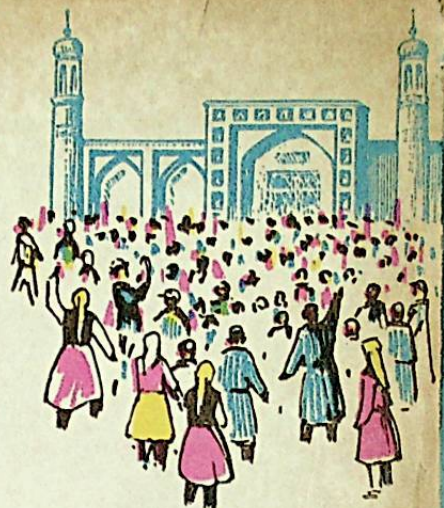

هوشور ئىبراھىم

ئابلەمىت ھاجى

مىللەتلەر نەشرىياتى

ھوشۇر ئىبراھىم ئابلىمىت ھاجى

چېلىش تەنتەنسى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى

مىللەتلەر نەشرىياتى

چېلىش تەنتەنسى

ھوشۇر ئىبراھىم، ئابلىمىت ھاجى

مەسئۇل مۇھەررىر: ياسىن ھاۋازى

مەسئۇل كوررېكتور: نۇربىيە ئەزىز

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن

نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1981 - يىل 3 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى

1981 - يىل 3 - ئايدا بېيجىڭدا 1 - قېتىم بېسىلدى

باھاسى: 0.37 يۈەن

قېپ-قىزىل قانلاردىن ئاتتى نۇرلۇق تاڭ،
دەۋرىمىز تورەلدى باھاردەك گۈزەل.
قەلبىمىز شاۋقۇنلۇق بىر ئەزىم دەريا،
دىللاردىن قىياندەك ئۇرغىدى غەزەل.

(ھ. ئى)

مۇندەرىجە

ھوشۇر ئىبراھىم

- 1 سالام دىدى تىيانشان
2 ئەقىل ئىگىسى
4 ئايدىڭ كېچە
5 دوستلۇق بەلگىسى
8 خوش
12 گۈلدەستە قويدۇم
14 يېشىل بوستان
16 قىزىلگۈل
18 چېلىشچان يىللار
22 قۇياش بالىلىرى
25 ئېتىز ناخشىلىرى
25 يۇلتۇز دىسەم
-

سىيالىكا

- 27 ۋەتەن ھەققىدە قوشاق (مۇستەھزات) . . .
- 29 باھاردىكى قايناق چاغ . . .
- 30 گۈل تۇتمەن (پۈنپۈننىڭ تىلىدىن) . . .
- 31 گۈڭشېدا مېنىڭ يايىم (قىز ناخشىسى) . . .
- 32 ۋەتەننىم سۆيىمەن سېنى قەلبىمدىن . . .
- 34 كۈز كۈنلىرى . . .
- 35 ئويۇنچۇق (بىر بالىنىڭ تىلىدىن) . . .
- 36 لېي فېڭغا مەدھىيە . . .
- 38 يېڭى يىل كېچىلىرى . . .
- 42 گۈل دەيمىكىن قىزىمنى . . .
- 43 پامىردا توي . . .
- 47 ئاۋانگارت جەڭچى — ۋاڭ جىنشى . . .
- 48 سالام بوزغۇن . . .
- 50 جۇمۇلاڭمادىكى قارىغاي (سېكىل) . . .
- 50 مۇقەددىمە . . .
- 51 شەرەپلىك يۇرۇش . . .
- 52 چېدىردا . . .
- 52 سۈرەتچى . . .
- 53 شانلىق قۇربان . . .
- 54 خاتىمە . . .

55	 ئۇستاز
58	 جۇزۇڭلىنى كورگەندە
60	 بەختىيار ئەمگەكچىمەن
62	 تۇلپار ناخشىسى
64	 باھار تۇيغۇسى
66	 ۋەتەن مۇھەببىتى
67	 ئوغلۇمغا
69	 راۋابىم
70	 ئاۋات قەشقەر
72	 ئارزۇ
74	 ئۇمىت
76	 تەنتەنە
79	 مەرھابا، باھار
82	 گۈل
82	 سەھەر
83	 ئۈچمەس مۇھەببەت
86	 گۈزەل ھېيتكا
88	 پامىر شەنىگە (سېكىل)
88	 پامىر
89	 گۈزەل يايلاق
90	 پادىچى يىگىت

92	سېغىنىچى قىز
93	خوش
93	دېمە!
95	باھار كەلدى

ئابلەت ھاجى

99	پارتىيىگە سالام
103	چېلىش تەنتەنسى
106	ۋەتەن ئىشقىدا كۆيسەڭ
107	كېچىدىكى ناخشا ئاۋازى
110	گۈل
110	تاڭ چېچەكلىرى
113	ئېتىزلىقتا
115	قىش بوۋايغا جاۋاپ
116	فابرىكا ئىلھامى
117	چېگرا بۇركۇتى
121	سەھەردە
123	تېرىمچىلار
124	ئېتىز گۈللىرى
125	ئالقىش

-
- 127 يايلاقتا باھار
- 128 باھار شاملى ئۇچۇپ ئوتكەندە
- 130 مۇسابىقە نامىگە جاۋاپ
- 132 بوزغۇندا قىزىلبايراق
- 136 غالىپ پاختەكلى، ئورلە پاختەكلى
- 144 كەل، يېڭى يىل (مۇسەللەس)
- جۈزۈڭلى—قەدىردان، سۇيۇملۇك،
- 146 ئۇلۇغ
- 149 قارىغاغا قاراپ
- 152 ۋەتەن ھەققىدە رۇبائىلار
- 153 ئاتۇش ھەققىدە ناخشا
- 156 يامغۇردىن كېيىن
- 157 ئالدىدا
- 159 مۇبارەك قەدەم
- 162 ئۇچتۇرپان ئىلھاملرى (سېكىل)
- 162 يول ئۈستىدە
- 164 ئوتقاش شەھەر
- 166 توققۇز بۇلاق
- 167 ئوقۇتقۇچىمەن
- 170 ئوقۇتقۇچىم—سۇيۇملۇك ئانام
- 173 مەكتەپ تەسىراتلىرى (سېكىل)
-

- 173 نۇرمان دەۋرىمىز بىلەن
 174 ئىلىم مەشئىلى پارلار دىللاردا
 176 غەزەپلىك پىپەن
 177 تەجرىبىخانىدا
 177 كىتاپخانىدىكى كەچلىك مەنزىرە
 178 يېڭى يىل تەسراتى
 180 سۇ
 182 بەشكېرەم ھەققىدە ئىككى شېئىر
 182 ئانارنىڭ دانىسى
 183 تال بارىڭىدا
 184 ستانۇك ئالدىدا
 185 رۇبائىلار
 186 قەشقەر
 189 قەشقەر قىزى

سالام دىدى تىيانشان

پارتىيەم، پارتىيەم — مېھرئوان ئانام،
قەلبىمگە شان بەردى بۇ شەرەپلىك نام.
شۇڭلاشقا زوقلىنىپ ئېيتىمەن بۈگۈن:
تىيانشان يوللىدى يالقۇنلۇق سالام.

بۇلۇتقا تاقاشقان قەددى — قامەتلىك
تىيانشان سوزلىدى، قوبۇل قىلىپ ئال.
سوزلىگەن ئەمەسقۇ

جانسىز موجدىزە؟

ياق، بۈگۈن سوز ئاچتى،

بۇ، تەبىئى ھال!

تاغلارنى تالغان قىپ، چوللەرنى بوستان،
دۇنيانى ياراتتى مېھنەتكەش قولى.

”بۇيۇك جۇڭگو قانىلى“ دەلىلدۇر ئەنە،
شۇ بۇيۇك ئىنساننىڭ ئەقىل - كۈچىغا.
ساي - چوللەر، دەشتلەر چىمەنزار بولۇپ،
ئايلاندى بۇلبۇل ھەم كاككۇك بېغىغا.

بىپايان ۋەتىنىم باغرىدا بۇگۈن،
ياغرىدى ئەمگەكنىڭ مەغرۇر ساداسى.
ئاڭلىنار قۇلاققا ئېتىز قىزىنىڭ -
ياغراتقان ناخشىسى، خۇش كۆي - ناۋاسى.

بەختىيار ۋەتەندە ئەۋج ئالدى مانا،
ئەمگەك ۋە غەيرەتنىڭ يۈكسەك تاشقىنى.
تېخىمۇ يۈكسەلگەن جاسارەت بىلەن،
قەدەمنى چوڭ تاشلا،
داۋان ئاشقىنى.

جەمىيەت قانۇنى - قۇرۇش يېڭىنى،
چېلىش بىلەن ۋەتەننى قىلىش گۈلىستان.
دۇنيانى ياراتقان ئەقىل ئىگىسى،
مېھنەتكەش خەلق ئۇ، ئەڭ بۇيۇك ئىنسان!

1954 - يىل ئۇرۇمچى.

چۈنكى سەن تىل بەردىڭ ئېزىز پارتىيەم،
شەنىڭنى تويلايدۇ شۇڭا تىيانشان.
دېمەككى، خۇش بولۇپ تەبرىكلەر بۇگۈن،
جانلىقتىن - جانسىزغا قەدەر ھەممە يان.

پارتىيەم نۇرۇڭدا گۈللەپ تىيانشان،
بولماقتا موتىۋەر، بۇگۈن ھەقىقەت.
كورىمەن بەختىمنى مىسالى كۈندەك،
تىيانشان ھوسنىدىن ئەبىدىل - ئەبەت!

1953 - يىل ئۇرۇمچى.

ئەقىل ئىگىسى

مېھنەتكەش - تارىخنىڭ چىن قەھرىمانى،
ئەسىرلەر گۇۋادۇر، ھەممىگە مەلۇم.
مېھنەتكەش - غايىنىڭ يۈكسەك چوققىسى،
ھەر ۋاقىت يېڭىغا ئۆرلەيدۇ دائىم.

ھەر ئاددى ئىنسانغا ئىدرەك، ئاڭ بەردى
ماركىنىڭ غايىسى، ماۋ زېدۇڭ يولى.

ئايىدىكى كېچە

ئايىدىكى كېچە، زەپ يېقىملىق بۇ دىلىمغا،
سۇ تۇتقىلى ماڭدىم خوشال ئوز بېغىمغا.
نازلىق كۈلۈپ كۈمۈش رەڭلىك تولۇن ئايىمۇ
نۇر چاچماقتا كەڭ ئالەمگە، يان-يېنىمغا.

تىنىق ئاسمان كوينەك كىيگەن كوك تاۋاردىن،
كوينىڭىگە گۈل چېكىلگەن ئاق مارجاندىن.
تاغ باغرىدىن چىققان ئىللىق، يۇمشاق شامال
شۇرلىشىپ ئوتۇشمەكتە قۇلاق ياندىن.

ھەر چاپقاندا كەتمىنىنى پارىلىدىتىپ،
سۇ ئاچتىممەن گۈزەل باققا شارلىدىتىپ.
باققا كىردى سەدەپ-مۇنچاق زىلال سۇلار،
پورەك بولغان ياش گۈلۈمنى ھەم ياشنىتىپ.

ئېقىن سۇلار شوخ بالدەك ئويناقلىشار،
ئەتراپىغا مايسا ئۇنگەن ئېرىقلاردا.

ئاي نۇرىدا يالت-يۇلت قىلىپ كوزنى چېقىپ،
ئوركەش ياساپ كوۋۇك چاچار قىرغاقلارغا.

سۇزۇك سۇلار قۇۋۋەت بېرىپ يىلتىزلارغا،
ئويناپ كەتتى قىزىل قاندەك بارچە غولدا.
چاۋاك چېلىپ شوخ شامالدا يوپۇرماقلار
تەبرىكلەشتى قىزىلگۈلنى گۈزەل باغدا.

تولۇن ئايىدەك نازلىق كۈلۈپ گۈل ئېچىلدى،
گۈلنى كورۇپ خوشال بۇلبۇل قانات قاقتى.
مەيىن تىللىق بۇلبۇل بىلەن سايىرىدىممەن،
گۈزەل باققا مۇھەببىتىم چەكتىن ئاشتى.

1954 - يىل ئۇرۇمچى.

دوستلۇق بەلگىسى

يۇرگىم يەلكەندەك ئۆزگەندە ھەر يان،
ۋاھ! باغرىم يېرىلىپ كەتتىدى ھېلى.
خەت يازدى بىر سىڭلىم خەنزۇ دوستىغا،
ئوركەشلەپ ئاقماقتا ئىلھامنىڭ سېلى.

ئارىدىن ۋاخ ئوتۇپ، خۇشچاغ بىر كۈنى،
خەت كەلدى مېھرىۋان ۋەتەن قەلبىدىن.
سۇيۇنۇش ئۈستىگە خوشاللىق تاشتى،
ئۇرغىدى قىزىل قان يۈرەك تۈشتىدىن.

يېزىپتۇ: شاڭخەيدىن زاۋۇت ئىشچىسى —
خۇ سېڭرۇڭ ھەقىقى كۈيۈنۈش بىلەن.
سىزىپتۇ ئورتىغا دوستلۇق بەلگىسى،
يېزىلغان خەتلىرى سۇيۇنۇش بىلەن: —

”خەت ئالدىم سېنىڭدىن — تارىم باغرىدىن،
ئومرۇمدە ئۇتۇلماست خاتىرە قىلىپ.
ياش تېنىم جىزىلداپ، ئوت ئېلىپ كەتتى،
شۇ ھامان ئولتۇردۇم خەتكە تىكىلىپ.

ئاچاڭمۇ بەشىللىق ئىشنى ئۈچ يىلدا —
پىلاندىن ئاشۇرۇپ ئىشلەۋاتىدۇ.
سەن كۈتكەن ئۈمىتتەك يېڭى تىراكتۇر —
كېچە ھەم كۈندۈزى يوللاۋاتىدۇ.

بىرىلگەن، جان سىڭلىم ئۇلۇغ ئىشىڭغا،
ۋەتەننىم بىزلەردىن شۇنى كۈتىدۇ.

”كەڭ يېزىم گۈل قىستى پىشانىسىغا،
گۈلشەنلىك ھاياتىنىڭ ئۆرنىكى قىلىپ.
پاختىلار يوللىدۇق شۇڭا، قوبۇللاڭ،
ئەڭ ئاددى بولسۇم ئالى دەپ بىلىپ.

يېزىمدا ئومىلىشىپ ئازات دىخانىلار،
قايناتتۇق ئىشلارنى دولقۇن يامرىتىپ.
بەخت ۋە شەرەپنىڭ ئۈلگىسى قىلدۇق،
ھوسۇلنى كۆپ ئېلىپ، ناخشا ياڭرىتىپ.

ئوتىۋىشتە دەرت چەككەن بىچارە چولپان،
بەختىيار يېزىنىڭ بۈركىتى بۈگۈن.
قادىرمەن شاتلىنىپ خەتلەر يېزىشقا،
پارتىيەم دەۋرىدە يېشىلگەچ تۈگۈن.

ھور ھايات گۈلشىنى گۈلىستان يېزىم،
كۈتىدۇ زاۋۇتتىن مىڭلاپ تىراكتۇر.
ئىشنىڭ، جان ئاچا قەلبىڭىز بىلەن،
يۈرەكنىڭ سوزى بۇ، يالغان ئەمەستۇر.”

ۋە تەننى ياشىنىتىپ گۈللەتكەندە دەل،
ئوخىغان يۈرەكلەر ئارام تاپىدۇ!

1955 - يىل قەشقەر.

خوش

ۋاھ... بۈگۈن،
قەلبىم دېڭىزىدىن ئۇرغۇيدۇ —
ئالەمچە ھىسسىيات، شاتلىق تۇيغىسى.
تەبىئەت
(ئاشۇ ماڭا سىرداش تەبىئەت)
غۇۋۇلدار دائىم،
يېقىملىق ساز چېلىپ يېڭى يىل ھارپىسى.
ئەنە، ماڭماقتا
تەڭكەش بولۇپ
قىزىل يۈرەككە،
چېكىلداپ سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسى.
كەلمەكتە
چاڭجياڭ،

خۇاڭخې،

تارىم بويىدىن،
كۆكلەرنى ياڭراتقان غەلىبە خەۋەرچىسى.
قارىغىنا دوستۇم
بىزنىڭ ئەنئەنىگە —
پولاتلار يۈرىكى ئىسىل ماكانغا.
قاينىماقتا پۇرۇقلاپ
چوڭ كۈللەردە
توننىلاپ پولات،
ياساش ئۈچۈن تىراكتۇر،
يېشىل گۈلباققا.
قارىغىنا،
لاچىندەك غاقىراپ
بۇلۇت يارغان
تومۇر تۇمشۇق - رىياكتۇرلارنى.
سانغىنا قېنى؟
(بىر، ئىككى، ئۈچ...)
ۋاي - ۋۇي... شۇنچە جىق،
ساپان ئورنىدىكى تىراكتۇرلارنى.
ئەنە،
تارىملىق ئۇيغۇر يىگىت
رەخمەت ئېيتىپ باتۇر خەنزۇ خەلقىگە،
تىراكتۇر ئۈستىدە قاقلاپ كۈلدى.

خوش
ئەمدى ئۆتكەن يىل
سوغاڭ ئاز بولمىدى
دوستلارغا، بىزگە.
مېڭىۋەر
ئۆز يولۇڭنى،
(بىخارامان ئايلىنىپ)
بىزمۇ شۇك تۇرمايمىز،
زور ئىش بىلەن ئۈستىڭگە مىنىپ،
يېتىمىز كەلگۈسى
غالىپ نىشانغا.
خەير - خوش،
ئۇزاتتۇق سېنى،
ئۇرغاندا سائەت دەل ئون ئىككىنى!
قېنى، قۇي دوستۇم!
تولسۇن قەدەھ!
ئىچەيلى خوشال
غەلىبە شارابىنى!

1956 - يىل قەشقەر.

تۇنۇگۇنكى پاختىكار
(مامپۇ دوپپىلىق)
بىزنىڭ ھورلىقىمىز
ئىلغار تېخنىكا ئۈستىسى بولدى.
بىزدە يوق بۇگۈن
تەلمۈرۈپ تۇرۇش،
ھەممە ئىجاتچان،
تىرىشچان،
باتۇر گىراۋدان.

بىزدە بار
تالاي پەرھاتلار،
مەغرۇر باش كۈتەرگەن
ئىگىز تاغلارنى غەيرەت بىلەن يارغان!
بىزدە يوق
مىللەت، جىنىس ئايرىش،
ئىشەنسەڭ دوستۇم،
ئىشەنچىم كامىل!
چۈنكى يولباشچى -
كومپارتىيىمىز
پارلاق بەختىمىزگە ھەرقاچان كېپىل!

* * *

گۈلدەستە قويدۇم

ئوت يۈرەك ياشلار ئىدۇق بىز ئات چېپىپ ئوينايىدىغان،
تۈن - كېچىلەر ئۇخلاستىن ناخىشلار كۈيلەيدىغان،
بەزى كۈندە باغنى كۈزلەپ شورىلار بويلايدىغان،
چىن مۇھەببەت قاينىمىدا يار ئۈچۈن ئويلايدىغان،
بىز ئىدۇق ۋىجدان ئۈچۈن ھىچنەرسىدىن قورقمايدىغان،
بىر نىشانچۇن جەڭ قىلىشتا تاغ ئىدۇق كۈچمەيدىغان.

قوش ئىدۇق، جانداش ئىدۇق - قانداش ئىدۇق، سەپداش
ئىدۇق،
باغرى تاش يىللارغا قارشى تۇق! دىدۇق، لەنەت دىدۇق،
باغدا ئۈسكەن لالگۈلنى كۈزىمىزدەك ئاسرىدۇق،
گۈلنى سۇلدۇرماستىن دائىم بەلنى مەھكەم باغلىدۇق،
ئوت بولۇپ ئىزلار چۈشۈردۇق، ياۋ دىلىنى داغلىدۇق،
گاڭ كەبى ئۆتكۈر قىلىچتۇق ياۋغا تىز پۈكمەيدىغان.

قامچىلاپ باشسىز، ئاياقسىز تۇل غېرىپ سەرسانلىنى،
ئايرىدى شۇمقۇش ياۋۇزلار كۈپلىگەن مەرت - جانلىنى،

قۇش كەبى سالىدى قەپەزگە بىگۇنا ئىنسانلىنى،
قان بىلەن ئويناشنى بەدبەخ، ئولتۇرۇپ پالۋانلىنى،
توغرىدى جادۇ بىلەن كۈرمىڭ قىزۇ - ئوغلانلىنى،
سەن ئىدىڭ شۇنداق كۈرەشتە ھىچ بويۇن ئەگمەيدىغان.

قان ئىچەر سۇتخور ئولۇمتۇك جادۇلارنى راسلىدى،
شۈلگىيى تامغان ئىتتەك ھەر تەرەپكە چاپچىدى،
ئۈزلۈكچە چوڭ يۈرەك بوپ بەلگە تاسما باغلىدى،
ياش تۇرۇپ كەتتىڭ مۇتەللىپ، يۈرىڭنى داغلىدى،
ئىنتىقام! دەپ دوستلۇرۇڭ كۈكرەك كېرىپ جەڭ باشلىدى،
ئوتلۇرۇڭ قالدى يۈرەكتە مەڭگۈلۈك ئۈچمەيدىغان.

مەن كېزىپ چول - دەشتلەرنى ياد ئېتىپ كەلدىم سېنى،
قورغۇشۇن ئېرىتمىسىدەك ساڭگىلاپ يۈرەك تېڭى،
كۈز يېشىم مۇنچاق قاتارى ئەسلىدىم ئوت چاغلىنى،
ياۋغا نەپرەت، دوستقا ھۆرمەت قورشىۋالدى زەپ مېنى،
ياش تۈكۈپ قويدۇم يۈرەكتىن قەۋرىڭگە گۈلدەستىنى،
قالدى نامىڭ تارىخ ئۆزى ھىچقاچان ئۆلمەيدىغان.

سوز تىزىپ تۈزدۇم قوشاقلار ساڭا، قاينام ئوركىشىم،
ئۇ زامان ھەم بۇ زاماندا بىللە بولغاچ مۇڭدىشىم،
دات ئەمەس، نام قالدى سەندىن خەلققە ھەمرا سىردىشىم،

بىلىدىمكى، ئۇ كورۇنگەنلەر—پولات ئاتكەن،
ماي پۇرقۇتۇپ، يۈرىدىكەن تاغ باغرىدا.

گاھ ئۇ ياققا، گاھ بۇ ياققا ئايلىناتتى،
گۈكىرىشىپ، سايىراپ راسا چول بۇلبۇلى.
كورۇپ قالدىم ئاخىرقى دەم چېكىسىدە—
ئولتۇراتتى، تەرگە چومگەن ئۇنىڭ گۈلى.

يەنە قانچە باتۇر ئادەم قولى بىلەن
بۇگۈن مانا بىنا بوپتۇ يېشىل بوستان.
ناخشا بىلەن ئېقىشاتتى شاۋقۇن سېلىپ،
چولنى بوستان قىلغان جۇشقۇن كۈمۈش بوستان.

ياش بوستانغا يوشۇرۇنغان ئاپپاق ئويلەر
كۈزلىرىمگە شەھەرلەرنى كورسىتەتتى.
ھەر تەرەپكە چېتىش كەتكەن سىم تورلىرى
كەلگۈسىنىڭ چىرىغىنى ئەسلىتەتتى.

قاچانلاردۇر، بىر ۋاقىتتا ئۆتكەن ئىدىم،
مۇشۇ جايدىن ئوقۇش ئۈچۈن ئۇرۇمچىگە.
نۇرغۇن ئىدى قۇرۇق—قاخشال بېسىلغانلار،
يانا شۇنداق تولغان ئىدى يۇلغۇنچىگە.

سەن ئۆمىت قىلغان زامانە گۈلگە تولدى سەپدىشىم،
تۇندە ئىگراپ زارلىغانلار ئەمدى ھور، چىن يولدېشىم،
ئورنىدى ئىشقىڭ دىلىمغا تا ئەبەت كەتمەيدىغان.

1957-يىل ئۇرۇمچى.

يېشىل بوستان

—ئاقسۇ "قارا يۇلغۇن" دىخانىچىلىق مەيدانىغا بېغىشلاپ.

قۇلۇغۇمدىن ھۈشەك چېلىپ ئوتۇشەتتى،
ماڭا تونۇش تاغ باغرىنىڭ شاماللىرى.
تۇيۇقسىزدىن دىققىتىمنى بولۇۋەتتى،
"قارا" دىگەن دوستلۇرۇمنىڭ پاراڭلىرى.

كوزۇم چۈشتى يىراقتىكى مايسىزارغا،
گىلەم ئوخشاش تاۋلىناتتى چەكسىز ئېتىز.
قارىغانچە زوقۇم كېلىپ تىكىلەتتىم،
رەڭدار ئىدى دولقۇن ياساپ كەتكەن دېڭىز.

ھەۋەس بىلەن مەيلىم بېرىپ سىنچىلىدىم،
يىراقلاردا ئومىلەتتى ئالا—بۇلا.

ئىككى يېقى تاقىرۋاش تاغ ئىدى چوللۇك،
يولۇچىلار تامچە سۇغا بەك زار ئىدى.
ماڭغانسېرى ۋىلىدايىتى قاقاس ئاپتاپ،
يۇلغۇنلارغا ياۋا كىيىك ھەمرا ئىدى.

شۇنچە چولنى گۈزەل باققا ئايلاندۇرغان —
ئۇيغۇر، خەنزۇ ئەمگەكچىنىڭ توككەن تېرى.
يېشىل بوستان — ھەقىقەتنىڭ سىمۋولى ئۇ،
مېھنەت بىلەن كۆكەرمەكتە شىنجاڭ يېرى!

1957 - يىل، قەشقەر - ئاقسۇ.

قىزىلگۈل

قارا قۇمچاق كوزلىرىڭنى ئوينىتىپ،
مەن تەرەپكە ھەر تاڭدا قارايدىغانسەن.
گۈزەل چاڭجياڭ بويلىرىدا قۇندۇزدەك —
چاچلىرىڭنى كۈلۈپ تارايدىغانسەن.

مەنمۇ سېنى ئۇنۇتىمدىم — يادىمدا،
بىر شاختىكى قوش ئالمىدەك يۈرگەن چاغ.

گۈل تاللىشىپ، گۈلدەستىلەر تىزىشىپ،
قولتۇقلىشىپ كوڭۇل ئاچقان گۈزەل باغ.

باشقا تىلدا سوزلەشسەكمۇ سەن بىلەن،
يۈرىڭىز بىر بىرىنى بىلەتتى.
يېقىن تۇرۇپ ئۇچۇملىشىپ سۇ ئىچسەك،
قەلبىمىزمۇ تولۇن ئايدەك كۈلەتتى.

چاڭجياڭ بويى ئىدى رەڭدار چىمەنلىك،
خۇشخۇي پۇراق دىماقلارغا ئۇراتتى.
بىز ئىككىمىز ئويناشقاندا، دوستلۇرۇم —
تەبەسسۇمدە مەغرۇر قاراپ تۇراتتى.

تاڭ سەھەردە خورازلارمۇ چىللىشىپ،
قىچارغاندا سەن ئۇيقۇمدىن ئويغاتتىڭ.
كوزۇم ئېچىپ تۇرسام شۇ چاغ ئورنۇمدىن،
قولۇڭدىكى قىزىلگۈلنى ئۇراتتىڭ.

رەخمەت! دىدىم، گۈلنى ئالدىم قولۇڭدىن،
“لايلا” قىلىپ ئوت تۇتاشتى يۈزۈمگە.
شۇندا بىلدىم: ئايرىلىشكەن سېنىڭدىن،
ئىككى تامچە ياش توختىدى كوزۇمگە.

رەھىمسىز خانلار،
بەگۈ - خاقانلار
زۇلمى ئاستىدا مۇكچەيگەن بەللەر.
يوقسۇزچىلىقتىن،
ئىلاجى يوقتىن
خارۇ - زار بولۇپ سۇنغان بۇ دىللەر.
بىزنى ياقلىغان،
بايىنى ياتلىغان
بىركۈن ئۆتمىگەن تارىختا تۈزۈك.
ئۇچىدا ماتا،
قولدا كوك خالتا،
ئۆتكەن كۈنىمىز - دىلىمىز ئۇزۇك.
بايلار پايدىدا،
بىزلەر دالدىدا،
يەلكىنى باسقان چوڭ قورام تاشلار.
تۇتۇپ ئوغرىنى،
ئېيتساق توغرىنى،
دەرھال كېسىلگەن گۇناسىز باشلار.
قاراپ تۇرمىدۇق،
كۈتۈپ ياتىمىدۇق،
پىرىلەر ئويناپ زامان دېيىغا.
قاينامغا چۈشتۈق،

ئانچە ئۆتمەي سىگنال بەردى پويىزمۇ،
مىڭ تەسلىكتە ئايرىلدىمەن يېنىڭدىن.
سوغا ئالدىم قىزىلگۈلنى سۇ جىنخۇا،
چوڭقۇر ئورۇن ئالدىڭ مېنىڭ دىلىمدىن.

1957 - يىل قەشقەر.

چېلىشچان يىللار

قېرىپ قاپسەن دەپ،
تېلىپ قاپسەن دەپ،
قىلما ئەندىشە، كوڭلۇمدە باھار.
تال - تال ئاقارغان،
دەرتتە سارغايغان
چېچىمغا قاراپ سۈرمىگەن خىيال.
قارا يىللارنىڭ،
مۇدەھىش ئايلارنىڭ
ئېغىرلىغىنى كۈتەرگەن باش بۇ!
قىستىڭ كۈنلەرنىڭ،
رەزىل تۈنلەرنىڭ
مۇشەققىتىدىن ئاقارغان چاچ بۇ!

بوراندەك ئۇچتۇق،
 كۈرەشلەر قىلىپ بايلار زىتىغا.
 جەڭدە بىزگە باش،
 ئولتۇرماس قۇياش،
 بولدى قۇدرەتلىك غالىپ گۇڭچەنداڭ.
 قانلارنى كېچىپ،
 داغدام يول ئېچىپ،
 يورۇتتۇق مەڭگۈ نۇرلۇق قىزىل تاڭ.
 دىللەر بولدى شات،
 بەختىمىز قات-قات،
 زامان بىزلەرگە ئاچتى گۈل چىراي.
 ھەيران قالغۇدەك،
 كۈزلەر تالغۇدەك،
 ئۈزگىرىش قىلدۇق ۋەتەندە ئايىھاي!...
 ئىگە بوپ يەرگە،
 ئەجرىگە-تەرگە،
 سوققىلار بەردۇق زالىم بايلارغا.
 قىرلارنى قاشلاپ،
 سۇلارنى باشلاپ،
 گۈللەر تېرىدۇق قېقىر سايىلارغا.
 بولدى ئوم ھايات،
 چىقاردۇق قانات،

نى-نى ئىشلارغا يەتتى چامىمىز.
 تۇرمۇش باياشات،
 خۇددى قەن-ناۋات،
 گۈل-چېچەك ئاچتى ئارزۇ-غايىمىز.
 تۈگەپ ئىللەتلەر.
 بارچە مىللەتلەر
 بولدۇق ئۇيۇلتاش-ئىجىل ھەم ئىناق.
 ئىلمى-ھىكمەتنىڭ،
 يېڭى خىسلەتنىڭ
 دەۋرى باشلاندى ئاچىپ پارلاق.
 بولغاچ شىجائەت،
 قۇردۇق سانائەت،
 گۈدۈك ئاۋازى قۇچتى ئاسماننى.
 ئېلېكتىر ياندى،
 جىن چىراق چاندى،
 نۇرلار قاپلىدى شەھەر، بوستاننى.
 ۋەتىنىم بوستان،
 كۈركەم گۈلىستان
 بولدى خەلقىمنىڭ مېھنەت تېرىدىن.
 بۇلبۇللار سايىراپ،
 ئازادە يايىراپ،
 بولدى مىڭ رازى شەرق بېغىدىن.....

باشلىدى ھۇجۇم.
دېدىكى قىزىل سەپ
بىر نىيەت بىلەن:
”ئىگىز تاغ بىزلەرگە
باش ئىگەر چوقۇم.”
شوتسىز ئوگىزىگە
باسقاندا قەدەم،
يەر تىترەپ،
تەبىئەت ۋەھىمگە چۈشتى.
توسۇقلار داۋىنى
يېڭىلىگەچ ھەردەم،
بەش يۇلتۇز قىزىل تۇغ
پەلەكتە ئۇچتى.
”دۇنيانىڭ ئوگىزىسى”
باش ئەگدى شۇ چاغ،
قىزىل تۇغ نۇرىدىن
ۋۇجۇدى ئىسسىپ.
ۋەتەننىڭ دۇشمىنى
قالدى ھاڭ- تاڭدا،
كۈزلىرى چەكچىيىپ،
بېشىمۇ قىزىپ.
قۇياشقا ياماشتى

يىللارنى ئاتلاپ،
غەلبىنى ساقلاپ،
تۇردۇق بولەكتىن مۇستەھكەم بىلەك.
يېڭى سەپەرگە،
ئالى زەپەرگە
يېتىشمەك بىزنىڭ ئاخىرقى تىلەك.
چېلىش يىللىرى،
يېڭىش ئايلىرى
تېخى ئالدىدا، ئاشمىز داۋان.
كوممۇنىزىمنى،
گۈزەل گۈلشەننى،
قۇرىمىز ئاخىر، قۇرىمىز ھامان!

1958 - يىل قەشقەر.

قۇياش بالىلىرى

— جۇڭگو ئالىپنىسلىرىغا بېغىشلاپ.

غالىپلار يۇرتىنىڭ
شانلىق قوشۇنى
تەبىئەت ئۈستىگە

دوستلار ئالقشى،

گويماكى سەل بولۇپ

قىرغاقتىن تېشىپ.

سەلەرگە تەشەككۈر

دېدۇق مەغرۇر - شات،

مېھرىمىز كەلكۈنى

تاغلاردىن ئېشىپ.

مۇبارەك غەلبەڭلار،

مۇبارەك بىزدىن،

يۈكسىلىش دەۋرىنىڭ

باتۇر قىزلىرى!

پارتىيە قەلبىدىن

نۇر ئېمىپ ئۆسكەن،

قەلبى چوڭ - ئوت يۈرەك

قۇياش بالىلىرى!

1960 - يىل قەشقەر.

ئېتىز ناخشىلىرى

"گۈڭشېمىز ئىسىل ياغدۇر،

مىۋىسى ھەسەل، ياغدۇر،

ئىشلەيلى چېلىشچانلار،

بۇ ئىشلەيدىغان چاغدۇر."

(خەلق قوشىقى)

يۇلتۇز دىسەم

سەھەر ئىدى قۇياش يېڭى يۇز ئاچقان،

بارار ئىدىم ئېتىز - ئېرىق بويلىشىپ.

ئوتلۇق يۈرەك ئويناپ ئىدى شاتلىقتىن،

گۈڭشېچىلار ئىش قىزىتقان توپلىشىپ.

كەڭ ئېتىزغا كۆك داستىخان يېيىلغان،

گۈلى گۈيا كۆكتە يانغان يۇلتۇزدەك.

ئىش قىزىشقان يۇلتۇزچى قىز - جۇۋانلار،

ئانار يۈزلىك، چېچى خۇددى قۇندۇزدەك.

ۋەتەن ھەققىدە قوشاق (مۇستەھزات)

كۆزۈم ياشلىق تۇغۇلدۇممەن رىيازەتلىك قارا تۇندە،
يېزامنى قورشىغان نالە.
قۇياشنى كۆرمىدى ياشلىق سىيادەك قاپ-قارا تۇندە،
دىللاردا يىغا-زارە.
ھاياتىم ئوتتى لاي سۈدەك غازاڭدەك پۇلۇشۇپ ھەريان،
ھوكۇم سۈرگەن ياۋۇز ئىتلار.
ئەگەر چىقساق "ئازاتلىق" دەپ قىلىشتى يالماۋۇز ۋەيران،
يوللارغا توسۇپ چىتىلار.
يۈرەكتە ئوچىمىدى ۋولقان لاۋۇلداپ ياندى ھەرياندا،
ئازاتلىققا يۈرەك تەشنا.
غەزەپلەر ياسىدى دولقۇن تومۇردا قىپ-قىزىل قاندا،
كۈرەشكە بىز ھامان ئاشنا.
ئۇيۇشتۇق چىڭ پولات سەپكە شەرقىنە ئاقكۆڭۈل ئىنسان،
مەقسەت بىر، نىشان روشەن.
دىمەك، بوخەي كوتەردى زور زۇلۇمغا قارشى جەڭ-ئىسيان،
ياراتماق ھور-ئازات گۈلشەن.

يۇلتۇز دىسەم، كۆكتە ئەمەس، يەردىكەن،
كۆزنى چېقىپ چاراقلىغان يۇلتۇزلار.
ياق،

يۇلتۇز دىگەن يەردە ئەمەس،
كۆكتىغۇ؟
ئاق ئالتۇنكەن قىزلار تەرگەن يۇلتۇزلار...

سىيالىكا

توت تورۇق ئات ماڭار ئىدى بىر تەكشى،
گاھى-گاھى سىلىكپ سالما بېشىنى.
قىردىن ھالقىپ باستى يىگىت شاققىدە،
ئۇرۇق سالغۇچ سىيالىكىنىڭ چىشىنى.

قاتار كەتكەن تەخسىلەرنىڭ ئىچىدىن
چۈشەر ئىدى ئۇرۇق رەتلىك تىزىلىپ.
ئوخشاپ قالدى ۋاقىت ئۆتمەي ئېتىزلار،
دەپتەر ئوخشاش بىر چىرايلىق سىزىلىپ.
1961-يىل قەشقەر.

باھاردىكى قايناق چاغ

گۈللۈك رومال ئارتىشتى
ئالما، ئۇرۇك، شاپتۇلا.
قىرغاۋۇلنىڭ بويىندەك،
زەپمۇ كوركەم كەڭ دالا.

دېڭىز ئوخشاش مايىسلار
دولقۇنلىشار يەلپۈنۈپ.
ئوتاقچىلار ياراشقان،
گويا قىزىلگۈل بولۇپ.

ھارام ئوتتىن قۇتۇلغان،
مايسا كۈلۈپ قارايدۇ.
كۈمۈش سۇدا يۈز يۇيۇپ،
چاچلىرىنى تارايدۇ.

ھەر تۈپ مايسا تۇۋىدىن
قۇياش نۇرى مارايدۇ.

قۇياش چىقتى شەرق ياقىتىن، قىزىللىق قاپلىدى ئەلنى،
مىسكىن دىل ھوزۇرلاندى.
دۇرۇس تۇتۇق تەبەسسۇمدە ئېگىلگەن شۇ غېرىپ بەلنى،
بەخت ماڭلايدا پارلاندى.
ئۇلۇغ جۇڭخۇا — گۈزەل يۇرتۇم كۈتەردى قەددىنى تاڭدا،
ئازات دەۋرىم ئىسىل تاڭدا.
بەختكە چىرمىشىپ ئۈستۈك ياشارغان — گۈللىگەن باغدا،
ماركىستىك قىزىل ئاڭدا.
ئۇتۇقلارغا قىياس ئەيلەپ ئالتۇندىن مۇنار قىلىسام،
تەڭ كەلمەس ئۇتۇقلارغا.
سېنى كۈيلەپ ۋەتەن جانىم، خەزىنەمدىن گوھەر قازسام،
تەرىپىڭ قوشاقلارغا؛
قەلەم ئاجىز، تۈگىمەيدۇ — ھىساپسىزدۇر سېنىڭ ئەجرىڭ،
ئانام سەن ئى ۋەتەن — جانان.
يۈرەكتە چىن قارارىم بار، ئورۇنلاشقا سېنىڭ قەرزىڭ،
سېنىڭ ئۈچۈن پىدادۇر جان.
بۈگۈن تويىكى، سېنىڭ كوركەم جامالىڭغا قۇياش باققان،
تىزدىم دەستە گۈللەرنى.
پارتىيەم ئۇلۇغ مېھرى سېنىڭ باغرىڭدا شوخ ئاققان،
يازىدىم بۇ قوشاقلارنى!

1961 - يىل قەشقەر.

ئوغۇت بېرىپ قانغىچە،
ئۇرۇق خىلاپ چاچمەن.

پەرۋىش قىلىپ گۈللەرنى،
ئۈستۈرىمەن تەپ - تەكشى.
ئاسراپ توپا - تۈزەڭدىن،
ئېچىلدۇرىمەن بەك ياخشى.

گۈلدەستىلەر تۇتىمەن
ئىشچى، دىخان تاغامغا؛
تەر ئاققۇزۇپ ماڭلايدىن
ئىشتىن ھېرىپ يانغانغا.

1962 - يىل قەشقەر.

گۈڭشىدا مېنىڭ يايىم (قىز ناخشىسى)

ئاسماندا مېنىڭ ئايىم،
گۈلزاردا ئېزىز جايىم.
ئىشلەپ زادى ھارمايدۇ،
گۈڭشىدا مېنىڭ يايىم.

ئېتىز گۈلى ئىشچانغا،
(گۈل ئاشىغى بۇلبۇللار)،
زوقى كېلىپ قارايدۇ.

زوقلانمىسۇن قاي يۈرەك،
ئىلھام ئېلىپ قىزلاردىن؟
كەڭ ئېتىزغا گۈل باسقان،
چېكىم - چېكىم ئىزلاردىن؟

باھاردىكى قايناق چاغ،
دىلدا ئىز بوپ قالمامدۇ؟
سۇ كۈپەيسە دېڭىزدا،
كېمە ئورلەپ بارمامدۇ؟

1962 - يىل قەشقەر.

گۈل تۇتىمەن (پۈنۈرنىڭ تىلىدىن)

ئېرىق چاپتىم چىرايلىق،
باغچامغا سۇ ئاچمەن.

ئىشقا قىزغىن ئاتلانغان،
ئىشتا پىشىپ تاۋلانغان؛
مەن سۈيىمەن شۇ يارنى،
گاڭ - پولاتقا ئايلانغان.

ئىشتا ھارمابىس دۆلدۈلدەك،
ناخشا ئېيتسا بۆلبۈلدەك؛
يۈرگىمىدە دائىم ئۇ،
ئېچىلغان قىزىلگۈلدەك.

يار دىگەن شۇنداق بولسا،
كوڭۇل تاغدەك ئۆسمەمدۇ؟
ئاي يۈزلىك چۆەر قىزلار
شۇنداق يارنى سۈيىمەمدۇ؟!

1962 - يىل قەشقەر.

ۋەتىنىم سۈيىمەن سېنى قەلبىمدىن

ۋەتىنىم ئەلادۇر، بەخت ئەلادۇر،
ۋەتىنى سۈيىمەكلىك شەرەپ مەن ئۈچۈن.

جىمىكى ۋەسلىمدىن كېچىمەن ھەر چاغ،
ئەي ئېزىز تۇپرىغىم پەقەت سەن ئۈچۈن.

چۈنكى مەن قوينۇڭدا تېپىپ بەختىمنى،
قارىغايىدەك بەرخ ئۇرۇپ ياشىرىپ ئۆستۈم.
پارتىيە مېھرىدىن تېپىپ ئەقلىمنى،
ياشلىغىم باھارىدا قۇۋۋەتكە توشتۇم.

مېھرىۋان ئانامسەن ئالتۇن بوشىگىم،
قىپ - قىزىل كىندىك قان ساڭا توكۇلگەن.
قانىچە مەرت ئاتىلار قانلىق كۈرەشتە
سەن ئۈچۈن جان بېرىپ، ساڭا كومۇلگەن.

”ئاتا ئۇدۇمىنى ئالىدۇ ئوغۇل“،
مەن ئۈچۈن قىممەتتۇر سەندىكى گىيا.
ئىنقىلاپ يولىدىن بارىمەن مەڭگۈ،
بىر چىمدىم تۇپرىغىڭ كۈزگە تۇتتيا.

ئەي ئۇلۇغ ۋەتىنىم -

جۇڭخۇا زېمىنى،
سۈيىمەن بىر ئومۇر سېنى قەلبىمدىن.
ھاياتتا جان بولماي كۆكەرەمس ئومۇر،
كېچىمەن سەن ئۈچۈن شۇ ئېزىز جاندىن!

1962 - يىل قەشقەر.

دىخان بىلىپ ئىشلىمەكتە بەكمۇ قىممەت
كۆز پەسلىنىڭ ھەر مىنۇتى - چاغلىرىنى!

1962 - يىل قەشقەر.

ئويۇنچۇق

(بىر بالىنىڭ تىلىدىن)

ئويۇمدە بار ئويۇنچۇق،
كوڭلى - قانم تويۇنچۇق،
ماشىنا ھەم تىرامۋاي،
ئودەك دىگەن بويۇنچۇق.

ماشىنامنى ھەيدەيمەن،
شوپۇر بولۇپ ئوينايەن.
تىرامۋايغا مىنگىشىپ،
كوچىلاردا سويلايمەن.

ئودەك ماڭار غاقلىداپ،
بويۇن سوزۇپ تاقىلىداپ،

كۆز كۈنلىرى

جىلۋە قىلار سەھەر كۈنىنىڭ ئىللىق نۇرى
كۈمۈش قىرو قونغان ئالتۇن ياپراقلاردا.
مېھنەت تېرى جۇلالىنىپ پاقىرايدۇ
(كۈن نۇرىدا) پاختا، تېرىق، قوناقلاردا.

ئېتىز گويا سەنئەتچىنىڭ كەڭ سەھنىسى،
زوق - شوق بىلەن ئىش قىزىتقان ئوغۇل - قىزلار.
قايسىبىرى ناخشا ئېيتسا چاڭ كەلتۈرۈپ،
قايسىبىرى ئوغىغىدا چالار سازلار.

ئەتلەس كوينەك خوپ ياراشقان قامىتىگە،
ئېتىگىگە ئاپپاق بۇلۇت يىغار قىزلار.
ئاق قوناقتىن كۈمۈش تاغنى ياساپ دىخان،
ھەسەن - ھۈسەن شوتىسىغا سالدى ئىزلار.

قانچە ھارۋا بۇلۇتقا تەڭ سورەپ بارار
خامانلارغا مول ھوسۇلنىڭ تاغلىرىنى.

تەڭكەش بولۇپ سايرايدۇ
قولۇمدىكى شاقىلداق.

ئىشچى ئاكام—جان ئاكام،
موسكۇللىرى گاڭ ئاكام،
قولى ئالتۇن، ھۈنەر كوپ،
بەختىم سەندە جان ئاكام.

1962-يىل قەشقەر.

لېي فېڭغا مەدھىيە

ھاياتىنى مەنىلىك ئۆتكۈزۈش ئەۋزەل،
تامچە سۇ دېڭىزدا تاپىدۇ قۇدرەت.
ياشلىقتا ھاياتقا نەقىشلەر ئويىساڭ،
ئەۋلاتلار سېنىڭدىن ئالىدۇ لەززەت.

قەلبىمدە ياشلىقنىڭ ئۆلگىسى لېي فېڭ،
دات باسمىز ئالتۇندەك ياشايدۇ ئەبەت.
پارتىيەم باشلىغان شانلىق كۈرەشتە،
نەمۇنەم—ئۆلگەم ئۇ، نەپەسداش پەقەت.

نى جاپا—مۈشكۈلنى يېڭىپ ئۆگەنگەن،
پارتىيە ئوغلى ئۇ، جەڭگىۋار يولداش.
ئۇ، مەڭگۈ توختىماس دولقۇنلۇق ئېقىم،
خەلققە قولى گۈل، مېھرىۋان قولداش!

ئۇ، دەۋر چولپىنى—يېنىپ تۇرغان ئوت،
قەلبىنى پارتىيەم نۇرى ياندۇرغان.
ئۇ، ئۇستاز—كۈر مىڭلاپ قىزىلگۈللەرنىڭ،
ئۇمىتۋار قەلبىنى نۇرغا تولدۇرغان.

ئۇ، مەڭگۈ ياشلىقنىڭ نادىر ئۆلگىسى،
دەۋرىمىز روھىنى قەلبىگە تاڭغان.
ساپ قېنى دۇڭ سۇنرۇي قېنىغا رەڭداش،
ۋەتەنچۇن قىزىل سەپ ئالدىدا ماڭغان.

* * *

قەلبىمدە سەن ھامان، ئەي جەسۇر لېي فېڭ،
دات باسمىز ئالتۇندەك ياشايسەن ئەبەت.
پارتىيەم باشلىغان شانلىق كۈرەشتە،
نەمۇنەم—ئۆلگەمسەن، نەپەسداش پەقەت!

1963-يىل قەشقەر.

* * *

ئىگرىدى پۇتۇمدا كىچىككىنە قىز،
يۈرىگىم چايقىلىپ يىقىلىدىم پەسكە.
كومۇلدى باش-كوزۇم ئاچچىق كۈل بىلەن،
تۇنجۇقتۇم تەشنا بوپ مەنۇت نەپەسكە.

بېشىمنى كۈتەردىم، سېلىكىدىم، بىراق—
ئەتراپنى قورشىدى قايغۇ-ئاللىلار...
يالىڭاچ قانچە تەن تىكىلدى شۇ چاغ،
چىشلىرى كىرىشكەن، باغرى پارلار...

—كىم ئوزۇڭ، كېچىمۇ ئارام بەرمىگەن،
ياتقىلى مىسكىنگە پاخال كۈلدە؟
ۋە ياكى مۇزلاپلا ئولۇشسۇن دەمەسەن،
ماكانسىز، قار-جۇتلۇق قىشنىڭ كۈنىدە؟

—ياق، بۇ مەن دوستلۇرۇم، سىلەردەك غېرىپ،
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن باغرى تىلىنغان.
پومىششىك، يۇرت چوڭى—بايلار قەستىدىن،
ماكانى، يۇرتىدىن سەرسان قىلىنغان...

يېڭى يىل كېچىلىرى

1

يېڭى يىل كېچىسى شەھەر ئۇيقۇدا،
دىلنى غەش قىلىدۇ تۇن قاراڭغۇسى.
ھېيتكادا ئاسمانغا بوينىنى سوزۇپ،
تۇرىدۇ جامەنىڭ قوش مۇنارىسى.

مۇكەپچە يىگەن ئويلەرمۇ، دۇككانلارمۇ ھەم،
تاملىرى يېرىلغان، تۇرۇشى غەملىك.
جىمجىتلىق بۇزۇلدى، يەڭدەك كۈچىدىن—
شۈبھىگەن ھوۋلىدى قايغۇ-ئەلەملىك.

نەدىمەن، نەلەرگە بارىمەن شۇ چاغ،
مۇرەمدىن مازلارنى تارتماقتا شامال.
كوزۇمنىڭ نۇرىمۇ ئۈچەي دەپ قالدى،
تەمەلدىم تاپماقچۇن جېنىمغا ئامال.

...يېڭى يىل كېچىسى ئوتتى قاينۇلۇق،
(ئاشۇنداق ئۆتكۈزگەن كېچىلەرمۇ جىق).
ياشلىقنىڭ گۈلىنى ئوتتا كويدۇرگەن،
شۇم ئۆتمۈش بوپ قالدى يۈرەكلەردە زىخ!

2

يېڭى يىل كېچىسى، ھەممە ياق ئويغاق،
يۈرگىم شاتلىقتىن دولقۇن ئاتىدۇ.
قۇياشلىق دەۋرىنىڭ ئازات ئوغللىمەن،
ھە، بۈگۈن قەلبىمگە دەريا پاتىدۇ.

خىيالىم ئەڭ يۈكسەك ئۇمىتلەر بىلەن،
ئون بەشىنچى باھاردا قانات قاقىدۇ.
داپ، سۇناي... ياڭرىغان بىزنىڭ كوچىغا،
ئېخ، بۈگۈن كۆكتە ئاي كۈلۈپ باقىدۇ!

يۇلتۇزلار يەر ئۈزرە مېھمان بولغاندەك،
ۋالىلداپ يېنىشقان رەڭگا-رەڭ چىراق.
ئاقماقتا ھەر تامان ئادەم دېڭىزى،
لېۋىدە تەبەسسۇم، قاينۇدىن يىراق.

قولۇمدا راۋابىم شوخ جاراڭلايدۇ،
بەختىمدىن توۋلايمەن ئوتلۇق قوشاقلار:
"يوقسۇللار ئاتىسى ئۇلۇغ پارتىيەم،
مىليونلار قەلبىدىن ساڭا ھەشقاللا!"

ئۆتمەكتە مەيىن بىر شامال شۇرلاپ،
يېقىملىق خۇش خەۋەر بېرىپ قۇلاققا.
خۇاڭخېدىن، چاڭجياڭدىن، تارىمدىن ئەنە،
غەلىبىلەر مارشىنى ئوقۇيدۇ لايا.

* * *

ئازادە ياسالغان زاۋۇتنىڭ زېلى،
ياڭرايدۇ ھەر ياندىن غەلىبىلىك چۇقان.
ئون ئىككى بولغاندا سائەتنىڭ مىلى،
يېقىلدى يۈرەككە يېڭىچە گۈلخان!

"باشلىغىن ناخشاڭنى، باشلىغىن دوستۇم،
غەلىبىلىك يىللارنى ئۇزىتايلى بىز.
بۇ يىلمۇ غەلىبىدىن ئالتۇن تاغ ياساپ،
ھور ئانا—جۇڭگونى گۈللەتايلى بىز."

كوكسۇمدە يالتىرار غەلىبە مېدىلى،
يىللارغا ئارتىلغان ئىش تامغىسى بۇ.

بوينىدىكى گالىستۇك
زەپ ياراشقان ھوسنىگە.
بولۇپ قايتۇ پۇنېر،
گۈلۇمۇ تاقاپ كوكسىگە.
“ياشا!” دىدىم، زوقلىنىپ،
توختىتالماي ئۈزەمنى.
دەۋرىمىزدە ئېچىلغان
گۈل دەيمىكىن قىزىمنى؟!

1964 - يىل قەشقەر.

پامردا توي

1

كوك سۈيگەن مويىسىپت پامىر ئۈستىدە،
تاۋلىنار كوز چېقىپ كۈمۈش كەبى قار.
گاھ ئۇنى بۇلۇتلا ئات قىلىپ مىنىپ،
مامۇقتەك كوكسىنى چوققىغا ياقار.

ئەي يىللار، بۇرۇنقى غېرىپ ئوغۇلنىڭ
كۈرەشچان يىللارغا سوغىسىدۇر بۇ!
قولۇمدا راۋابىم شوخ جاراڭلايدۇ،
چېلىشچان يىللارنىڭ باتۇر ئوغلىمەن.
غۇربەتلىك يىللارغا بەردىم خاتىمە،
بەختىيار دەۋرىمنىڭ قىزىلگۈلىمەن!

1963 - يىل قەشقەر.

گۈل دەيمىكىن قىزىمنى

مېنىڭ قىزىم گۈلباھار،
كۈزدە كىرگەن ئوقۇشقا.
بىلىم كانى مەكتەپتە.
پەن سىرىنى ئېچىشقا.

ئوقۇش، ئەخلاق، تۈزۈمدە
پات ئوسۇپتۇ ئۇلغۇيۇپ.
كىرىپ كەلدى بۈگۈن كەچ،
بولەكچىلا خوش بولۇپ.

گاھ، ئالتۇن قۇياشنىڭ زەڭگەر نۇرلىرى،
كۈمۈش قار ئۈستىدە ئوينايدۇ ئۇسسۇل.
دەل شۇ چاغ جىلغىلار باغرىغا پاتماي
ئاقىدۇ زۇمرەت سۇ يايلاققا ئۇدۇل.

يىگىتلەر مال باقار ناخشىسى ياڭراق،
ناخشىدا بەختنىڭ ئەكسى نامايان.
پارتىيە شەنىگە ئاتالغان بارى،
جاراڭلار كۆك سۇيۇپ، جاراڭلار ھامان.

سېغىنچى قىزلارنىڭ بويىنىدا سافىس ①،
چېكىسىدە پاقىرار ئالتۇندىن گى ھۇر. ②
ھەممىنىڭ ئاستىدا چاپچىدۇ دۇلدۇل،
نشانغا ئۇچماقتا، تاغ كەبى مەغرۇر.

2

ئاھ، ئۆتمۈش! تاجىكىنىڭ قەددى - قامىتى،
زۇلۇمنىڭ دەستىدىن يەرگە ئېگىلىگەن.
ساناقسىز جەسۇران ئوغۇل - قىزلارغا
بىگۇنا ئولۇمنىڭ تونى تىكىلگەن.

تاش قازان ئاستىغا غارشلار قالاپ ③،
چاللار ھەم مومايلار بولغانىتى قاخشال.
جىرالار ئوي - ماكان، تاغلار سىرداشتۇر،
تەنلەرنى چاپاندەك چاقاتتى شامال.

نەچچە مىڭ قويلارنى باققان پادىچى،
ئومرىدە قوزغا زار بولۇپ ئۆتكەن.
خوجايىن كىكەرسە تويۇپ سېرىق ماي،
يوقسۇللار لەۋ چىشلەپ ئەلەملەر يۇتقان.

ياش ئوسمۇر بالىلار قالغانىتى نادان،
ئومرىدە مەكتەپكە كىرىپ ئوقالماي.
قىز - يىگىت جۇدالىق ئوتىدا ۋەيران -
بولاتتى ئەركىچە تۇرمۇش قۇرالماي...

3

كۈن چىقتى شەرقتىن، نۇر چاچتى بالقىپ،
ۋەتەندە پارلىدى مەڭگۈ يورۇق تاڭ.
كۈتەردى تاجىكلار قەددىنى شۇ چاغ،
بەختىيار كۈن بەردى ئۇلۇغ گۇڭچەنداك.

ئاۋانگارت جەڭچى — ۋاڭ جىنشى

ھور، ئۇلۇغ جۇڭخۇا ئانامنىڭ قەھرىمان ئوغلانىسى،
قوشۇنىمىزنىڭ ئاۋانگارت تاغ سۈپەت پەلۋانىسى.

موسكۇلۇڭ گاڭدىن يارالغان بىسى قايرىلماس پىچاق،
تاغ يۈرەك ۋاڭ جىنشى، يۇيگۇڭنىڭ جەسۇر ئەۋلادىسى.

پارتىيەم ئالتۇن قۇياش ۋەتەنگە نۇرلار چاچقۇچى،
سەن ئاشۇ نۇرغا مۇھەببەت باغلىغان پەرۋانىسى.

يەر-زىمىن، ئاسمان بىلەن، دۈشمەن بىلەن جەڭلەر قىلىپ،
ئەلگە چولدىن توھپە بەرگۈزگەن قىزىل پەرھادىسى.

ئەڭ ئۇلۇغ ئىستەكنى قەلبىڭگە پۈكۈپ ساپ تەر توكۇپ،
چولدا ئاققۇزغان نېفىتنىڭ باتۇرى ھەغدىسى.

كېچە ھەم كۈندۈزدە ئوخشاش بۇرغىدىن كەتمەي نېرى،
تىك قۇدۇقنىڭ بېشىدا يانغان چىراق - چولپانىسى.

شۇ كۈننىڭ ھورمىتى - شەۋكىتى ئۈچۈن،
چالدىڭسەن نەي بىلەن ئامرىڭ داينى.
شاتلىنىپ قەلبىڭدىن باشلىدىڭ ئوغلاق،
شامالداك ئۇچتۇڭسەن قامچىلاپ ئاتنى.

پارتىيە كۆرسەتكەن داغدام يول بىلەن،
ئاجايىپ غەلبىلەر ياراتتىڭ تاغداك.
چارۋىلار يامرىدى بۇلۇتقا تەڭكەش،
يايلاقلار زەپ ئىسىل بولدى گۈلباغداك.

* * *

مىڭ ياشا پارتىيە - تۈمەن مىڭ ياشا،
تويىمىز بەزمىسى قىزار سەن بىلەن.
سەن بىزگە ھاياتلىق بەرگۈچى قۇياش،
غەلبىمىز كۈندىن - كۈن ئاشار سەن بىلەن.

1964 - يىل تاشقورغان.

ئىزاھلار: ① سافىس - تاجىك قىزلىرىنىڭ بويىغا ئاسىدىغان مارجان.
② گى ھۇر - دوپپىنىڭ چىكە ئۈستىگە سالىدىغان زەنجىر.
③ غارش - تىزەكتىن ياسالغان يېقىلغۇ.

ھور ۋە تەننىڭ ئابروىيى - شەننى قوغداش ئىشقىدا،
كۆكتە پەرۋازلار قىلىپ ئۇچقان ئېلىم تۇلپارسەن.

بىر تىنىق قالغاندىمۇ دىلدا ۋە تەننى ئويلىغان،
ئىنقىلاپتا توھپىسى زور بىر ئۇلۇغ مەردانىسەن.

گەر بۇگۈن بىزدىن جۇدا بولساڭمۇ توختاپ نەپىسلىك،
قەلبىمىزنىڭ مەڭگۈ ئۈچمەس يانغىنى - گۈلخانەسەن.

1972 - يىل قەشقەر.

سالام بوزغۇن

ئەي، بوزغۇننىڭ پەرھات سۈپەت ئوغۇل - قىزلىرى،
كۈرەش، ئەمگەك قاينىمىنىڭ پەھلىۋانلىرى،
دەۋرىمىزنىڭ ئىگىلىرى - خوجايىنلىرى،
ھۆرمەت بىلەن سىزگە سالام بېرەي دەپ كەلدىم.

تەر ئاققۇزۇپ سىز ئۇندۇرگەن ھەر تۇپ گىيانى،
قول قاپارتىپ بوستان قىلغان شور تاڭ جىرانى،

كېچىكى چول، بۇگۈن رەڭدار گۈزەل دالانى،
چىن قەلبىمدىن دىلغا تاڭاي، كۈرەي دەپ كەلدىم.

باتۇر بۇركۇت بولۇپ كۆكتە پەرۋاز ئەيلىگەن،
سوتسىيالىزىم يولى بىلەن ئالغا ئۆرلىگەن،
ئاشلىق، پاختا، مايلىق داننى تاغدەك دوۋلىگەن،
ئىشچانلارنىڭ قوللىرىغا سۈيەي دەپ كەلدىم.

رەت - رەت كەتكەن ئەينەك كەبى سالا ئېتىزنى،
دۇخاۋىدەك جۇلالانغان مايسا - دېڭىزنى،
شۇ دېڭىزدا ئۈزگەن ئىشچان يىگىت ھەم قىزنى،
ئوتلۇق يۈرەك خاتىرەمگە سىزاي دەپ كەلدىم.

سەندە ئۆسكەن باتۇرلارنىڭ شىجائىتىنى،
ھەر يىلى مول ھوسۇل ئالغان كارامىتىنى،
دەۋرىمگە ماس يېڭى يېزا قىياپىتىنى،
چىن قەلبىمدىن ناخشا ئېيتىپ كۈيلەي دەپ كەلدىم.

كومپارتىيە ئىستىلىنى يۈرەككە تېڭىپ،
جياۋ يۇيۇدەك قەھرىمانلار ئىزىنى بېسىپ،
پۇشقىغىمنى ئىگىز تۇرۇپ لايىلارنى كېچىپ،
ئەزالارنىڭ تەربىيىسىنى ئالاي دەپ كەلدىم.

يازىم شۇڭا مەدھىيە ۋۇ جىڭيۈيگە بېغىشلاپ،
شۇنىڭ بىلەن ئەسلەيمەن ئۇنى دىلىدىن يېنىشلاپ.

شەرەپلىك يۈرۈش

بۇيرۇق بەردى شەرەپلىك تاققا چىقىش داڭقۇپى،
زەربىدار دۇي ئاتلاندى بەشىنچى ئاي ئىككىسى.

بۇلۇتلارغا مۈكۈنگەن جۇمۇلاڭما چوققىسى،
بەكمۇ دەھشەت، بەكمۇ زور تاغلار ئارا ھەيۋىسى.

ئۇستى قېلىن قار-مۇزلۇق، ئېرىمەيدۇ قىش-ياز،
ئوتەلمەيدۇ ئۇستىدىن بۇركۇتمۇ قىلىپ پەرۋاز.

بىراق، باتۇر ۋۇ جىڭيۈي دۇيىنى باشلاپ باراتتى،
پىسەنت قىلماي جاپاغا دادىل داۋان ئاشتاتتى؛

مۇرىسىدىن باسسۇ مامۇق يوتقان-كورپىسى،
سۈرەت ئېلىش ماشىنا، ئوزۇق-تۈلۈك خالتىسى.

شۇبىرغانغا قارشى ئۇ، تاشلار ئىدى قەدەمنى،
ئويلىغاندا كۈچ تېپىپ ئۇلۇغ ئانا ۋەتەننى.

گۈللە بوزغۇن، سان-ساناقسىز غەلبىلەر قۇچۇپ،
كوك ئاسماندا قانات قاققان بۇركۇتتەك ئۇچۇپ،
ئۇلۇغ ئىقبال كوممۇنىزىم نىشانىن قۇچۇپ،
تەرىپىنى داستان قىلىپ يازاي دەپ كەلدىم.

1974-يىل بوزغۇن.

جۇمۇلاڭمادىكى قارىغاي (سېكىل)

مۇقەددىمە

قەھرىمانلار قورقمايدۇ بوران-چاپقۇن خەتەردىن،
خەتەرلەرنى يەڭمەستىن سۆز ئېچىش تەس زەپەردىن.

قارلىق ئىگىز تاغلاردا ياشىنار يېشىل قارىغاي،
جۇدۇن-چاپقۇن، بوراننىڭ سوقىشىغا قارىماي.

جۇمۇلاڭما قارىغىيى-ۋۇ جىڭيۈي مەرت قەھرىمان،
قەھرىمانلىق ھاياتىنى كەلتۈردى زور شەرەپ-شان.

چوڭ بولسۇمۇ مۇشەققەت بوشاشمايتتى ئۇ پەقەت،
دولقۇنلايتتى قەلبىدە ئەل شەنگە مۇھەببەت.

چېدىردا

تۇن قاراڭغۇ، تەڭ كېچە ئىككىنچى بەل چېدىردا،
ھەممە ئارام ئالاتتى تاتلىق - شىرىن ئويۇقۇدا.

بىراق، دۇبجاڭ ۋۇ جىڭيۇي كورپىسىدە ئولتۇرۇپ،
جىددى پىكىر قىلاتتى دىلنى ھىسقا تولدۇرۇپ.

ئۇنىڭ خىيال كەپتىرى ئۇچار ئىدى ئۇزاققا،
قونار ئىدى چوققىدا لەپىلدىگەن بايراققا.

ئويلايتتى ئۇ: "چوققىغا چىقماي ئەسلا يانمايمەن،
شەرىپىنى ۋەتەننىڭ ئادا قىلماي قويمايمەن".

لەۋلىرىمۇ قىمىرلاپ، كوز قىساتتى كۈلكىدە،
ئالى جاناپ ھىسسىيات دولقۇنلايتتى قەلبىدە.

سۈرەتچى

زەربىدار دۇي ئىشىنى ئالار ئىدى سۈرەتكە،
ۋۇ جىڭيۇيگە بۇ ئىشىمۇ چۈشەر ئىدى قىممەتكە.

گاھى، دۇيگە يول باشلاپ ماڭسا سەپنىڭ ئالدىدا،
گاھى، سۈرەت تارتقاندا قالار ئىدى ئارقىدا.

شۇڭا دۇيدە باشقىلار باسقنىدا بىرقەدەم،
ئۇ باساتتى ئارتۇقچە باشقىلاردىن ئۇچ قەدەم.

سۈرەت تارتىش ئىشىمۇ ۋەتەننىڭ شان - شوهرىتى،
زارلانماسلىق جاپادىن كوممۇنىستىنىڭ خىسلىتى.

قىيىنچىلىق - مۇشكۈلدىن ئىگرىمايتتى ۋۇ جىڭيۇي،
چىن قەلبىدىن سۈيەتتى شۇڭا ئۇنى پۈتۈن دۇي.

شانلىق قۇربان

باتۇرلارنىڭ ئاستىدا قالدى تاغلار گەجگىسى،
كورۇندى ھە، ئاخىرى جۇمۇلاڭما چوققىسى.

ھەممە خوشال بولۇشتى يېغىپ كۈلكە ھوسنىگە،
تاغمۇ قايىل قېلىشتى قەھرىمانلار بەستىگە.

شۇ مەنزىرە - شۇ ھالى ئېلىش مۇھىم سۈرەتكە،
لېكىن قىيىن ئىش ئىدى تۇن يېپىلغان شۇ پەيتتە.

ئىنقىلاۋىي دەۋرىمىز قەھرىمانلار مەنبىسى،
يېتىشتۈرگەن باتۇرنى پارتىيىنىڭ شەپقىتى.

دەۋرىمىزگە مۇناسىپ ۋۇ جىڭيۈي مەرت قەھرىمان،
پارتىيىنىڭ نۇرىدىن قۇۋۋەت ئېلىپ ئايىنىغان.

شۇڭا بىزنىڭ دىللاردا قارىغايىدەك ياشنايدۇ،
ئىنقىلاپتا - كۈرەشتە ھامان ئالغا باشلايدۇ!

1975 - يىل قەشقەر.

ئۇستاز

(ئالى مەكتەپكە قوبۇل قىلىنغانلار تىلىدىن)

چول باغرى يامغۇرغا تەشنا بولغاندەك،
ئىلىم - پەن ئىشقىدا ياتقاندا يۈرەك؛
ئارزۇيۇم قاندۇردى ئۇلۇغ پارتىيەم،
ياشلىغىم باھارى ئاچقاندا چېچەك.

پايتەخت ئاپتۇنى يولۇمغا مەشئەل،
كوزۇمدە ئويىنايدۇ رەڭدار سىماسى.

ئالتۇن ئوتتا تاۋلىنار، بۇركۇت بوران - چاپقۇندا،
قالدى ئارتتا ۋۇ جىڭيۈي دۇيىمۇ داۋان ئاشقاندا.

قانچە كورۇنۇش، چوققىنى سۈرەتلەرگە ئالدى ئۇ،
ۋاقىت ئوتتى، دۇي كەتتى، ئوزى يالغۇز قالدى ئۇ.

كېچە - گۈگۈم قاپلىغان تاغ ئۈستىنى - چوققىنى،
پۇت تېپىلدى، يىقىتتى قاتتىق بوران دولقۇنى!.....

ھەيۋەت ئىگىز چوققىلار باش ئېگىشتى مۇڭلىنىپ،
گۈلدۈرماما گۈرۈلدەپ، چاقتى چاقماق تولغىنىپ!

ئاچچىق قايغۇ - ماتەمدە بۇلۇت يىغلاپ - توكتى ياش،
ئېرىپ كەتتى يۈرەكلەر، ئېرىپ كەتتى تاغۇ - تاش!

ئېخ! قېرىنداش، قامىتىڭ ئايان بولدى كۈزلەردە،
شان قالدۇردۇڭ ئېشىڭدىن باتۇر ئوغۇل - قىزلەرگە!

خاتىمە

يىلتىزى يوق تال - كوچەت، مەنبەسىز ھەم سۇ بولماس،
قۇياش نۇرى بولمىسا تالمۇ ياشناپ ئاينىماس.

ئارچىلار سايسى كوركەم پايانداز،
قەلبىنى ئويغىتار خۇشبۇي ھاۋاسى.

ھىكمەتلەر قورغىنى — چىڭخۇا^① مەكتىۋىم،
كۈلكىدىن گۈلدەستە تۇتتى ئوغلغا.
ۋۇجۇدۇم ئېرىدى باھار سۈيىدەك،
كۈمۈش رەڭ پايىدىن كىردىم قوينغا.

باغ دەيمەن — مىڭ ياڭزا گۈللەر ئېچىلغان،
نە باغكى، جەننەتمۇ ئالدىدا خىجىل.
ھەر مىللەت خەلقىنىڭ ئوغۇل — قىزلىرى
ئىشقىۋاز بۇلبۇلدۇر، ئىناق ۋە ئىجىل.

مەن سىنىپ ئىچىدە زېھنىم با قۇۋۋەت،
قۇلاقتا ئىلىمنىڭ ياڭراق ناۋاسى.
قۇيۇلار پاك قەلبىم ئوكيانلىرىغا
ئاپپاق چاچ ئۇستازنىڭ ئەقىل دەرياسى.

ئۇ دەيدۇ: ئىلىم — پەن ئاچقىلى بولماس،
يەر ئاستى بايلىقى — خەزىنە ئەمەس.

① چىڭخۇا — چىڭخۇا داشۆي.

ئۇ نۇرلۇق قۇياشتەك بىر گوھەر چوققا،
كەزگىلى ئىمكان يوق جەزىرە ئەمەس.

كىمكى ئەجرىدىن ياسسا شوتا،
شۇ چوققا ئۈستىدە كورەر ئوزنى.
تىلىملار قۇلۇپى ئېچىلىپ بىردىن،
پەن نۇرى يۇيىدۇ ئۇنىڭ يۈزىنى...

مەن سىنىپ ئىچىدە ئالىمەن ساۋاق،
ئىشقىمىدىن سۇنماقتا جەۋرى خەنجىرى.
ھەر ئالتۇن تۇياقتىن يۇلتۇز چاچرىتىپ،
چاپماقتا پىكرىمنىڭ ئۇچقۇر تۈلىپىرى!...

* * *

ئۇستازىم مىسالى بىر بۇلبۇل گويا،
تۈكلەر تىلىدىن ئىلىم ئۇنچىسى.
ۋەتىنىم باھارى گۈلزارلىغىدا،
گۈل چېچەك ئاچماقتا ئۇنىڭ غۇنچىسى.

1977 — يىل قەشقەر.

مېھرىڭىز بىر نۇر ياغار چولپان ئىدى،
قىن - قىنىمغا پاتىمغان شۇ مەركىدە.

بەستىڭىز زەپمۇ كېلىشكەن قارىغاي،
قەلبىڭىز دەريا ئىدى جۇشقۇنلىغان.
كۈلكىڭىز ئوخشار ئىدى گۈل - غۈنچىگە،
كوزىڭىز بىر ئوت ئىدى يالقۇنلىغان.

شۇ ئۇلۇغ شىرىن مېنۇت ئەلبوم بولۇپ،
يۈرىڭىدە ساقلىنىپ قالغان ئىدى.
بىر ئومۇر دولقۇن يېرىپ ئورلەش ئۈچۈن،
مېھرىڭىز قەلبىڭىگە كۈچ سالغان ئىدى.

شۇ بەختلىك كۈننى مەن ئىخلاىس بىلەن،
ئەسلىڭەندە قايتا كۈچكە تولىمەن.
ئاشۇ كۈچتىن بىر قىران بۇركۇت بولۇپ،
نى قىيىن ئۆتكەل تېغىغا قونىمەن!

1978 - يىل قەشقەر.

جۇزۇڭلىنى كورگەندە

ئېھ! قەدىردان جۇزۇڭلى سىزنىڭ بۈگۈن،
كەلدى سەكسەن يىلغا تولغان كۈنىڭىز.
شۇ مۇبارەك كۈندە سىز يوق ئارىدا،
سېغىنىش ئىلكىدە قالدى دىلىمىز.

ئەسلىسەم جۇزۇڭلى سىزنى سېغىنىپ،
بولدى ئايان جەڭگىۋار شۇ قەدىرىڭىز.
يۈرىڭىدە بىر خوشاللىق قوزغىدى،
ماڭا تونۇش سەلتەنەتلىك كۈلكىڭىز.

سىزنى قەشقەر باغچىسىدا شات كورۇپ،
مەن ئۈزەمنى زور بەختلىك سانغان.
قىپ - قىزىل قەلبىمنى ئالتۇن جام قىلىپ،
مېھرىڭىزنى تولدۇرۇپ مەي ئوتلىغان.

سىز بىلەن چېنىقۇرۇڭلى يانمۇ - يان،
باغچىغا كىرگەننىڭىز شات كۈلكىدە.

بەختىيار ئەمگەكچىمەن

مەن مۇئەللىم، پارتىيەم بەردى شەرەپ، نۇسرەت ماڭا،
جەمىيەت ئالدىدا چەكسىز ئېھتىرام - ئىززەت ماڭا،
ئەقلى - زېھنىم چىنىسىغا تولدۇرۇپ شەرۋەت ماڭا،
ئىلىم - پەن گۈلزارىدا سايراش ئۈچۈن نوۋەت ماڭا،
مىڭلىغان ئوسمۇرنى تەربىيىلەشكە زور پۇرسەت ماڭا،
ھەم كۈيۈملۈك ھەم تەلەپچان ياخشى بىر خىسلەت ماڭا،
مۇشكىلاتلار تاغلىرىنى يارغۇدەك غەيرەت ماڭا،
بۇ بۈيۈك شانۇ - شەرەپ ھەم تائەبەت رىغبەت ماڭا.

ماۋزېدۇك سىياڭىدىن مەن كۈچ، ئەقىل، تەلىم ئېلىپ،
مەرىپەت باغۋەنى بولدۇم خۇشپۇراقلىق گۈل تېرىپ،
پەرۋىش ئەيلەپ غۇنچىلارنى مېھنىتىمدىن سۇ بېرىپ،
ئوسى مايسا بۈك - باراخسان ئەلگە ئىپار ھىد بېرىپ،
تولدى ياشناپ گۈل ھوسنىگە ئالتۇن قۇياشتىن نۇر ئېمىپ،
قانلىرىم شوخلاندى شۇ چاغ بۇنى ئەڭ قىممەت بىلىپ،
غۇنچىلار خەلقىگە ياقتى، بۇ دىمەك شوھرەت ماڭا،
ئەل ئارا ياغدى تەشەككۈر ھەمدە زور ھۆرمەت ماڭا.

پارتىيە ئاچتى ئىلىم - پەن يولىنى داغدام بۈگۈن،
ئاتلىدۇق ئۇزۇن سەپەرگە ھەممە ئىش قاينام بۈگۈن،
بارچە مىللەت چىڭ ئۇيۇشتى قەلبىدە ئايەم بۈگۈن،
ھەممە سەپتە زور نەتىجە، تەنتەنە - بايرام بۈگۈن،
بېھساپ شاتلىققا چومدى دۇڭتىڭخۇ، سايرام بۈگۈن،
تاپتى روناق مېھنىتىم، ئورلەش ئۇلۇغ غايەم بۈگۈن،
كەڭ - تاشا دەۋرانە بەختىم قىلدى زور شەپقەت ماڭا،
ئۆز ئىشىمدىن توھپە تىكلەش بىر ئومۇر مەقسەت ماڭا.

مەن مۇئەللىم - باغۋىنى مىليونلىغان گۈل - غۇنچىنىڭ،
كەلگۈسى تېخنىك، نېفىتچى، ئېنېرگىيەنىڭ، ئىشچىنىڭ،
كەڭ يېزىمنىڭ پاختىكارى، ئاگرانوم، ئەمگەكچىنىڭ،
ھور ۋەتەننى قوغدىغۇچى قەھرىماننىڭ - جەڭچىنىڭ،
كۆكتە سەييارىغا ئۇچقان توھپىكار - ئىجتاتچىنىڭ،
دوختۇر، ئالىم، يازغۇچى، رەسسام يەنە سەنئەتچىنىڭ،
بۇ مېنىڭ پەخرىم، غۇرۇرۇم، شان - شەرەپ، شەۋكەت ماڭا،
دەۋرىمىز بەرگەن بۈيۈك روھىي ئوزۇق - لەززەت ماڭا.

بەختىيار ئەمگەكچىمەن زېھنىم بىلەن گۈل تەرگۈچى،
سۇغا تەشنا چولگە يامغۇر، دىلغا شەرۋەت بەرگۈچى،
كوممۇنىستىك جەمىيەتنىڭ ئۇل تېشىنى قويغۇچى،
"روھى ئېنېرگىيە" دىگەن شاننى بىجا كەلتۈرگۈچى،

گۈلدۇرماما ياغرايدۇ
مەن كىشىگەن ۋاقتىمدا.

باش ئۈستۈمدە قىزىل تۇغ،
پارتىيىمىز تىكلىگەن.
ئۈستۈمدە بار ئېغىر يۈك
ئۇزۇن سەپەر يۈكلىگەن.

توتتە ئىلغار ئەل قۇرۇش —
مېنىڭ يۈكسەك ۋەزىپەم.
كوممۇنىزىم بېغىدىن
شەرۋەت ئىچىش نېسىۋەم.

ئاڭلا جاھان، سۈيگۈنۈم —
ئالتۇن چاچلىق كۈن پېرى.
مەن جۇڭگونىڭ يۇرۇشتە —
تاڭشۇرۇلغان تۈلپىرى!

1978 - يىل قەشقەر.

يېڭى ئون مىڭلى سەپەردە جەڭچى - چەۋەنداز بولغۇچى،
سوتسىيالىستىك يېڭى ئەل، يېڭى دۇنيا قۇرغۇچى،
پارتىيەم بەردى بۇنىڭچۇن يەتكۈدەك قۇۋۋەت ماڭا،
بەردى بۇ ئۆزلەش چېغىنىڭ سۈرئىتى سۈرئەت ماڭا.

1978 - يىل قەشقەر.

تۇلپار ناخشىسى

مېنىڭ ئىسمىم تۇلپارجان،
قانائىتىم ئالتۇندىن.
ھەسەن - ھۈسەن چاقنايدۇ
كوزۇمدىكى يالقۇندىن.

تۇياقلىرىم كۈمۈش ئاي،
نۇرلۇق يۇلتۇز زىننىتىم،
بۇلۇتلاردىن ھالقىيمەن،
سەكرەش مېنىڭ خىسلىتىم.

يەرلىغىلداپ، تاغ تىترەپ،
چاقماق چاقار ئاستىمدا.

باھار تۇيغۇسى

تەپەككۇر كەپتىرم ئەيلدى پەرۋاز،
قاپلىغاچ قەلبىمنى باھار تۇيغۇسى.
ئاقىدۇ دولقۇنلاپ بىر دەريا قوشاق،
دەۋرىمگە يۈرەكنىڭ بولۇپ سوعىسى.

بۇ باھار مەناسى تامام باشقىچە،
ئىشىكى ئېچىلدى ئالتۇن قەسىرىنىڭ.
زامانىۋىلاشقان ئۇلۇغ ئەل قۇرۇش -
تەلىۋى بىز ئۈچۈن يېڭى دەۋرىنىڭ.

كۈچىمىز باھارنىڭ شاقىراتمىسى،
قۇيۇلدى ئىگىلىك تۈگمەنلىرىگە.
زېھنىمىز شوتىسى تىكلەندى يۈكسەك،
ئىلىم - پەن تېغىنىڭ ئۆتكەللىرىگە.

توت تۇلپار ئۇچىدۇ زەپەر كوكىدە،
كەلگۈسى مەنزىلىگە قېقىپ شوخ قانات.

ئەركىنلىك ئالىمى تۇغۇلار شۇندىن،
سۇ بىلەن باشلىنار گۈللەنگەن ھايات.

كورىمەن تەپەككۇر كوزلىرىم بىلەن،
يۇلتۇزلار چاقنايدۇ پېچتىن - ئوچاقتىن.
ئاقماقتا سامان يول ئېقىملىرىدەك،
پولات دەريالىرى تېشىپ قىرغاقتىن.

ۋېشكىلار مىسالى ساناقسىز ئورمان،
داغماللار چاچىدۇ زىمىنگە چېچەك.
قىشلاقلار باغرىدا موتۇر ئاۋازى،
كۈلمەكتە مېھنەتتىن پارلاق كېلچەك.

ۋېشىنىڭلار كوكتىكى خەۋەرچى يۇلتۇز،
يەشمەكتە كائىنات تىلىملىرىنى.
تومۇر قۇش لاجىندەك قىلىدۇ پەرۋاز،
پارچىلاپ بۇلۇتلار ئۇيقۇنلىرىنى.

كوزلىرىم قاماشتى، جەسۇر تۇلپارنىڭ
زەر چاچقان ئالتۇن پەي قاناتلىرىدىن.
گۈللەنەر ۋەتىنىم گۈزەل كەشتىدەك،
رەڭمۇ - رەڭ گۈل چاچقان تۇياقلىرىدىن!

گۈزەل مەنزىلگە ئات سالدېڭ، ئاشۇ يولدا تەسەددۇق جان،
كېرەك بولسا ھاياتىدىن كېچەرمەن ھىچ پۇشايمان يوق.

سېنىڭ ئەجرىڭنى چىن ئاقلاپ كومۇلىسەم سەندە تۇپراققا،
ياشايمەن ئەل بىلەن مەڭگۈ، دىلىمدا قىلچە ئارمان يوق.
1979 - يىل قەشقەر.

ئوغلۇمغا

ياشلىغىڭ باھاردۇر، بىباھا - قىممەت،
قىلارسەن ياشلىقتا ھەر ئىشقا جۈرئەت.
قىياندەك تاشقىنلار ئۇندا ئەقىل، كۈچ،
ياشلىقتۇر ئومۇرنىڭ جەۋھىرى ئەلۋەت.

ياشلىقتا ياڭاقنى چاقدۇ چىشىڭ،
"تاشقا مور باسقاندەك" ئەجرىلىك ئىشىڭ.
مېھنەت ۋە كۈرەشتە ئۆتكۈزسەڭ ئۇنى،
مەڭگۈلۈك باھاردەك بولىدۇ قىشىڭ.

قەلبىڭدىن پېچلەرگە ئوت ياقساڭ ئەگەر،
ئېرىيدۇ رودىلەر سۇ بولغان قەدەر.

ۋەتەن مۇھەببىتى

ۋەتەن ئەلا ئېزىز جاندېن، ۋەتەندىن ياخشى بوستان يوق،
تۇغۇلدۇم ھور ۋەتەن سەندە، دىلىمدا قىلچە ئارمان يوق.

ئۇلۇغ كومپارتىيەم نۇر بەردى كوزۇمنى تۇنجى ئاچقاندا،
باھار - كۈكلەمنى كوردۇممەن، سېنىڭدە جۈت - زىمىستان يوق.

"ۋەتەن" دەپ تىل چىقاردىم شوخ، ۋەتەنگە كويگىنىم - بەختىم،
قۇۋۋەت بەردىڭ ئېزىز تۇپراق، سېنىڭدەك مېھرى غەمخانى يوق.

ياشاردىم مىسلى قارىغايىدەك بوران - چاپقۇنغا بەرداشلىق،
يىگىت بولدۇم جەسۇر - پەلۋان، بۇنىڭدىن زور شەرەپ - شان يوق.

بەختلىك دەپ ھىساپلايمەن ئۆزەمنى ھەر زامان - ھەر چاغ،
جاھاندا مەن ئۈچۈن باشقا سېنىڭدەك ئۆز گۈلىستان يوق.

جىمى ئالەمنى كەزەسمۇ ئۇچۇپ ئاسماندا شۇڭقاردەك،
بەخت ئىلكىدە يايىراشقا سېنىڭدەك كەڭرى مەيدان يوق.

ئېلىگە چاچرىغان پولات چېچەكتىن،
ياغدۇ شەنىگە ئالقىش، شان-زەپەر.

ياشلىقتا تەر توكسەك بولغان بولۇر چول،
يېقىملىق ھىد چېچىپ كۈلەر ئۇندا گۈل.
پەرھادى سەن بولساڭ، شىرنى بولۇپ—
ئىشقىدا سايرىشار تۈمەن مىڭ بۇلبۇل.

ياشلىقتا لاچىندەك شوخ قانات قاقساڭ،
قۇزغۇننى قەھرىڭدىن ئوق ياساپ ئاتساڭ،
ياشايسەن دىللاردا ئەل ئومرى كەبى،
ۋەتەنگە جان بېرىپ تۇپراقتا ياتساڭ.

ياشلىقتا ئۈگەنسەك روناق تاپارسەن،
ئىلىم-پەن كانىدىن گوھەر قازارسەن.
تېلىسلار قۇلىپغا بولۇپ سەن ئاچقۇچ،
موجىزە بابىدىن داستان يازارسەن.

ئۆمىدىم يۈكسەكتۇر، قويمىغىن يەردە،
تۇلپار بول، بۇ يېڭى ئۇزۇن سەپەردە.
ۋەتەنگە ياشلىغىڭ تەقدىم قىل ھامان،
تىز پۈكمە،

تىك داۋان،

مۈشكۈل خەتەردە!

1979-يىل قەشقەر.

راۋابىم

راۋابىم—سۈيگىنىم سازىم،
جاراڭلار ئۇ، باھار، يازىم.
قىلىپ تەڭكەش غەزەل ئېيتسام،
يېتەر ئاسمانغا ئاۋلۇزىم.

راۋابىم—سۈيگىنىم سازىم،
جاراڭلار ئۇ، باھار، يازىم.
جىمى ساز ئىچىرە يىگانە،
ئاۋازى بەكمۇ دىلخانە.
مۇقامغا ئۇرغىتىپ چالسام،
بولار بۇلبۇلمۇ مەستانە.

جىمى ساز ئىچىرە يىگانە،
ئاۋازى بەكمۇ دىلخانە.
ئۇلۇغ دەۋرىمنى كۈيلەيمەن،
زەپەر داستانى سوزلەيمەن.

چاي قاينىمى ئۆتمەي تۇرۇپ تۇپ - تۈز ئېتىز
ئاق ئالتۇننىڭ تاغلىرىغا ئېرىشمەكتە.

ئەنە، "دۇڭفاڭ" تىراكتۇرلار گۇرۇلدەيدۇ،
نۇر ئۈستىگە نۇر ياغدۇرۇپ بەس - بەس بىلەن.
سىيالىكىدىن چۈشمەكتە دان ئۇزۇلمەستىن،
تېرىلماقتا كۈزلۈك بۇغداي ئىخلاى بىلەن.

ئۈچ ئات قوشقان رېزېنكا چاق ھارۋا دۇيى
ئالتۇن باشاق تاغلىرىنى سورەپ بارار.
قايناق مېھنەت قاينىمىدا ئەر - ئاياللار
قاتتىق ئىشلەش غەيرىتىدىن تاغنى يارار.

ئىگىز تۇرخۇن جىيەك تارتقان كوك يۈزىگە،
سېخىلار ئارا موتۇر ئۇنى ۋاڭلىدايدۇ.
بۇلبۇل، كاككۇك تەڭكەش بولۇپ چىمەنلەردە،
بەزمە قۇرۇپ، خەندەن ئۇرۇپ چاڭلىدايدۇ.

قەشقىرىمنىڭ داڭ چىقارغان باغلىرى بار،
ئەجەپ تاتلىق ئالما، ئەنجۈر، ئانارلىرى.
ئۇزۇشمەكتە مەي باغلىغان ئۇزۇملەرنى،
ئوت يۈرەكلىك ئىشچانلىرى - چولپانلىرى.

راۋاپنى يار - دوست ئەيلەپ،
گۈزەل ئىقبالغا ئورلەيمەن.

ئۇلۇغ دەۋرىمنى كۈيلەيمەن،
گۈزەل ئىقبالغا ئورلەيمەن.

1979 - يىل قەشقەر.

ئاۋات قەشقەر

ئايدىڭ كېچە، ئاي پاتقىچە ناخشام بىلەن،
كۈمۈش نۇرلار ئىچرە ئەركىن ئۈزمەكتىمەن.
قەشقىرىمنىڭ مول ھوسۇللۇق توپلىرىدىن
ئىلھام ئېلىپ ئوتلۇق قوشاق تۈزمەكتىمەن.

زەربىدارلار پەش قىستۇرغان، يەڭنى تۇرگەن،
پولات ئوغاق پاقىرايدۇ قاداق قولدا.
دەريا دەيسەن ئېلىپ ماڭغان سولسىمىزنى،
خوشال ناخشا جاراڭلايدۇ ئوڭ ۋە سولدا.

بادام دوپپا گۈللىرىدەك پاختىزاردا،
قىز - جۇۋانلار غوزىلارنى تېرىشمەكتە.

قەدىم قەشقەر ئاسمىنىڭ ھاۋاسىغا
ئىپار تولغان قوغۇن، بىيە... پۇرىغىدىن.
بازار ئاۋات، تۇرمۇش ناۋات، قايناق ھايات،
مىڭ ئورگىلەي،

ئازات مېھنەت قىمىتىدىن!

مەيلى يېزا، مەيلى زاۋۇت، مەيلى باغدا،
كېچە - كۈندۈز ئوينالماقتا ھوسۇل تويى.
ئۇزۇن سەپەر غەلبىسىنى قۇتلىماقتا،
ناخشا خۇمار قەشقەرلىقنىڭ خوشال كۈيى.

1979 - يىل قەشقەر.

ئارزۇ

ئالتۇن يىڭنە قادالغاندەك قۇياش نۇرى
ئاقۋاش تاغىنىڭ مۇز باغرىنى تېشىپ ئوتتى.
ھەرى كۈنەك بولمى مۇزلار، جىلغىلاردا -
زىلال سۇنىڭ شاۋقۇنلىرى كۈككە يەتتى.

جىملىق باسقان قاپتاللارنى سېپ لەرزىگە،
تاشتىن - تاشقا سەكرەپ ئوتتى تۇلپار ئېقىن.

بەگۋاش سۇلار قۇيۇلغاندا شاقىراتىدىن،
قۇدرىتىدىن ھاسىل بولدى چاقماق - چېقىن.

دولقۇنلىنىپ، ئوركەش ياساپ ئاتقان سۇلار
جانلاندۇرار بىزنىڭ كۈچۈم مەلىمىزنى.
يېشىل كىمخاپ كىيىندۈرۈپ تەبىئەتكە،
زوقلاندۇرار باھار قايناق قەلبىمىزنى.

تاغ سۈيىنىڭ شەرۋىتىدىن باغلاردىكى -
دەرەخلەرنىڭ شاخلىرىغا قوندى ھۈكەر.
سۈمبۇل تالدىن چاچ سالىدۇ سۈگەتلەرمۇ،
گۈلزار ئارا خۇش پۇراقلىق رەيھان كۈلەر.

تىرىكلىكنىڭ ھايات - قېنى تاغ سۇلىرى،
ناخشا ئېيتىپ ئاقار سالا ئېتىزلارغا.
كەۋسەر ئىچىپ بۇغداي، قوناق مايىسلىرى،
ئوخشار گويا پايانى يوق دېڭىزلارغا.

تاغ سۇلىرى گۈل كەلتۈرۈپ چول باغرىغا،
ئېقىشماقتا شاۋقۇن بىلەن ئويناپ ئۇسسۇل.
ئارزۇيۇم شۇ: تاغ سۈيىدەك خىسلەت بىلەن
ياپسام دەيمەن ۋەتىنىمنىڭ ھوسنىگە گۈل.

1979 - يىل قەشقەر.

“ب” بىلەن بىلىمگە رىشتىنى باغلاپ،
نادانلىق - خورلۇقنىڭ بويىنى كەستىم.

“س” بىلەن سادىق بوپ ئۇلۇغ دەۋرىمگە،
ئەجداتلار روھىغا ۋارىس بولۇشنى؛
“د” بىلەن دالالەت قىلدىم مەڭگۈگە -
پارتىيە، ۋەتەن، خەلق، ئەمگەك سۆيۈشنى.

مەرىپەت بېغىنىڭ گۈل - غۇنچىلىرى
سائادەت قوينىدا چاچتى خۇشپۇراق.
ھەر بىر يىل بويىدا ئىز - تامغىسى بار -
ئەجرىمنىڭ، شۇڭا مەن ئارماندىن يىراق.

بەختىيار باغۋەنمەن، شانۇ - شەرەپلىك،
ساقلايمەن نامىمنى، زادى كۈچمەيدۇ.
شاگىرتىم بار مېنىڭ - غۇرۇرۇم، پەخرىم،
زاماندىن - زامانغا ئىزىم ئۈچمەيدۇ.

پارتىيەم چاقىردى بىزنى يەڭ تۇرۇپ -
ئارزۇمىز بېغىغا گۈللەر تېرىشقا.
زامانغا مۇناسىپ ئۇلۇغ ئەل قۇرۇش -
ئۈچۈن پەن كانىدىن گوھەر قېزىشقا.

ئۈمىت

تەربىيىلەپ ئۇزاتتى ئانا شۈببىۋەنم،
يىگىرمە ئالتە يىل بۇندىن مۇقەددەم.
شوخ پەرۋاز ئەيلىدىم خۇددى شۇڭقاردەك،
ئىنقىلاپ قوينىغا تاشلاپ زور قەدەم.

ھاياجان سۈيىدە ئۈزدۈم غۇلاچلاپ،
تۇنجى رەت سىنىققا كىرگەن چېغىمدا.
تۇراتتى ھورمەتتە تىكىپ كۈزىنى،
دەۋرىمىز گۈللىرى مېنىڭ ئالدىمدا.

باش ئېگىپ ئېھتىرام قىلدىم ئۇلارغا،
مېھرىمنىڭ دەرياسى قەلبىمدە ئاقتى.
ئىلىم - پەن ئېچىغى ئېچىلغىنىدا،
ئۈمىتلىك چۇپ كۈزلەر كۈزۈمگە باقتى.

باشلىدىم ساۋاقنى، ئۈگەتتىم ساۋات،
“ئا” بىلەن ئازاتلىق قەدرىنى يەشتىم.

بۈگۈن سىز - شاگىرتلار ھەرقايسى سەپتە،
قانچىڭىز ئىلىم - پەن تەتقىقاتچىسى؛
قانچىڭىز مۇئەللىم، قانچىڭىز رەھبەر،
قانچىڭىز ۋەتەننىڭ سادىق كۈيچىسى...

ئۆمىدىم: مۈشكۈلنى يېڭىپ ئىجرا قىپ،
بۇ ئۇزۇن سەپەردە بولايلى ئۈلگە.
ئىجات ھەم مېھنەتكە كۈمۈش تەر تۆكۈپ،
ھور ئانا ۋەتەننى ئورايلى گۈلگە!

1979 - يىل قەشقەر كۈنىشەھەر.

تەنتەنە

زوقىنى تارتىپ كوڭۇلنىڭ، خۇشپۇراق رەيھان بولۇپ،
تاڭ بىلەن كۈلدىڭ ئېلىم نۇر چاقىغان چولپان بولۇپ.

شۇ ئۇلۇغ تاڭ شەنىگە تەنتەنە قىلسام بۈگۈن،
ئۇرغىدى دىلدىن تەشەككۈر، كۈيلىرىم پۈتتەن بولۇپ.

* * *

سەن ئىدىڭ ئۆتمۈشتە ئۈچ تاغ ئاستىدا ۋەيرانە چول،
قان ئىچەر ئالۋاستىلار سۈرگەن ھۆكۈم خاقان بولۇپ.

ھەممە يەردە ئىدى ئورمان قان تېمىپ تۇرغان قىلىچ،
كەمبەغەللەر ئۆستىدىن باسقان زۇلۇم توپان بولۇپ.

"جانىپدا قىلغاچقا مەرتلەر" قەد كۆتەردىڭ جان ۋەتەن،
كۈن چىقىش ياقىنى قىزارتىپ، رۇستىمى داستان بولۇپ.

سەن ئۈچۈن تۆكتۈك كۈمۈش تەر جەڭدە، مېھنەت قوينىدا،
بەختىيار تاڭغا ئېرىشكەن قۇل، چىۋەر پەلۋان بولۇپ.

ئەسلىسىم شۇ تاڭ بىلەن باسقان قەدەمنى بىرمۇ - بىر،
تىزىلار شانلىق زەپەرلەر كەھرۇئا - مارجان بولۇپ.

بولۇشۇپ يەر، ئۆملىشىپ ھەم ئاجرىدى پۈتتىن كىشەن،
قەد كۆتەردى قۇل، گادايلار ھور - ئازات دىخان بولۇپ.

پارلىنىپ ئالتۇن قۇياشتەك گۈڭشېلار چاچقاندا نۇر،
ھەيۋىتى باستى زېمىننى يايىرىدۇق شادمان بولۇپ.

پارتلىدى يادرو ئۈنۈملۈك، پۈتتى چاڭجياڭ كوۋرۇڭى،
كۆكتە ۋېيشىڭ. قىلدى پەرۋاز كەڭتاشا ئىمكان بولۇپ.

چىقتى ئۇرغۇپ سەل - قىياندەك تۇشمۇ - تۇشتىن يەر يېغى،
ۋېشكىلار سۇيىدى بۇلۇتنى قاتمۇ - قات ئورمان بولۇپ.

جىم بولۇپ ياتمايدۇ دۇشمەن، بەختىمىزگە قەس قىلار،
گاھى بورى بوپ كورۇنسە، گاھىدا پاقلان بولۇپ.

تېخى كوزدىن قۇربىماي ماۋجۇشقا ماتەم يېشى،
توت نېجىس چىقتى كورەڭلەپ قان ئىچەر شەيتان بولۇپ.

خەلقىمىزنىڭ بەختى - ئىقبالى ئۈچۈن كومپارتىيە
قىلدى تارمار بىر يولى توت ياۋنى، مەرت ئوغلان بولۇپ.

ئەي ئانا، شانلىق ۋەتەن كەلدى باھارىڭ قايتىدىن،
گۈللىدىڭ گۈلدىن گۈزەل كوز چاقىنتار ئەدنان ① بولۇپ.

توتتە قۇدرەتلىك ئۇلۇغ - جۇڭخۇا قۇرۇشقا ھەممىمىز -
يەڭ شىمايلاپ ئاتلىدۇق ئوت ھارۋىلىق كارۋان بولۇپ.

1979 - يىل قەشقەر.

① ئەدنان - جەننەتنىڭ بىر خېلى.

مەرھابا، باھار

مەن ناخشىچى، ناخشا ئېيتىمەن،
ھەر ناخشانىڭ مەزمۇنى باشقا.
ئوخشىمايدۇ مېنىڭ بۇ ئىشىم
شاتۇتىدەك ناخشا توۋلاشقا؛
ئوخشايدۇ ئۇ تەرلەر ئاققۇزۇپ
تاغ ئاستىدىن رودا كولاشقا.

مەرھابا، ئەي سۇيىگىنىم باھار،
مەلىمىزگە خوشال كېلىۋەر.
پاياندازنىڭ دەستە - دەستە گۈل،
سۈگەت - تالغا چاچلار سېلىۋەر؛
بىزنىڭ بۇ يۇرت ئاجايىپ بەلەن،
ئىچەكشىپ كۈنۈپ قېلىۋەر.

ئېرىق - ئۈستەڭ بويلىرى يالپۇز،
گۈپۈلدەيدۇ ئىپار پۇراقلار.
سۇ باشلايدۇ سۇچى يىگىتلەر،

ناخشا بىلەن كۈنۈم شۇنداقلا؛
ئۇ ناخشىنى ئاددى چاغلىما،
كۈيلىنىدۇ ئىشقى - پىراقلا...

كاككۇك ئۇنى دىلغا يېقىملىق،
سايرايدۇ ئۇ، تېرەك بېشىدا.
ئۇنى ئاڭلاپ باغدا قىزىلگۈل
جاۋاپ بېرەر ئەگىم قېشىدا؛
سېنى جەزمەن قىلار مەھلىيا،
ئۇمۇ بۇ يىل يېڭى يېشىدا.

چاچ تەڭگىنى ئېسىپ ئورمانلار،
جىرىڭلىتىپ ناخشا ئوقۇيدۇ.
توختانىكام - ئورمانچى بوۋاي،
ئورمان تورى ئىشلەپ توقۇيدۇ؛
يىللار ئوتۇپ بىناكارچىنىڭ
بىقىنىغا ئاستا ئوقۇيدۇ.

ئۇچۇپ ئوتسە تۇرنا ساداقەت،
ئېتىز كىيەر يېشىل تونىنى.
ھاياالشماي ئەتە - يا ئوگۇن،
چوكرىدۇ تورغاي بويىنى؛

ئۇزاق ئۆتمەي ئويىناپ قالارسەن
مول ھوسۇلنىڭ قىزىق تويىنى.

نى - نى ئىشلار ئۆتىدۇ شۇنداق،
باھار بىلەن باشلىنىپ بارى.
ئويلاپ قالما "بۇ يىلقى باھار
ھەر يىلقىدەك ئۆتەر قاتارى؛"
ئوخشىمايدۇ، تۈزۈلدى بۇ يىل
مۇقاملارغا راۋاپنىڭ تارى.

سەكسىنچى يىلنىڭ باھارى -
ئۇزۇن سەپەر مۇقەددىمىسى.
ئېچىلىدۇ مۇشۇنىڭ بىلەن،
نى - نى ئىشنىڭ تۇنجى پەردىسى؛
باشلىنىدۇ غايىمىز ئۈچۈن
يېڭى جەڭنىڭ زەپەرنامىسى.

1980 - يىل قەشقەر.

تارتىنچاق كېلىن كۈلگەندەك قۇياش،
چىقتى ئەسلىتىپ ئالتۇن بۇلاقنى.

شايبى بەلۋاقتا تۇتاشتى يالقۇن،
لالەرەڭ پەردە تارتتى كۆك يۈزى.
گىيا مەڭزىدىن سۇيدى ئالتۇن نۇر،
ئانا يەر گويا ئوتقاشنىڭ ئوزى.

1980 - يىل قەشقەر.

ئۈچمەس مۇھەببەت

“ليۇ شاۋچى بۇ يۇرتتىن ئوتەر چەتئەلگە”
شۇ خەۋەر دىللاردا ياندى چىراقتەك.
قاش تېشى ماكانى قىلدى تەنتەنە،
شاتلىقتىن ھاياجان تاشتى بۇلاقتەك.

ھەركىمنىڭ قەلبىدە بىر ئۇلۇغ ئارزۇ -
داھىنىڭ ھوسنىنى كورۇشكە تەشنا.
ئەجرىدىن قىممەتلىك سوغا تەييارلاپ،
يېقىملىق مېھرىگە قېنىشقا تەشنا.

گۈل

گۈلگە ئاشىق بولغىنىم ئۇچۇن،
گۈل تېرىدىم كۈڭلۈم بېغىغا.
ۋۇجۇدۇمنى ئەيلىدىم تۇپراق،
تومۇرۇمنى چېتىپ شېخىغا.

مېھرىم بىلەن سۇغۇرۇپ ئۇنى،
ئىشقىم بىلەن ئېچىلدۇرارمەن.
ئېزىز خەلقىم ئالسۇن بەھرى دەپ،
ئىپار ھىدلار چېچىلدۇرارمەن.

1980 - يىل قەشقەر.

سەھەر

چولپان كوز قىسىپ چاقىندى، ئۇپۇق -
باغلىدى كۈمۈش شايبى بەلۋاغىنى.

تاڭنۇرنىڭ خوشلۇغى ھەممىدىن ئارتۇق،
چۈنكى ئۇ داھىغا تۇتار گۈلدەستە.

مىليونلار قەلبىنىڭ مۇھەببىتىنى
يەتكۈزەر ئاشۇ قىز قايناق ھەۋەستە.

شۇڭلاشقا كېيىنەك بولۇپ تاڭنۇر قىز،
باغلاردىن باغلارغا ئوتەتتى ئۇچۇپ.
مىڭ گۈلدىن بىرىنى ئۈزەتتى تاللاپ،
تىزاتتى دەستە قىپ، زەپەرلەر قۇچۇپ...

* * *

تاڭ سەھەر شامىلى يەتكۈزدى خەۋەر:
"ليۇ جۇشى كەلمەكتە ئۇچۇپ ئاسماندا".
مىليونلاپ جۇپ كۈزلەر كۆككە تەلىمۈرەر،
يۈرەكلەر جۇش ئۇرار زوق - ھاياجاندا.

ھە ئەنە، كۈمۈش قۇش كورسىتىپ رۇخسار،
بۇلۇتلار ئۈستىدىن شۇڭغىدى پەسكە.
ئىستانسا كومۇلدى ئۇسسۇل ئەۋجىدىن -
يېپىلغان چىرايلىق شايى - ئەتلەسكە.

پەرۋانە مۇسەللىك ئاتتى ئوزىنى،
ليۇ جۇشى شوتىدىن چۈشكەندە، تاڭنۇر؛

سۇندى گۈلدەستىنى، كورۇشتى مەمنۇن،
قەلبىدە جۇش ئوردى شاتلىق ۋە غۇرۇر.

خوشاللىق ئىچىدە قايغۇدۇر پىنھان،
ئاز ئۆتمەي تاڭنۇر قىز قالدى بالاغا.
داھىغا قىلىندى توھمەت ۋە ھۇجۇم،
تاڭنۇرمۇ ئۇچرىدى كۈرمىڭ جازاغا.

گۈلدەستە تۇتقان قول گۇناكار بولۇپ،
باغلاندى ئارقاندا، ئېسىلدى دارغا.
يۈگرىگەن پۇتغا سېلىندى كىشەن،
غۇنچىدەك لەۋلىرى بويالدى قانغا...

ئاسماننى قاراڭغۇ قاپلىغانسېرى،
بۇلتۇزلار پارىلدار نۇرانە چاقناپ.
شۇ ئېغىر كۈنلەردە تاڭنۇر قەلبىدىن
ئۆچمىدى ليۇ جۇشى ياندۇرغان ئاپتاپ!

* * *

كەلگەندە داھىنىڭ نامى ئەسلىگە،
خوشاللىق ئىلىكىگە چومدى تاڭنۇر قىز.
گۈلدەستە تىزىشچۇن داھىغا ئاتاپ،
چىمەنزار قويىنغا يۇرۇپ كەتتى تېز.

1980 - يىل قەشقەر.

تاقاشقان ئۇستى ئاسمانغا سېلىنغان قوش قەۋەت ئوينىك،
شۇ ئاسماننى تىرەپ تۇرغان تۇۋرۇگىسەن گۈزەل ھېيتكا.

يولۇڭ ئايلا نىما مەر - مەردۇر، يىگىت ئەكسى نامايەندۇر،
سۈزۈكلۈك شاھى - سۇلتانى گوھەرىسەن گۈزەل ھېيتكا.

ھېيت، بايرام، بازار كۈندە ئاقار مىڭلاپ بادام دوپپا،
بادام دوپپا، چىمەن دوپپا ماكانسەن گۈزەل ھېيتكا.

سۇناي، ناغرا چېلىنغاندا، ساما قايناپ سېلىنغاندا،
دىلىڭ ياپىرار - خوشاللىقنىڭ سىماسىسەن گۈزەل ھېيتكا.

سەھەر - كەچتە راۋاپ، تەمبۇر، دۇتار ئاۋازى دىلخەندە،
گۈزەل ناخشا، گۈزەل سازنىڭ ئاناسىسەن گۈزەل ھېيتكا.

بېيجىڭ، شاڭخەي، ئۈرۈمچىدىن... ساڭا كەلگەن ئوغۇل - قىزغا،
باياشات داستىخىنىڭ كەڭدۇر، پاناھىسەن گۈزەل ھېيتكا.

شەرەپلىك پارتىيەم، خەلقىم بىلەن ھوسنىڭ گۈزەللەشتى،
پاراۋان، ھور، گۈزەل تۇرمۇش بۇلاغىسەن گۈزەل ھېيتكا.

1980 - يىل قەشقەر.

گۈزەل ھېيتكا

قەدىم قەشقەر - ئانا يۇرتنىڭ يۈرىگىسەن گۈزەل ھېيتكا،
ھاياتنىڭ قاينىمى - كوركى، بۇلاغىسەن گۈزەل ھېيتكا.

ئەگەر ئالتۇن ئۈزۈك بولسا ئېزىز قەشقەر قىياسىدا،
ئۇنىڭ بېرلىانت كوزى نۇرلۇق چىراغىسەن گۈزەل ھېيتكا.

ئەگەر قەشقەر تولۇن ئايدەك چىرايلىق بىر پەرى بولسا،
ئۇنىڭ بوينىدىكى كوركەم تۇمارىسەن گۈزەل ھېيتكا.

سېنىڭ كوكسۇڭدىكى گۈللۈك ياراشقان خالغا ئوخشايدۇ،
تۈمەن گۈلنىڭ ئىپارلىق خۇش پۇراغىسەن گۈزەل ھېيتكا.

سېنىڭ ئىشقىڭدا پەيۋەندە بولۇپ باغرىدا ئوت كويگەن،
يىگىت - قىز قەلبىگە مەلھەم خۇمارىسەن گۈزەل ھېيتكا.

ئۇلۇغ ئاستانە ئاۋازى جاراڭلايدۇ پىشانەڭدە،
ئۇنى ئاڭلايدۇ مىليون خەلق، قۇلاغىسەن گۈزەل ھېيتكا.

پامىر شەنىگە (سېكىل)

پامىر

مويىسىپىت پامىرنىڭ چېچى ئاقارغان،
زەڭگەررەڭ دۇخاۋا دويىسى باشتا.
يۇلتۇزلار شۇ دويىپا ئۈستىدىكى گۈل،
كۈمۈش نۇر ئوينىيدۇ ھەر سۇزۇك تاشتا.

كۈنگەيگە زەرلىگەن چاچقاندا شولا،
تەسكەينى قاپلايدۇ قوڭۇررەڭ سايە.
چوققىلار جۇلالىق شەمشەردەك گۈزەل،
قىيالار چوققىغا سېلىنغان پايە.

تاراملىق جىرالار چىرايلىق بىر باغ،
نە باغكى، ئىپارلىق جەننەتنىڭ ئوزى.
شاۋقۇنلار تىنىمسىز ئۇرغىغان قوشاق،
باغرىدا جىمىرلار بۇلاقنىڭ كوزى.

ئېخ! پامىر، ھاياتلىق تومۇرىغا سەن
قىزىل قان بەرگۈچى بىر ئوتلۇق يۈرەك.
قەلەمقاش، ئانار يۈز، ئاھۇ كوزلەرنىڭ
قەلبىدە ئوت ئالغان يالقۇنلۇق تىلەك!

گۈزەل يايلاق

گۈزەللىك — ئادەم ۋە نەرسىگە سۈپەت،
پەرقلىق ھەر نەرسە ئاشۇ جەھەتتىن.
ئويلايمەن: مەن كۆرگەن پامىر يايلىقى
گۈزەللىك شاھىدۇر ھەممە تەرەپتىن.

چەت — چېتى ئۇپۇققا تۇتاشقان ئۇنىڭ،
ئۇپۇقكى — پامىرنىڭ قامەت بويلىرى.
تاراملار كۆك ئۈزرە چۈشكەن ئاق يىپەك،
رەڭ بېرەر بۇلۇتقا بۇرغۇن ھورلىرى.

يىراقتىن قارىساڭ ياپ — يېشىل دېڭىز،
ئۈستىدە چىمىرلار قۇياش شولىسى.
يېقىنلاپ كەلگەندە ئوتقاشلىق چىمەن،
مىسالى چاھارباغ گۈللۈك ھويلىسى.

مىتس قوي گويىكى ئاپپاق توپ بۇلۇت،
ھەسەل قوي يۇڭلىرى تاۋلانغان شەپەق.
ئاق، چېپار كالىلار يۇلتۇزلۇق ئاسمان،
توسۇن تاي سۇمرۇغىدىن قېلىشماس پەقەت!

بۇلاقلار لېپمۇ - لېپ مەي تولغان قەدەھ،
ئىككى يان زىلال سۇ - ئوركەشلىك ئېقىن.
ئاق ئويلەر چاقنىغان كۈمۈش رەڭ مۇنار،
يىگىت - قىز كۆزلىرى بەئەينى چېقىن!

ئەگەر سەن ئۈزەڭنى تاشلىساڭ چوپكە،
ياتقاندا بولسەن گۈلدار گىلەمدە.
قىمىزدىن قانغىچە ئىچىپ ياپىرساڭ،
سېزىسەن ئۈزەڭنى باغۇ - ئىرەمدە!

پادىچى يىگىت

بوز تورۇق ئارغىماق ئۈستىدە يىگىت،
گويىكى مۇجەسسەم يېشىل قارىغاي.
سوڭەك نەي توشكى بېسىلغان لەۋگە،
ساداسى يايلاقنى قۇچماقتا ئايپاي!...

مىڭ تۈمەن قۇشلارمۇ ئۇن ئالار نەيدىن،
جانلىنار دەريالار، تاغلار ھەيۋىسى.
ئۇسۇلغا چۈشىدۇ قىسما - قىسما گۈل،
كۈلىدۇ مۇز تاغدا ئاق قار لەيلىسى.

پادىچى يىگىت ئۇ، يايلاق بۇركىتى،
قەلەمقاش ئاستىدا ئوينىيدۇ چەشمە.
تېقىمى ئاستىدا ئۇزۇن سالىمىسى،
قامچىسى قىيىچىنىن ياسالغان ئەشمە.

ھەر يىلى باھاردا كېلىدۇ يىگىت،
يايلاققا تۈمەنلەپ چارۋا باققىلى.
بىرنى ئون، ئوننى يۈز قىلىپ تول ئېلىپ،
ئەجرىدىن ۋەتەنگە توھپە قاتقىلى.

تۈگىلەر لوكىسى خۇددى تىك چوققا،
موزاينىڭ ساغرىدا توختايدۇ تۇخۇم.
قوش قۇيرۇق قويلارنىڭ تامچىيدۇ يېغى،
قۇلۇنلار تۇلپارنى باسدۇ چوقۇم!

شۇ يىگىت بېھساپ چارۋا پادىنىڭ
مېھرىۋان ئاتىسى، قەيسەر ئىگىسى.

قەلبىدە گۈلخاندىر بىر ئۇلۇغ ئارزۇ،
شۇ ئارزۇ ۋەسلىدىن ياشنار كەلگۈسى.

سېغىنچى قىز

ئۇرچۇقتىن موكلار يىپ سۇغارغاندەك،
سۇت ساغار چىلەكلەپ سېغىنچى قىزچاق.
ئەۋرىشىم بارماقلار ئاجايىپ ئەپلىك،
ھەركىتى بەك چاققان، ھەر كۈن ئىككى ۋاق.

ماڭلايغا ياراشقان ئالتۇندىن گى ھۇر،
قالغاچ قانتىدەك كېلىشكەن قېشى.
قىياقتەك يەلپۈنسە چاقماق كىرىپكى،
بوينىدا يالتىرار بېرلىانت تېشى.

سۇت-قايماق، سېرىق ماي ئاشۇ قىزچاقنىڭ—
ئەجىرلىك تېرىدىن بولىدۇ پەيدا.
شۇ قىزچاق قولىدىن سۇت ئىچكەن يىگىت
ئومۇرلۇك ئىشقىنى قىلىدۇ شەيدا!

خوش

خوش، مېنىڭ قەلبىمدە سۇيگۇ ياندۇرغان—
قېرىنداش تاجىكىنىڭ سۇيۇملۇك يۇرتى.
تەپەككۈر كەپتىرىم قالدى سېنىڭدە،
يۈرەكتە چوغلانغاچ ئىشقىنىڭ ئوتى!

گوياكى باھارنىڭ سۇيىدەك ئويناپ،
كېلەرمەن قايتىلاپ سېنى كورگىلى.
ئەجرىدىن ۋەتەنگە شەرەپ ياغدۇرغان—
يىگىت-قىز مەگزىدىن قېنىپ سۇيىگىلى.

1980-يىل قەشقەر.

دېمە!

بىر ئېرىق سۇدىن ئوتۇپلا، مەن دېڭىز كەچتىم دېمە،
بىر يۇتۇم سۇنى يۇتۇپلا ھەممىنى ئىچتىم دېمە.

بىر ئېرىق سۇ ئوكياننىڭ ئازغىنا بىر قەترىسى،
بىر يۇتۇمدۇر—چوڭ دېڭىزنىڭ ئەرزىمەس بىر تامچىسى.

گەرچە بىر تامچىدا كۈن نۇرى نامايەن بولسىمۇ،
ئۇ، ھامان ئوكيان ئەمەس، قۇرغاق لېۋىڭ نەمدەلىسىمۇ.

چوڭ بوران چىققاندا ئوكيان چايقلار ئوز ئورنىدا،
تامچىچۇ؟

پۇلەشكە بەرداشلىق بېرەلمەس تۇرقدا.

بىر ئومۇر پۈتكۈل ھاياتنىڭ قەترىسى يا زەررىسى،
ئىلىم-پەن بولغاندا ئوكيان، سەندىكى بىر تامچىسى.

شۇڭا سەن چەكلىك ھاياتنى توھپە قىل ئەل ئىشىگە،
تامچە سۇ ھەر دەم شالاقىلار تولىمىغاندا شىشىگە.

تەلۋىلىكتۇر، تامچە سۇدىن مەن تامام قاندىم دىگەن،
پەن كىتائۇنى ئېچىپلا ھەممىنى بىلىدىم دىگەن.

پەن دىگەن چەكسىز دېڭىزدۇر قانچە چوڭقۇر شۇڭغىساڭ،
سەن ئۇنىڭدىن نەپ ئالالمايسەن مۇكەممەل تۇرمىساڭ.

پو ئېتىپ يۈرمە نادانلىق ئىلىكىدە، ئالغىن بىلىم،
يايرىسۇن ئوكيان-دېڭىزنىڭ سۈيىدە چاڭقاق دىلىك.

* * *

بىر ئېرىق سۇدىن ئوتۇپلا، مەن دېڭىز كەچتىم دىمە،
بىر يۇتۇم سۇنى يۇتۇپلا ھەممىنى بىلىدىم دىمە!

1980-يىل قەشقەر.

باھار كەلدى

قۇياش يەڭلىغ چىرايلىق قىز كۈلۈپ شوخ جىلۋىگار كەلدى،
خازان بولغان دەرەخلەرگە چېچەكتىن گۈل تۇمار كەلدى،
دىماقلارنى يېرىپ باغدىن گۈپۈلدەپ خۇش ئىپار كەلدى،
بەخت-ئامەت قۇشى قايتا ئۇچۇپ لەپ-لەپ قاتار كەلدى،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۇچۇن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

كوڭۇلدە قالمىدى غەشلىك، زىيانداشلار جازالاندى،
تايلاق-توقماق ئازاۋىدىن يىقىلغان جان مادارلاندى،
قۇرۇق قالپاقتا يەنجىلگەن قالاق ئىلغار باھالاندى،
ئېرىق-ئۈستەڭدىكى لاتقا ئېقىن سۇدا ئادالاندى.

كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

قۇلاق پۈتكەن "ئۇرۇپ-چاق"نىڭ يوقالدى ئەمدى غەۋغاسى،
تىنىچلىق ۋەسلىگە يەتتى ۋە تەننىڭ تاغۇ-دەرياسى،
ئېچىلدى ئىلىمۇ-ھىكمەتنىڭ چىرايلىق غۇنچە بەرناسى،
يارالدى كەڭتاشا ئىمكان، تۈزۈلدى بەيگى سەيناسى،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

گويا رۇخسار تالاشقاندەك ئېچىلدى رەڭمۇ-زەڭ گۈللەر،
تىلىدىن نەزمە ياغدۇردى چۈشۈپ بەس-بەسكە بۇلبۇللار،
ئۇسسۇل ئويناشنى چاچ يەلپۈپ سۈگەت-تال ھەمدە سۈمبۇللار،
ئەجەپ چاپتى شامالداك تېز يىراق مەنزىلگە دۆلدۈللەر،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

بۈگۈن بەزمىگە سازەندەم يېڭى كۈينى چېلىپ كەلدى،
چىۋەر رەسسام ئىجات قىلغان گۈزەل سۈرەت ئېلىپ كەلدى،
تىيانشان بۇلبۇلى تىنماي غەزەلنى ياڭرىتىپ كەلدى،
شائىر قەلىبى ھايانغا تولۇپ داستان يېزىپ كەلدى،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

ئەنە، ئۇ كەلدى مۇزتاغدىن-گۈزەل قار لەيلىزارىدىن،
ئەنە ئۇ، ئالەملىق غۇلجا، قېتىق-قايماق بازارىدىن،
ئەنە ئۇ، قاش تېشى يۇرتى، ئانارلىق باغ ئۇزارىدىن،
ئەنە ئۇ، ئۇزۇمزار تۇرپان، كۈمۈشرەڭ پاختىزارىدىن،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

ئىجتىكار ياخشى پۇرسەت بۇ، ئىرادەڭدىن كەمەر باغلا،
تېرىڭدىن گۈللىسۇن كوركەم قاقاس چول ھەم ئىگىز تاغلا،
خەلق نەپ ئالسا تامچاڭدىن ئۈزەڭنى بەختىيار چاغلا،
ئۇلۇغ توھپەڭ-ئىجادىڭدىن باھاردەك ياشنىسۇن باغلا،
كوڭۇل بەزگەن بۇرۇختۇملۇق كېتىپ، ئەلگە باھار كەلدى،
سۈيۈنگەن دىل ئۈچۈن تاغدەك غۇرۇر ۋە ئىپتىخار كەلدى.

1980-يىل قەشقەر.

ئابلەت ھاجى

پارتىيىگە سالام

ئەسسالام!

ئالغىل ئەلەيك

ئۇيغۇر بالاڭمەن پارتىيە؛

ھورمىتىڭگە چىن يۈرەكتىن،

مەن بۈگۈن شېئىر ئېيتىمەن.

سوز غەزىنەم ئاز كېلۇر

ساڭا توقۇشقا مەدھىيە؛

سەن ئۈزەڭ بار—

مەن ئۈزەمنى

بەختىيار ھىس ئېتىمەن.

قانچە يىل...

ھارماي چېلىشتىڭ

بىر گۈزەر ئىستەك ئۈچۈن؛

شۇ چېلىشتىن ئاتتى پارلاپ،

بىزدە ئۆكتەبىر تېڭى.

ئەل ئۈچۈن قىلدىڭ ئاتا

بەختىيار بىر ياخشى كۈن؛

چۈشتى غۇلاپ ئۈستىمىزدىن

شۇندا زالىملار زېڭى.

يېزىلار—تويلار ياساپ

كىيىپ كىيىملەر رەڭمۇ—رەڭ؛

توقچىلىق داستۇرخىنىنى

ئاچتى ئەلگە كەڭتاشا.

جانلىنىپ قانچە شەھەرمۇ

گۈللىنىپ، ئاۋاتلىشىپ؛

زور خوشاللىق ئىلكىدە،

كۆكتە قانات قاقتى راسا.

بارچە مىللەتلەر ئارا چىن—

ئىتتىپاقلىق ئورنىشىپ؛

بىر بىرىنى كەمسىتىشتەك،

پىتنە—ئىغۋا تۈگىدى.

”لىك“ بىلەن ”لىق“ دىيىشەتتۇق

يۇرتۇ—ئەۋلات قوغلىشىپ؛

تەربىيەڭدە،

بۇ پالاكەت—

ئۇجۇقۇپ پەشۋا يىدى.

”كىشىنىڭ يېرىگە ئىشلەپ،

قالدىم لېۋىمنى چىشلەپ“؛

دىگەن كەبى دەردۇ—ھەسرەت

ئەمدى بىزدىن بەك يىراق.

باي ”غوجام“نىڭ ئالدىدا

سەبدەگە ئوخشاش ساغرىپ—

خورلىنىش تەڭسىزلىكىگە

سەن ئوزەڭ ئۇردۇڭ پىچاق.

شۇ قارا تۈندە پىغانۇ—

دەرتتە سۇلغان دىخنىم،

ئەمدى ئوملۇك باغچىدا

مېھنىتىدىن شادىمان.

بۇردا نانغا زارۇ—زار بوپ

غەمدە ئۆتكەن ئىشچىمۇ

ھەرقاچان، ھەر ئىشتا دەيدۇ؛

چېلىش تەنتەنسى

جاكالاپ بەختىمنى،

ئەرك

ۋە ئىشەنچىمنى،

ئاڭلا،

ئەي جاھان:

قىلىمەن بايان!

چېلىش تەنتەنسى—

بەخت شاراپلىرىدىن،

شانلىق غەلىبىمىز—

بەش قولىدەك ئايان.

مانا،

شۇنچە ئازادىمەن:

قىسىلمايمەن پەقەت.

ھەممىسى ھەقىقەت،

كوزنى چاقىتىدۇ بەختىمىزنىڭ ئەينىكى.

بولۇپ قالدۇق بىز،

سەنارەتتىن تېز،

كومپارتىيەم بولغىن ئامان.

زو مەھەل چىققان سەپەرگە

تۇرنىلار مەكتەپ تامان،

قەلبىنى چوغدەك بىلىمگە،

تولدۇرۇش ئارزۇسىدا...

ياش يىگىت كەتمەن تۇتۇپ

چىقسا ئېتىزغا، شۇ زامان،

مەشۇقى پەيدا بولۇر

قىزغىن چېلىشنىڭ قوينىدا.

بۇ مۇقەددەس شانۇ-غەلىبە

ئاجرىيالمايدۇ پەقەت،

پارتىيىنىڭ ئەل ئۇچۇن

ھارماي چىقارغان كۈچىدىن.

پارتىيە توھپەڭ يۈرەكتە

تۇنتۇمايمىز تا ئېبەت:

ۋە سىلا—

قىلىدىم ساڭا،

خەلقىم دىلىدىن

مېھرىدىن.

1955 - يىل قەشقەر.

ئىقبال يارىتىشنىڭ ماھىرى مىخاينىڭى.

سۆزلە تارىخ؛

جاھان سەيناسىدا،

ۋەتەننىڭ شوھرەت،

يېڭىلىمەس قۇدرەت،

ئۇلۇغ ئىنئامىنى بېيجىڭ ھوزۇرىدىن.

قەھرىمان خەلق ئاتا شىر كەبى،

بېقىپ يىراققا، دەس تۇردى ئورنىدىن.

ئۆتمۈش —

ماتەم يۇرىغان قارا ئالتۇن ئامبارلىرىدا،

قان شورىغان —

ئىگىز تۇرخۇنلۇق ئوت بىچخۇنلىرىدا،

چېلىندى بەختىمىزنىڭ غالىپ زۇۋانىڭى.

ھايات ئۆچكەن،

يۇلتۇزلار كوچكەن،

شەھەر — قىشلاقلارنىڭ ئۆزگەردى تۈسى،

ۋە چېقىلدى زۇلمەت پايىنىڭى.

بىر چاغدا؛

قىزىل بەلۋاغلىق بوۋام يۈرگەن،

مەرتلەر قېنى توكۇلگەن جىلغىلاردا،

تۇغماس تىڭلاردا،

ئاڭلىنار خۇش چاغ ھايات شەپسى.

مۇڭلۇق ئەمەس ئەمدى،

نەسلىدىن خوشال

تاك قۇربانلىرىنىڭ گۈمبەز — قەۋرىسى.

كامالەت تاپقان،

قايغۇدىن يىراق

دىخان ئاكىمىنىڭ ئەمدىكى ئاۋات كەپسى.

يوقتۇر زەررىچىلىك،

يىگىت كوكسىدە

”سۈيگۈ“ جاپاسىنىڭ ھىجران توھپىسى.

قىز ئەمەس دەرتەن،

يۈرەكتىن يۇيۇلدى،

ھەسرەتتە ئۇيۇغان قىزىل قان لەختىسى.

قاراڭلا،

دوستلار!

بۈگۈن بىز

يۈكسىلىپ تاغدەك،

ئۈزگىرىپ باغدەك،

كۈچىمىزدىن ماي چىشلىمەكتىمىز.

ھەممە بىر نىيەتتە،

جەڭگىۋار قوشۇن بولۇپ،

مىنۇت — سېكۇنتىسىرى ئوسۇۋاتىمىز.

بۇ مۇبالىغە ئەمەس،

ۋەتەننى ئاسرىساڭ، سۆيسەڭ،
مۇباددا جان بېرىش كەلسە،
"ئانامچۇن" دەپ ھالال ئولسەڭ؛
سېنىڭ نۇرلۇق پىشانەڭدە
قۇياش نۇرى ئەبەت پاتماس.

1957 - يىل ئاتۇش.

كېچىدىكى ناخشا ئاۋازى

چېكىدۇ ھەر كېچە قۇلاق تارىمىنى،
چېكىدۇ بىر ياڭراق ناخشا ئاۋازى.
مېنىڭ ناخشا دىگىنىم - يۈرەك تاشقىنى،
بىر ئىشچان يىگىتنىڭ ئىشقى ساداسى.
قايسى قىز - يىگىتنىڭ پاك يۈرىكىگە
ئىشقىنىڭ گۈلخىنىنى يېقىپ قويغاندۇ؟
ياكى ۋەدىسىگە قىلماستىن ۋاپا،
مەسۇمە كوڭلىنى چېكىپ قويغاندۇ؟
كۈن كىرىپ،
ئاي كۆكتە كۈلگەن چاغدىمۇ،
جاراڭلار توختىماي شۇ ياڭراق ناخشا.

بىزدىكى تۇرمۇش -
يۈكسەك تەرەققىياتقا بولىدۇ ئۈلگە.
بىز ئەزەلدىن -

چېلىشچان خەلق،
چېلىشچانلىق ئاتا كەسپى بىزگە.

1956 - يىل قەشقەر.

ۋەتەن ئىشقىدا كۆيسەڭ

ۋەتەننىڭ ئىشقىدا دوستۇم،
قۇياشتەك پارلىماي، يانماي،
كىشى ئومرىدە ھەرگىزمۇ
نىجات تاپماس، كامال تاپماس.
ۋەتەندىن ئايرىلىش، چەتلەش
ئاداشقان "ئىتقا ئوخشايدۇ"،
ئۇنىڭ قەۋرى - مازارىمۇ
غەرىپلىقتىن خالاس تاپماس.
ۋەتەنگە جان تەسەددۇق، دەپ،
ۋەتەننىڭ ئىشقىدا كۆيسەڭ،
جېنىڭ بىرلە، قېنىڭ بىرلە

ئايىمۇ مۇكۇنۇپ ئوز ئوردىسىغا،
يۇلتۇزلار قالدۇ...

يەنە شۇ ناخشا...

بارىمەن شۇ تامان قولۇمدا مېتىن،
ناخشىچى بالىدىن ئېلىپ زور ھوزۇر.
قاينىغان ياشلىغىم ئوتۇپ ئالدىمىدىن،
ئېيتىمەن: ۋاھ، ياشلىق—

قانداقمۇ پۇزۇر؟!

قارىسام ھەۋەستە كوزۇمنى تىكىپ،
يىگىتمۇ تۇرۇپتۇ ئاتەش ئىچىدە.
دىلىدا پارلىغان شۇ يەڭلىغ ئاتەش،
ئەنئەنىنى يورۇتار ئاشۇ كېچىدە.
دومىنىدىن شۇ ئاتەش—

ئەجدىھار كەبى—

لاۋۇلدار، بۇ يىگىت سەمەندەر ئوزى.
ئۇ دەيدۇ:

“ۋەتەنگە قوشىمەن توھپە!”

بۇ ئۇنىڭ قەسىمى، چىن يۈرەك سوزى.
ئۇيقۇسىز كوزلىرى ئاناردەك قىزىل،
نەچچە تۇن ئۆتكەچكە قىزىق جەڭ بىلەن.
كوكسىدە يالتىرار شەرەپ مېدالى،
رىكۇرتلار ياراتقاچ ئەقىل— پەم بىلەن.

“ھە، ئىشقى شۇ ئىكەن—”

دىدىمىدە شۇ چاغ،

كوڭلۇمنى بىر يۈكسەك تۇيغۇ چولغىدى.

شۇ باتۇر پولاتچى يىگىت ناخشىسى،

قەلبىم دەپتىرىگە مەڭگۈ ئورنىدى.

ھايان ئىلكىدە يىگىتكە دىدىم:

ئېيتىپ باق!

ئەي يىگىت ئېيتىپ باق قېنى،

شۇنچىمۇ تۈگىمەس ناخشا بولامدۇ؟!

ھالال تەر— ئەجرىڭدىن تېپىپسەن شەرەپ،

سېنىڭ ئۇ قامىتىڭ تاشتىن بولامدۇ؟!

* * *

چېكىدۇ ھەر كېچە قۇلاق تارىمىنى،

مېھنەت خۇمارلىرىنىڭ ناخشا ئاۋازى.

مېنىڭ ناخشا دىگىنىم— پولات ئىشقىدا،

كۈرىشۋاتقانلارنىڭ غەيرەت—

ساداسى.

1958— يىل ئەنئەن.

گۈل

زوقلىنىپ بارىمەن تاغنىڭ بويىدا،
يۈرەكنى سەگىتىپ ئوقۇپ غەزەللەر.
سەھەردە يۈز ئاچقان گۈللەر شېخىدا،
بەزمىلەر قۇرۇپتۇ ئىشقى گۈزەللەر.

سورسام گۈزەللەر ئېيتىدۇ: "بۇ، گۈل،
خەنسۇ ھەم موڭغۇلىنىڭ... ئۆستۈرگەن گۈلى".
ئېيىخ... ئەجەپ بىر تەكشى ئۆسكەن بۇ گۈلزار،
دىمەككى، ئوخشاشكەن مېھنەتكەش قولى.

1958 - يىلى ئىچكى موڭغۇل.

تاڭ چېچەكلىرى

تاڭ چېچەكلىرى،
بەختى كۈلگەن باتۇر يۈرەكلەر.

سۇيۇملۇك ۋەتەن،
ئۆستۈرگەن گاڭ تەن،
جەڭگىۋار ساپ دىل بۈيۈك قۇدرەتلەر.
بىزدە زور خىسلەت،
مېھرىلىك شەپقەت،
چېچەكلەر ئۈچۈن ئىسىل ھورمەتلەر.
بىزنىڭ ۋەتەندە،
بەختىيار ئەلدە،
سىلەرگە مەنسۇپ شانۇ-شۆھرەتلەر.
سىلەر

بىز ئۈچۈن ئىشلەشنى بىلىپ،
ئىزىمىزنى يورۇتىدىغان
غالىپ ئىشلارنىڭ ۋارىسى.
ھە،

سىلەر بىلەن ھەل
بولدۇ جەزمەن
كىشىلىك ھاياتنىڭ ئالى غايىسى.
چېچەكلەر،

پارتىيە شەرق گۈلزارىدا،
سىلەر ئۈچۈن ياسىدى باغلار.
قوغداپ ئۇنى
يوچۇن مەخلۇقتىن،

ئوستۇردى گۈللەر، غۇنچە، ياپراقلار؛

قېنى يۇرۇڭلا!

بىزمۇ

قوغداپ باغنى،

قاينىتىمىز قىزغىن كوڭۇللۇك چاغلار.

ئەي چېچەكلەر

كۈز - قۇلاق بولۇڭلار ياۋا ئوتلاردىن!

بۇ باغ ئۈچۈن بىز،

جەڭ قىلىپ بەرگەن نۇرغۇن قۇربانلار.

بىزنىڭ بەختىيار ئەلدە،

ھەممە سىلەرنىڭ،

بىز كېتىمىز تاپشۇرۇپ ھامان.

(بۇ تارىخنىڭ ھۆكۈمى)

يۇرۇڭلار

چېچەكلەر،

ئىلىم - ھۈنەرگە مارش!

مارش بىلەن ئىستىقبال تامان!

چېچەكلەر،

تاڭ چېچەكلىرى،

ئۇلۇغ قاينامغا قىلىڭلا سەپەر.

باغلار ئاسراسۇن،

گۈللەر ساقلانسۇن،

چىن يولداش بولسۇن سىلەرگە زەپەر.

1959 - يىل قەشقەر.

ئېتىزلىقتا

كېتىپ بېرىپ ئۇرغۇپ چىققان ناخشىلاردىن،

كېۋەزلىكتە بىر توپ قىزلار كورۇپ قالدىم.

مامۇ گۈللۈك دوپپىلىرى زەپ ياراشقان،

كېتەلمىدىم قۇشتەك ئەگىپ كېلىپ قالدىم.

كېۋەزلىرىمۇ خوپ ئوخشىغان بوي تارتىشىپ،

ئىشچانلارنىڭ بېرىگادىسىن بىلىپ ئالدىم.

مېھنەت ئۇلۇغ، مېھنەت شەرەپ، مېھنەت بەخت،

كۈمۈش يايغان پاختىلاردىن ھوزۇرلاندىم.

ناخشىلارنىڭ ئاۋازلىرى ۋاھ... زەپ غۇرۇر،

كوڭلۇم خوشال لەززەت ھىسقا چومۇپ قالدىم.

شۇنچە چىۋەر قىزىق جەڭدە ئىدى ئۇلار،

ئۇمىتۋارلىق خىياللاردا كېزىپ قالدىم.

قىش بوۋايغا جاۋاپ (بىر شائىرغا تەقلىت)

تاڭ سەھەر بىلەن ماڭدىم ئېتىزغا،
ئوشنەمدە كەتمەن، قولۇمدا تاغار.
قىش بوۋاي دىدى: "نەگە ئەي يىگىت —
تېخى كەلمەستىن ئىش پەيتى — باھار؟"
ۋىڭىلداپ ئوتكەن شۇبرغان — جۇدۇن،
ھەرىدەك چېقىپ ئوتەتتى جاندىن.
كوزۇمنى تىكىپ چەكسىز ئېتىزغا —
شاتلاندىم، بەردىم جاۋاپنى ئاندىن:

"بىزدە پەسىللەر ئۆتمەيدۇ بىكار،
(ياز، كۈز، قىش، باھار ئىش بىلەن قايناق).
چۇنكى قەلبىمىز دائىم باھاردۇر،
قىشتىمۇ مېھنەت، ناخشىمىز ياڭراق.

بەختىمىز گۈلى گۈللەيدۇ يازدا،
قىشتا ئاققۇزغان ھەر تامچە تەردىن.

ئازات ناخشا كۈيلەر ئىدى ئازات مېھنەت،
يۈرىگىمنىڭ تەخسىسىگە ئېلىۋالدىم.
نەمىسى كەم، زامان تۇرسا ئۆزىمىزنىڭ؟
ئورنەك بولدى، قوشغىمغا قېتىۋالدىم.

قوشماقلاركەن بىر بىرىگە قۇيۇپ قويغان،
ھەممىسى تەڭ ئىشچانلاركەن نەزەر سالىدىم.
سول ئالدىدا قارا قۇمچاق بىر قىز مانا،
شۇڭا قاراپ بىر ھازاچە تۇرۇپ قالدىم.

مەس بوپتىمەن، پىخىلدىشىپ ئىشچانلارنىڭ —
ماڭا قارىشىپ كۈلگىنىنى سېزىپ قالدىم.
ئۇ قىزمۇ ھەم كۈلۈپ قويدى، يۈرىكىدە —
مۇھەببەتنىڭ نۇرۇك ھىسسىنى تۇيۇپ قالدىم.

بۇلار ئازات زامانەمنىڭ ھور قىزلىرى،
سۈرىتىنى ئاپاراتتا تارتىۋالدىم.
ئەكە قىزلار بىلىپ قالدى قارىشىمدىن،
قارا قۇمچاق ئىشچان قىزغا كويۇپ قالدىم.

1959 - يىل قەشقەر.

شۇڭا قىش بوۋاي ئېلىۋال جاۋاپ،
ئالدىڭدا — كۆزدىن، ئالتۇن خاماندىن.

1960 - يىل ئاتۇش.

فابرىكا ئىلھامى

مانا —

سېخلارغا باستىم قەدەم،
قىز - يىگىتلەر — ياش غۇنچىلار
(جېڭجۇ گۈلىمۇ بار بۇ يەردە)
ئەمگەكتە قاينىغان.
گۈلدۈرمامىدەك ئاۋاز بېرىپ،
غەلبە ناخشىسى بىلەن
ئىستانبۇلدا تىنماي سايىرىغان.
ئوخشايدۇ بۇ يەر —
گۈزەل قىزنىڭ كەشتىسىگە،
بىر گۈللۈك باققا.
قىلنى قىرىق يارغاندەك:
ئۇندا ئاتتى،
ئۇندا ئىگىردى،
ئۇندا توقۇدى...

مانا، رەختلەر —

تاي - تاي بولۇپ ئايلاندى بىر تاققا...

سېخلاردىن چىقتىم،

يۈرىكىمدە ھاياجان.

ئېيتىشقا ھەقلىقمەن شۇنى:

تۇنۇگۈنكى خارابىلىقتا —

بۈگۈن قەد كۈتەرگەن فابرىكا...

1961 - يىل قەشقەر.

چىگرا بۇركۈتى

كېچە...

تاغ چوققىسىدا بۇلۇتلار توپى —

گۈرۈلدەر،

چىپىشار ھەريان —

ۋە چېقىلار دەھشەتلىك چاقماق.

شۋىرغان - قۇيۇنلار

چىقىرار:

قارلارنى ئېتىپ

پىقىرىتىپ،

مانا،

ئۇنىڭ يۇرىكى - قەلبى

ياندۇ ۋە تەننىڭ ئوتلۇق ئىشقىدا.

ئۇ گۈزەتمەكتە زەڭ قويۇپ چېگرا؛

ئۇنىڭغا تونۇش يېقىملىق بىر ئۇن،

بىر دەستۇر بولۇپ -

ئۇچار خىيالدا...

"تۇغۇپ ئۆستۈردۈم،

ئەر بولدۇڭ پۈتۈن،

قېنى، بار ئەمدى -

سەن ۋە تەنگە تەقدىم.

ۋە تەنچۈن ئايما ھەرگىز جېنىڭنى،

مانا شۇ ئۆمىدىم،

مانا شۇ بەختىم.

بىخۇتلۇق،

ئاڭقاۋلىق ئار بولسۇن ساڭا،

چېگرىدىن ئۆتكۈزمە ھەتتا يات شامال.

رازىمەن شۇندا بەرگەن سۈتۈمدىن،

تىلەيمەن كۈنۈ - تۇن ئىشىڭغا كامال."

ئاپپاق چاچ موماينىڭ ھەر جۈملە سوزى،

ئوچمەس،

ئۇپرىماس ئالتۇن تامغىدەك -

قۇيۇلار ئاسماندىن

شىددەتلىك مولدۇر،

گويا بولۇپ بىر توقماق.

ھاۋا مۇزلىغان،

تاغ مۇزلىغان،

ئاچچىق سۇغ ئۇردۇ نەشتەر.

بىر تەرەپ ھاڭ،

بىر تەرەپ چوققا،

ئاجايىپ دەھشەت،

ئاجايىپ خەتەر.

ئامما،

بىزنىڭ بۈركۈت - تاغ پالۋىنى،

بەستىنى تىك تۇتۇپ تۇرار چوققىدا.

چاقماقلار،

قۇيۇنلار قىلىسمۇ ھەيۋە،

نە ئۇنىڭ تەۋرىسۇن بۇرۇتى.

گەر ئالەم مۇز بىلەن قاپلانغاندىمۇ،

گەر ئالەم سۇ بىلەن چايقالغاندىمۇ،

گەر ئالەم ئوت بىلەن كويگەن چاغدىمۇ،

يېڭەر ئۇ،

چۈنكى، يېڭىش تۇغى ئويناپ قولىدا.

ئۇ، غالىپ ئەلنىڭ غالىپ قوشۇنى.

بۇركۇت قەلبىگە يېزىلار ئىدى.

ئۇنىڭ ساپ يۈرىكى —

كوكرەك تېمىغا،

خۇددى،

خۇددى خۇاڭخېنىڭ دولقۇنىدەك —

ئۇرۇلار ئىدى...

ئۇ ماڭار چېگراغا —

ماڭار ئاتلىنىپ،

ئالغىش — سادالار ياڭرايتتى كۆكتە.

مىڭ — مىڭلىغان جۇپ قارا كۆزلەر،

ئۇنىڭغا ئۈمىتلىك تىكىلەر چەتتە.

بۇركۇت —

مەغرۇر بىر نەپەس ئالدى،

ھەم تاشلىدى ئەتراپقا نەزەر.

ۋەتەننىڭ ھەر بىر تۈپ گىيا — دەرىخى

چاۋاڭلار چېلىپ، ئۇسۇللار ئويناپ،

تىلەيتتى بۇركۇتكە ئامانلىق — زەپەر.

بۇركۇت —

خىيالدىن يىغدى ئوزىنى،

قەلبىدە ۋەتەنچۈن ئالى ئېھتىرام...

جادۇگەر قۇيۇنلار سالىسمۇ دەھشەت،

قەلبىدە زور ھوزۇر سېزەتتى تامام.

* * *

ئېيخ، بۇركۇت!

قەھرىمان، ئۇلۇغ ئارمىيە،

ئېيخ، بۇركۇت!

ۋەتەننىڭ پىداكار ئوغلى،

سەن باركى:

مۇقەددەس ئەل — يۇرتۇم ئامان.

شەھەر ئامان،

تاغ ئامان،

قىشلاقلار ئامان.

يەتكۈزسۇن ئابلىمىت ئەل ئاۋازىنى:

سېنىڭدىن رازى بىز،

رازى ھەر قاچان.

1962 — يىل ئاتۇش.

سەھەردە

كەتمىنىنى ئېلىپ چىقسام ئېتىزغا،

يۈزۈمنى سۇيىدى سەھەر سالىقنى.

تېرىمچىلار

پوشكالدەك يەرنىڭ باغرىنى تىلىپ،
ئاتلار بارماقتا تارتىپ ساپاننى.
قىزلار قولىدا سىيالىكا رولى،
زەپ تەكشى قۇرلاپ سالماقتا داننى.

ئارقىدا گويا ئېنژېنىرلاردەك،
تېخنىك گۈلبەھرەم بارار تەكشۈرۈپ.
ھەردان - ئۇرۇقنى كورگەندە ئېيتار:
"بولمىغىن زايا، بىخلان، چىق ئۇنۇپ."

بىزدىكى ئۈمىت - ئېلىش تەر توكۇپ،
ھەردان - ئۇرۇقتىن مىڭ دانلاپ ئاشلىق.
باھار پەسلىدە چاپساق بىز ئاتلىق،
كۈز پەسلى ئاندىن بولىدۇ تاتلىق.

1962 - يىل قەشقەر.

قەلبىمدە چەكسىز شاتلىق قوزغىدى،
بۇندا قاينىغان مېھنەت دولقۇنى.

كىشىلەر قىزغىن ئىشلەر بەيگىدە،
باھار ناخشىسى ئۇرغۇيدۇ چاڭ - چاڭ.
ئاخشامقى "تاغ"نى ئېتىزدا كورۇپ،
دىدىم: قەھرىمان ئىشچانلار ياشاڭ!

ئېتىزنىڭ قوينى خۇددى بىر جەڭگاھ،
جەڭ قايناتقان ئوغۇت كارۋىنى.
بەخت ئىلكىدە لاۋۇلداپ يانار،
مېھنەت خۇمارلىرىنىڭ يۈرەك يالقۇنى.

ئوغۇت سەپكۈچى سادىر بوۋاينىڭ،
شاناز كەتمىنى ئوينىار قولىدا.
نىمە ئالدىراش؟ دىسەم، ئۇ دىدى:
"يىلىنىڭ ئاچقۇچى - باھار قولىدا".

1962 - يىل قەشقەر.

ئېتىز گۈللىرى

ئۇيۇق قىزاردى،
قۇياش نۇر چاچتى
پايانسىز ئېتىز قۇچاقلىرىغا
ئوت تۇتاشتى،
گۈلخان ياندى
قاينامغا—

مېھنەت ئۇچاقلىرىغا.

ئېچىلدى ئالدىدا

گۈزەل مەنزىرە...

چىقتى سەپ تارتىپ ئېتىز گۈللىرى.
ئۇچتى كۈكلەرگە جاراڭلىق ناخشا،
شاتلىق ئىچىدە ئاققۇدەك ئۇزۇپ،
قاينىدى مېھنەتنىڭ شۇ دۈلدۈللىرى.
دېدىمەن ئۇلارغا قاراپ،
زوقلىنىپ:

ئەي مېھنەت ئاشىغى—
ئېتىز گۈللىرى،

دالنى چىرايلىق ياساندۇرغانلار؛

ئۇرغىتىپ غەيرەتنى،

تەرلەر ئاققۇزۇپ،

بەختىيار ھەم گۈزەل تۇرمۇش قۇرغانلار.

سىلەر—

خۇددى باھار چېچىگىدەك،

قەلبىڭلار كەڭ—

جاھان ئېتىگىدەك.

ئەقىل—ئىدرەك

ھەم كۈچۈڭلاردىن

بوستان قۇردۇڭلار،

ھەممە سۈيىگىدەك...

1962 - يىل قەشقەر.

ئالغىش

يىراق يەردىن كۈزلەر ئىككىپ، كۈڭۈللەر شات،
گۈلۈم بىلەن ناخشا ئېيتىپ بارايتتۇق.
ئالدىمىزدا بۈك - باراخسان بىر ئورمان—
يەلپۈنمەكتە، ئالدىرىشىپ قارايتتۇق.

بايلاققا باھار

چىرايلىق ياساندى پامىر قۇچىغى،
قاينىدى ۋاراقشېپ ھايات بۇلىغى.

* * *

ھەر جانغا يېقىملىق ھوزۇر بېغىشلاپ،
بايلاققا كۈيىنى كۈيلەيدۇ شامال.
تۈلۈمدەك قوي، كالا، قوتاز، ئىلقلار،
ياپ-يېشىل ئوتلارغا چومۇلۇپ ئويناپ—
بەھۇزۇر ئوتلىشىپ تاپماقتا كامال.

بىر ياندا چىمەنلەر بەرگىنى سۇيۇپ،
ئاقماقتا بېرلىانتتەك ئەنە تاغ سۈيى.
ئاسمان-يەر تۇتاشقان كۆك گۈمبەز گويا،
باشلاردا ئەگىيدۇ ۋىچىرلاپ قۇشلار،
ئۇنىڭغا جۇر بولۇر پادىچى نېيى.

سائادەت سىردىشى بۇ ۋادا بويلاپ،
جاراڭلاپ ئاڭلىنار مېھنەت قوشىغى

بولۇق ئىدى، تەكشى ئىدى، ھەم قويۇق،
يۈرەك ئويناپ ئىلھام-ھەۋەس ئالاتتۇق.
چاتاقلىغان بەرگى-شېخى ھەر تامان،
ساپ ھاۋالىق ئىشقى بىلەن ياناتتۇق.

ئىشىنەتتۇق ئاۋاز كەلسە شىرىقلاپ:
”بۇلاق بارغۇ بۇ ئورماننىڭ ئىچىدە.”
دىيىشەتتۇق: ”سەيلە قىلىپ ئوينىساق،
قانداق ياخشى، مۇشۇ ئايدىڭ كېچىدە.”

كۆڭۈل شۇنچە قىزىق ئىدى، ئوت ئىدى،
خوشاللىقتىن جۇش ئۇراتتى ھاياجان.
يېتىپ كەلدۇق، قارىدۇق-دە، قالدۇق تاڭ،
ئورمان دىسەك، ئەمەس ئىكەن بۇ ”ئورمان”.

ئالغىش دىدۇق ئىشتا چىۋەر قوللارغا،
ئېغىناپتۇ چەكسىز ئېتىز-بۇغدايلار.
قونۇۋالدۇق شۇ بۇغدايغا-شاخلارغا،
ئىش-ئەمگەكنىڭ ئىشچانلىرى—تورغايلار.

1963 - يىل قەشقەر.

بارماقتا باھارنىڭ تويىنى تويلاپ،
يايلاققا ئەڭ گۈزەل كەشتىلەر سىزىپ،
قەلبىدە قۇياش يانغان ئادەملەر سېپى.

1964 - يىل قەشقەر.

باھار شامىلى ئۇچۇپ ئۆتكەندە (جەڭچى تىلىدىن)

تىك چوققىلار قۇچاقلاشقان ئاسمان بىلەن،
شۇ چوققىدا مەن جەڭگىۋار گۈزەتتىمەن.
ئانا يۇرتقا سۈيگۈ - مېھرىم يالقۇنلىغان،
قىزىل يۈرەك، قاتتىق سوڭەك بىر جەڭچىمەن.

جەڭچىگە خاس ھۇشيارلىق ۋە خىسلەت بىلەن
تىك تۇرىمەن گىرانات ھەم مىللىتى ئېسىپ.
دەيمەن: ماڭا بارمۇ بۇندىن ئارتۇق بەخت!
بەختلىكمەن ئەلنى قوغداش بولغاچ نىسپ.

چوققىلارنى قۇچۇپ ياتار ئاپپاق قارلار،
ھەر جىرادا كۆك شىشەدەك مۇز نوپۇشى.

قايىسى پەسىل بۇندىن كەتتى، قايىسى كەلدى،
مۇھىت ئوخشاش، بىراق دىلدا باھار ھىسسى.

مانا شۇ تاپ ئۇچۇپ بىر خىل ئىللىق شامال،
يۈزلىرىمنى زەپ يېقىملىق سۇيۇپ ئوتتى.
”يۇرتىمىزغا كەلدى باھار - يىل ئاچقۇچى“،
دىدى ماڭا، يان - يېنىمدىن ئويىناپ ئوتتى.

شۇندا ۋەتەن گۈل ھوسنىدە كوردۇم باھار،
ھەممە يەردە قىزىپ كەتكەن مېھنەت تويى.
دىل راھىتى بوستانلاردا ئۇزۇلمەستىن،
جاراڭلايدۇ كاككۇكلارنىڭ ناۋا - كۇيى.

ئەسكە ئالدىم - مەن ئون ياشقا تولغان چاغدا،
ئانام دىگەن: ”ئارزۇيۇم سەن جەڭچى بولساڭ!
ساڭا بەرگەن ئاق سۈتۈمگە رازى ئىدىم،
ئەلنى قوغداپ، دۈشمەنلەرنى يەرگە ئۇرساڭ!“

جېنىم بىلەن ئاقلايمەنكى بۇ ئۇمىتنى،
تاغدەك مۈشكۈل تەۋرىتەلمەس مويىمنىمۇ.
ئالدىۇرمايمەن غىرىچ يەرنى، بىر ئال گۈلنى،
بىر جېنىمغا مىڭلاپ دۈشمەن كەلگەندىمۇ.

بەس-بەس بىلەن جەڭلەر ئارا ئۆرلەشكە،
چاقىرىمەن ھوسۇل ئۈچۈن پۇرۇتقا.

گۈڭچىڭتۇەن ئەزاسىمەن، دىخانمەن،
تائەبەتكە پەرۋانمەن دەۋرىمگە.
خىزمەت قىلىش-پىشانەمدىن تەر توكۇش،
قۇربان بولۇش شەرىپىمدۇر خەلقىمگە.

ياشلار ئەلنىڭ يۈكسەك كۈچى، بايلىقى،
ياشلاردا بار غەيرەت، ئەقىل-پاراسەت.
دوستۇم ئاۋۇت!

مۇسابىقە-بەيگىدە،
بەسلىشەيلى ۋەتەن تاپسۇن كامالەت.

شۇنچە ئىسىل، جاسارەتلىك سوزلىرىڭ،
مېنى قانداق ئوز ئىلكىگە ئالمىسۇن؟
مانا،

تۇرسام جەڭ-كۈرەشنىڭ ئەۋجىدە،
قەلبىم قانداق ئۆرلەش ئۈچۈن يانمىسۇن؟

مانا، كەتتىم ئۇتۇقسىزى سەپەرگە،
كۈرەشلەردە ھارماي داۋان ئاشمەن.

يەتكۈز شامال... ئەل-يۇرت ئۈچۈن چېلىشتىمەن،
ئەل-يۇرتۇمۇ قايناق ئوتسۇن بۇ باھاردىن.
ئەجرىمىزدىن قەد كۈتەرسۇن زەپەر تېغى،
باشلىنىدۇ "ئومۇر ياشلىق، يىل باھاردىن".

سالامىنى ئېلىپ ئۇچقۇر باھار شامىلى،
چەكسىز، گۈزەل ۋەتەن بويلاپ ئۇچۇپ كەتتى.
مەن تۇرىمەن مۇز چوققىدا بۇركۇت كەبى،
يەر-جاھانغا ئاسمان قىزى-ئاي نۇر توكتى.

1964-يىل ئاتۇش.

مۇسابىقە نامىگە جاۋاپ

قىيام ئىدى،

ئىدىم ئېتىز قوينىدا،

دوستۇم ھەسەن خېتىڭ تەگدى توساتتىن.

"بەسلىشەيلى" دىگەن سوزنى ئوقۇپلا،

ئىرادەممۇ يۇغۇرۇلدى پولاتتىن.

"چولپان گۈڭشى" "بوستان دادۇي" ئەزاسى،

گۈڭچىڭتۇەن ۋەن قىزىل يۈرەك ئاۋۇتقا؛

بىر مويەركە مىڭ جىڭ ئاشلىق كەلتۈرۈپ،
ئۇلۇغ چېلىش قاينىمىدا تاشمەن.

سەنىۋ ئوقۇپ خىسلىتىمنى گېزىتتىن،
خەت يېزىپسەن ئۈمىت كۈتۈپ مېنىڭدىن.
بەسلىشىشتە ئاقلالماسام ئۈمىتىنى،
كېچىپ كېتەي يىگىت دىگەن ئېتىمىدىن.

1964 - يىل قەشقەر.

بوزغۇندا قىزىلبايراق

قارايمەن ئىككى كوزۇم مىڭ كوز بولۇپ،
ئەي بوزغۇن زەپ تولۇپسەن قىزىللىققا.
تېپىپسەن غەلىبە - شەرەپ، چىن ئەگىشىپ -
جانىجان پارتىيىگە، قىزىلتۇققا.

بۇ زامان، دەۋرانىمىز نۇرلار توككەن،
خەلقىمىز تېرى - ئەجرى گۈللەر توككەن.
"ھۇقۇشلار جاي - ماكانى"، "تۈز ئامبىرى"
دىگەن ئات كەلمەس بولۇپ مەڭگۈ كەتكەن.

داڭجىز بۇ بىر قۇدرەتلىك قورغان بۇندا،
شۇجىسى باتۇر ئوغلان - تاغ بۇركۈتى؛
دۈشمەنگە زىمىستان سوغ، نەپرەتلىك كوز،
خەلققە يالقۇنلايدۇ مۇھەببىتى؛

كۈندۈزى كەڭ دالدا قاقسا قانات،
كېچىسى ماخودا ئۇ ئات باققۇچى؛
ئۇ شۇنداق تىنىم تاپماس ئىشچان كىشى،
سوزلىسەك تۈگىمەيدۇ، كوپ خىسلىتى.

ئەزالار شۇنچە بۈيۈك، مەزمۇت بىر تاغ،
داڭجىز بۇ ئەتراپىغا ئۇيۇشقان زىچ.
پارتىيە سىزىپ بەرگەن چوڭ يول بويلاپ،
سەپ تۈزۈپ ماڭغان ئالغا، تايىمىغان ھىج.

جۇش ئۇرار يۇرگىدە ئۇلۇغ غايە،
جۇش ئۇرار دەۋرىمىزگە مۇھەببىتى.
بوزغۇننى سۇيۇپ جاندىن ئۇچۇشۇدۇ،
بوپ گويا ئىلگىرىلەشنىڭ تۇلپار ئېتى.

پايانىسىز ئېتىزلارنىڭ ئىشقى - مېھرى
ئويۇلغان ھەر يۈرەككە بولۇپ نەقىش.

* * *

كۈزلەرنى قاماشتۇرار بىر سىرىم يەر...
كۈەزلەر زەپ ئوخشىغان بوي تارتىشىپ.
ئىكەلەر تولغان ئاپپاق پاختىلارغا،
ئىچانلار بارار بۇندا سول تارتىشىپ.

قوناقلار تەۋرىنىدۇ يەل - شامالدا،
تاۋلىنىپ خۇددى سېرىق تاۋارلاردەك.
قارساڭ ئەكس ئېتىدۇ كۈزلىرىڭدە
مول ھوسۇل خامانلىرى ئاسمان پەلەك.

كۈمۈشتەك پاقىرايدۇ تاش ئۈستەڭلەر،
ئاقىدۇ زىلال سۇلار ئويناقلشىپ.
ئوتىدۇ قانچە بىتون زاكولاردىن،
سۈيۈشەر ئېتىزلارنى قۇچاقلشىپ.

تاناپتەك تۇپ - تۇز كەتكەن تاش يوللاردا،
ئۇزۇلمەس يولۇچىلار كارۋانلىرى.
ئوتىدۇ ئات ھارۋىلار، ماشىنىلار،
ئوتىدۇ سانسىز مېھنەت پالۋانلىرى.

توت پەسىل جاراڭلىغان ناخشا - كۈيلەر،
يىللارنى ئۇلاشتۇرۇپ قاينىغان ئىش.

ھۆكەرەپ بوران كېلىپ "كويىقاپ" تىن،
قۇم، شورلار بېسۋالسا گۈلىستاننى؛
يېڭىشقان يۇيگۈڭ بولۇپ جاسارەتتە،
ئاشلىق، ماي، پاختا ئۈچۈن تىكىپ جاننى.

ئوت يېقىپ كائىناتقا كەلسە قۇرغاق،
كولاشقان تىنىپ ياتقان بۇلاقلارنى.
قاپاقتا سۇ توشىغان ئېتىزلاردا،
ياراتقان سان - ساناقسىز قۇدۇقلارنى.

ئىلغارلىق، ياخشىلىقنى قىلغان ئۆلگە،
چىڭ تۇتقان ئوز ئەجرىگە تايىنىشنى.
ھىساپنى ئاچقان ئۇلار بىر لى پۇلدىن،
ئارزۇ قىلغان بىر گۈلىستان باغ قۇرۇشنى.

مەرت بولۇپ ئۆتكەن شۇنداق سىناقلاردىن،
ئۇلاشقان ئاخىر زەپەر بايرىمىغا.
بەرپا قىپ يەر ئۈستىدە گۈزەل "جەننەت"،
چومۇلگەن خوشاللىقنىڭ قاينىمىغا.

بوستاندا قەد كوتەرگەن ئاپپاق ئويلەر،
تۇرىدۇ ۋاگونلار دەك قاتارلىشىپ.
سائادەت قوشاقلرى جاراڭلايدۇ،
ياشايدۇ چېلىشچانلار شات يايىرىشىپ.

تىراكتۇر گۇكىرىيدۇ كەڭ دالدا،
كېتىدۇ يىراقلارغا ئاۋازلىرى.
"ئىگىز يەر يايلىقى" دا يايىلار كەڭرى
ئات، كالا، قوي ھەم ئۆشكە، تايلاقلرى.

* * *

ئەي بوزغۇن، ئورلە يەنە، ئۇچ، ئالغا باس!
ئورلىگىن، مەڭگۈ تايماي توغرا يولدىن.
تېخىمۇ گۈزەل، پارلاق يىراققا باق،
بايراقدار شەرىپىڭنى بەرمەي قولدىن!

1965 - يىل بوزغۇن.

غالىپ پاختەكلى، ئورلە پاختەكلى

پاختەكلى، پاختەكلى،
ئېخ!...

ئۇلۇغ ۋەتەننىڭ گۈزەل ۋادىسى،
ئېخ!...

قۇياش نۇرىغا چومىگەن گۈلىستان.
ئېلىشىپ قارا دىل قۇزغۇنلار بىلەن،
چېلىشىپ تەبىئەت - يەر - ئاسمان بىلەن،
زەپەرلەردىن يازدىڭ ئۈچمەس قىسسە - داستان.
قۇچىغىڭدا يۈز ئاچتى يېپ - يېڭى باھار،
ئېخ!...
پاختەكلى - يۇرتلار ئارا بولدۇڭ چولپان...
پاختەكلى، پاختەكلى،

چەكسىز سۇيۇنۇپ قارايمەن ساڭا،
خەلقلىرىڭ قەلبى - ۋاھ، قانداق گۈزەل!
ھەر قەلبتە ئارزۇ، ئەڭ يۈكسەك پىلان.
قوللاردا قوش قورال - مىلتىق، كەتمىنى،
جەڭدە قەھرىمان، ئەمگەكتە پەھلىۋان.
گەر دۈشمەن ۋەتەنگە كوز ئالاي تاركەن،
ئەجەللىك دەككىسىنى بېرەر شۇ زامان.
پاختەكلى، پاختەكلى،

قوينۇڭدا دولقۇنلار ھايات دەرياسى.
بىر ياندا جەڭگىۋار كۈرەش دولقۇنى،
بىر ياندا شەرەپلىك مېھنەت شاۋقۇنى،
پەلەكتە ياڭرايدۇ ناخشاڭ ساداسى.

كۈنسېرى باياشات ئوتتۇر كۈنلەر.

پاختەكلى،

ياڭرايدۇ گۈزەل قويۇڭدا،

ھور ھايات توغرىلىق ناخشىلار - كۈيلەر.

پاختەكلى، پاختەكلى،

زوقلىنىمەن - ئالدىدا گۈزەل سۈرەتلەر...

ئېلېكتىر سىملىرى تارتىلغان ھەريان،

كېچەڭمۇ گويىكى كۈندۈزدەك يورۇق.

يۇلتۇزلار مىسالى يەرگە كۈچكەندەك،

لامپىلار يانماقتا لاۋۇلداپ نۇرلۇق.

ئاڭلىتار -

دەۋرىمىز ئوتتۇرىلىرىنى،

ئاڭلىتار -

ھەرياندا جاراڭلاپ زوۋۇك...

گۈرۈلدەپ ماتورلار - پىقىر تاشلار،

توك تۈگمەنلىرى گويى ئەجدىھار.

شال ئاقلاش زاۋۇدى پۇرقىسا توپان،

مارجاندەك گۈرۈجگە تولار قاب - تاغار.

پاختا زاۋۇدىغا توككۈلسە كېۋەز،

قاردەك پاختىلار تاي بولۇپ چىقار.

قازىساڭ ئەگەر گىلەم كارخانىسىغا،

كورسەن زەپ گۈزەل گۈلىستان باھار...

دالىنى تىترىتىپ پولات ئات كىشىنەر،

بوستاندا قۇشلارنىڭ خوشال ناۋاسى.

گويىكى ئەتلەستىن كوينەك كىيگەندەك،

گۈزەللىككە تولۇپ ياسانغان ئەتراپ.

ئەجەپ خۇش پۇراقىلار كېلەر ھەر ياندىن،

شاخ - شاختا مۈنلەر تۇرار ساڭگىلاپ.

ئېخ!...

شۇنچە مەمۇرچىلىق، توقچىلىق، بەركەت،

ھەر چېچەك، ھەر پىلەكتىن ئاقىدۇ شەرۋەت.

تاۋارنىڭ كىسىگىدەك مۇنبەت ئېتىزلار،

بولۇق باشاقلارغا تولۇپ ياتىدۇ رەت - رەت؛

تەۋرىتىپ ئوينىشار ئەركى شاماللار،

بەئەينى چايقالغان بىر دېڭىز ھەيۋەت.

ئاسمانغا تاقىشىپ تۇرار خامانلار،

ساڭلارغا ئاشلىقلار تولماقتا قەۋەت...

تاناپتەك سوزۇلغان يوللار ھەر تامان،

قاتار - قاتار ئورمانلار تاشلىغان سايە.

بۈككىدە باراخسان گۈلشەن ئىچىدە،

يىپ - يېڭى، ئاپپاق، ئازادە ئويلەر.

بەختىيار زامانغا ئاپىرىن ئېيتىپ،

ياشايدۇ بۇ ئويىدە خوشال دىخانىلار.

تۇرمۇشى پاراۋان، پارلاق ئەتىسى،

ئېخ!...

شۇنچىمۇ كوركەم دوختۇرخانىسى،
بېتىۈنچە دوختۇرلار تەبەسسۇم چىرايى.
قىزىدۇ توپ، چېلىش، تۇرلى ماھارەت،
كەڭ كەتكەن چىنىقىش مەيدانلىرى بار.
قەھرىمان دىخانلار سالامەت-تىمەن،
مەكزى ئاناردەك-گويى قان تامار.
بەختىيار ئەۋلاتلار-ماڭار مەكتەپكە،
تورنىلارغا ئوخشاش تىزىلىپ قاتار...
گۈزەل نەقىشلىق ئازادە زالدا—
كورگەزمە بېرىدۇ چوڭقۇر تەربىيە.
مۇشۇ كورگەزمە گۈل باھارىڭدىن،
زوق-شوققا تولۇپ ئېيتىدۇ قىسسە.
قان-ياشلىق ئۆتمۈش زىمىستانىڭدىن
دەر غەزەپ بىلەن سۆزلەر ھىكايە...
ئاھ!...

پاختەكلى—ئۆتمۈشۈڭ دەھشەت،
قالىغان ئۈستۈڭنى قاپ-قارا تۇمان.
ھەر ياققا يىغا-زار، ھەسرەت ۋە ماتەم،
قوينۇڭدا ھوكۇمران ئىدى زىمىستان.
دالىلار قاقاسلىق، دەرەخلەر قاقشال،
باغلىرىڭ ۋەيرانە—ھوقۇش ھۆۋلىغان.

غۇربەتتە غېرىپ دىخان كەپسى،
يۈرەكلەر زەرداپ، دىللاردا پىغان.
غوجاملار-بايلار بەزمە-ئىشرەتتە،
ئاچلىقتىن بىي دەرمان ئىگرايتتى دىخان.
دىخان ئىشلىسە قان-تەر ئاققۇزۇپ،
راھىتى بايلارنىڭ بولاتتى ھامان.
قاتمۇ-قات زۇلۇم، ئالۋاڭ دەستىدىن،
پۇچۇق داڭقانمۇ قالمىغان ئامان.
ھورلۇك ئىزلىگەن ئىسيانكارلارنىڭ
قىسمىتى بولغانىتى—قاراڭغۇ زىندان.
ئەلۋىدا يۇرتۇم—

دەپ قانچە دەرتىمەنلەر،
سەرگەردان بولۇپ كېتىشكەن ھەريان.
ئاھ!...

پاختەكلى، قانچە ئەسىرلەر،
ئوتتۇڭسەن قان يىغلاپ،
پۇكۈلۈپ دەرتتە.
تەييار تاپ چاپانلار سۇرۇشۇپ دەۋران،
قان ئىچىپ، باياشات ئۆتكەن "جەننەتتە"...
پاختەكلى، پاختەكلى،
بۈگۈن قوينۇڭدا ئۇلۇغ ئوزگىرىش...
شۇڭلاشقا ئېيتىمەن—غالىپ پاختەكلى—

لەن ئوغرىنى قىل پىپەن، قىزىسۇن كۈرەش
ئۇر توقاي - سۇر توقاي قىلىپ دۈشمەنى،
كالتەكلەپ ئارامغا بەرمەيلى نەپەس.
ۋەتەننىڭ ھەرگىيا، ھەر بىر تېشىغا،
كۈز سالغان دۈشمەنى قىلايلى بەربات.
زەررىچە تۇپرىغىنى بىلىپ تۇتيا،
ياشايلى،

ۋەتەن ئامان شۇندا بىز ھايات.

جان تىكىپ قوغدايلى ۋەتىنىمىزنى،
جان تىكىپ قوغدايلى گۈلباغىمىزنى.
كۈرەش بىلەن ئېچىلار ھامان بەخت گۈلى،
كۈرەش بىلەن ئاشار ئەلنىڭ شەرەپ - شانى.
پاختەكلى، پاختەكلى،
بۈركۈتتەك ئەڭ ئىگىز چوققىلاردىن ئوت!
گۈللە،

سىز بىپايان ئىتەكلىرىڭىزگە
تېخىمۇ ئەڭ يېڭى، ئەڭ گۈزەل سۈرەت...

1974 - يىل قەشقەر.

تەرىپىڭ بۇ باھاغا مۇناسىپ ئەلۋەت.
ۋە لېكىن يول ئۇزۇن، كۈرەش مۇزەككەپ،
بۇ تارىخ ھۆكۈمىنى ئۇنتۇما پەقەت.
بېلىڭنى ھەرقاچان باغلىغىن مەھكەم،
ئىتتىلاپ بايرىغىنى كۆكلەردە ئوينات.
ئورلىتىپ چوڭ پىپەن دولقۇنلىرىنى،
غەزەپ ئوقلىرىنى لەن ئوغرىغا ئات.
ياچىۋەك ھارۋىنى توسماق بولغاندەك،
توسماقچى بولدى ئۇ تارىخ چاقىنى.
ئۇخلىماي چۈش كورۇپ قىترىدى مەلئۇن،
شاھىن شاھ قىلماقتا ئۆز ئەۋلادىنى.
كورەڭلەپ ئۆزىنى "دۆلدۈل" ئوخشىتىپ،
سامادا يىگانە كەزمەك بولدى ئۇ.
ۋەتەنگە قايتىدىن ياغدۇرۇپ ئاپەت،
بىزلەرنى قۇل قىلىپ مىنمەك بولدى ئۇ.
ھەيياردەك ئۆزگىرىپ قىلىپ سۇيىقەست،
چىقاردى ئەكسىيەتچى لۇشىيەنلەرنى ئۇ.
نىيىتى: بۇزماقچى قايتا تىرنىلىپ،
پاختەكلى -

سەن كەبى گۈلشەنلەرنى ئۇ.

ئورلە!

پاختەكلى، پارتىيە لۇشىيەن بىلەن،

كەل، يېڭى يىل (مۇسەللەس)

“توت گېزەندە” گۇم بولۇپ، كەلگەن يېڭى دەۋران بىلەن،
تولغىنىدا ھور ۋە تەن خۇش بويى — گۈلى رەيھان بىلەن،
خۇش كېلىپسەن يېڭى يىل، غالىپ قەدەم، جەۋلان بىلەن.

كوتىرىپ زۇمرەت قەدەھ باغراشنىمۇ ئىچتىم بىراق،
ئارغىماق قىلدىم تىيانشاننى ئىگىز قاقتىم قانات،
يائىرغاچ قەلبىم — دىلىم بۇ چاغ زەپەر، بۇ شان بىلەن.

ئەي يېڭى، باتۇر يىلىم ياڭرات غەزەل، ناخشاڭنى ئېيت،
چومۇلۇپ زور تەنتەنىگە قاينىسۇن بۇ ئەلدە ھېيت،
جانجان خەلقىم ياشاپ، كۈلسۇن راسا خەندان بىلەن.

چاقىنغاي قىزىل ئەلەم ئورلەپ سانائەت بەيگىدە،
جان پىدا قىلسۇن چېلىشچانلار ۋە تەنگە سۈيگىدە،
قەد كۈتەرسۇن ۋېشكا — تۇرخۇن بەسلىشىپ ئاسمان بىلەن.

ھۇپپىدە ئاچسۇن چېچەك، چاچسۇن پۇراق گۈڭشى گۈلى،
كوكسىنى كوككە يېقىپ تېز چاچسۇن ئەمگەك دۈلدۈلى،
گۈللىسۇن بۇ كەڭ دىيارىم پۇركىنىپ بوستان بىلەن.

كۈچلىنىپ تاپسۇن كامالەت قەھرىمان جېيىفاڭجۇنۇم،
كەلسە ياۋ يەردىن، سامادىن ئەيلىسۇن گۇمران چوقۇم،
توھپە قوشسۇن ئانا يەرگە چىن نىيەت، ۋىجدان بىلەن.

ئىلىم — پەن، سەنئەت بېغىدا ياڭرىسۇن غالىپ سادا،
مىڭلىغان بۇلبۇللار پەرۋاز ئەيلىشىپ قىلسۇن ناۋا،
بەسلىشىپ ئۇچسۇن بۇ سەپمۇ ئايۇ — كۈن، چولپان بىلەن.

يول ئۇزۇن، ئىستەك ئۇلۇغ، باردۇر تېخى مىڭلاپ داۋان،
قەھرىمان خەلق ئالدىدا مۈشكۈل ئاساندۇر ھەرقاچان،
تەر توكۇپ، قىلسا كۈرەش چىن دىل بىلەن، تەن — جان
بىلەن.

كەل، يېڭى باتۇر يىلىم، كەلگەن شەرەپ — شانلار ئېلىپ،
بىز ساڭا سوغات ياسايمىز كۈندە ئورلەپ — يۈكسىلىپ،
يازىمىز توھپەڭنى تارىخقا قوشاق — داستان بىلەن.

1976 — يىل دېكابىر قەشقەر.

ئىدارە، مەكتەپتە — جىمكى يەردە،
جۈزۈڭلى ئىلھامچى سەپنىڭ ئالدىدا.

پايانسز دەشتۈ — چول، تاغ — ئىدىرلاردا،
قەدىردان زۇڭلىنىڭ نۇرى پارلايدۇ.
دولقۇنلۇق دەريالارنىڭ شاقىراتمىسىدا،
زۇڭلىنىڭ ئاۋازى غالىپ ياڭرايدۇ.

دىمەككى، جۈزۈڭلى كۈنۈ — تۈن ئويغاق،
دىمەككى ئۇ ھايات مەڭگۈ بىز بىلەن.
مۇشۇ نام خەلقىمىزنىڭ يۈرەك باغرىدا،
تا مەڭگۈ يادلىنار ياڭراق كۈي بىلەن.

* * *

سۇيۇملۇك جۈزۈڭلى جەڭلەردە ئۈسكەن،
ھاياتقا، ئىقبالغا ئۈمىتلىك باققان.

قامىتى تىيانشان، خىسلىتى قارىغاي،
توھپىسى ئۇلۇغۋار، قايىلدۇر جاھان.

پارتىيە قۇرۇلغان ئاشۇ قۇتلۇق كۈن،
شاتلىقتىن. ياش دىلى يايىپ سۇيۇنگەن.
شىددەتلىك گۈكىرىگەندە ئاۋغۇست بورىنى،
تۇمانلارنى يېرىپ بۈركۈتتەك ئۆزگەن.

جۈزۈڭلى — قەدىردان، سۇيۇملۇك، ئۇلۇغ

“قەدىردان”، “سۇيۇملۇك”، “ئۇلۇغ” دىگەن سۆز،
ئېيتىلسا ئۇرغۇيدۇ دىلدا ھاياجان.
چۈنكى بۇ ئەقىدە، چىن مۇھەببەتنى،
ئېھتىرام — ھۆرمەتنى قىلدۇ بايان.

* * *

جانىجان ۋەتەنگە تاشلىسام نەزەر،
جۈزۈڭلى قەد كېرىپ تۇرىدۇ مەغرۇر.
بېشىمنى كۈتىرىپ قارىسام كۆككە،
جۈزۈڭلى بۈركۈتتەك ئۇچار بەھۇزۇر.

چېلىشلار قىزىغان زاۋۇت، كانلاردا،
جۈزۈڭلى ئېشىغا قولداش — قەلبداش.
گۈلىستان گۈڭشىدا، گۈزەل يايلاققا،
جۈزۈڭلى دىخانغا، چوپانغا يولداش.

قەھرىبان قىسمىدا، چەكسىز چېگرىدا،
جۈزۈڭلى جەڭچىگە ھەمەنپەس گاڭدا.

ئون مىڭ لى سەپەردە، مۇشكۇل خەتەردە،
ئۇ ماڭغان جەڭگىۋار قوشۇن ئالدىدا.
جىڭگاڭشەن ئۈستىگە تىكلەنگەندە تۇغ،
ئۇ، ۋەتەن - خەلق ئۈچۈن قىلغان جان پىدا.

چۇڭچىڭ تەنپەندە تۇرۇپ ئۇ مەزمۇت،
ياۋنىڭ سۇيىقەستىنى قىلغاننى تارمار.
يەنئەن مۇداپىەسىدە، يەنئەن جېڭىدە،
ئۇتۇلماس توھپىسى، شان - شوھرىتى بار.

چاڭجياڭنى كېسىپ ئۆتكەن قوشۇننىڭ،
غالبىيەت مارشىغا بولغاننى جۇرداش.
تيەنئەنمېن تەنتەنىگە چومۇلگەن چاغدا،
سەردارلار قاتارىدا تۇرغاننى يانداش.

بەختىيار دەۋرىنىڭ، پارلاق يىللارنىڭ،
ھەر بىر سەھىپىسىدە ئۈچمەس ئەجرى بار.
دۈشمەنگە ھەرقاچان بولسا قەھرىتان،
خەلققە ئىدى ئۇ ئىللىق بىر باھار.

* * *

جاھان پۇرولېتارىياتى سۇيۇپ، ئۇلۇغلاپ،
باغلىغان ئۇنىڭغا ئوتلۇق مۇھەببەت.

نى ئۆتكۈر، مۇرەككەپ كۈرەشلەردىمۇ
باتۇرلۇق كورسىتىپ تۇرغاننى ھەيۋەت.

«ئىنتېرناتسىونال» نى جاراڭلىق ئېيتىپ،
بەدنىيەت ئالۋاستىلارغا بەزگەن ئۇ سوققا.
ماركسىزىم ئاسىلىرى - تەسلىمچىلەرنى -
تۇتقان ئۇ ھەرقاچان غەزەپلىك ئوققا.

* * *

«قەدىردان»، «سۇيۇملۇك»، «ئۇلۇغ» دىگەن سوز.
دىللارنى ئۇرغىتىپ چىقار ھەر زامان.
چۈنكى، مۇشۇ سوزدە - شۇ قەدىرداننىڭ -
توھپىسى، خىسلىتى، شوھرىتى ئايان.

1976 - يىل قەشقەر.

قارىغاغا قاراپ...

چوققىدا ھەيۋەتلىك بىر تۇپ قارىغا،
توت پەسىل شۇنچە ئۆز ياشرىپ تۇرار.

ئېيتىپتۇ رىۋايەتتە بىر تال ئۇرۇغى—
چۇپ قالسا چوللەرگە، ياكى سۇنۇغى؛
بىخ سۇرۇپ، كوكىرىپ سالار كەن سايە،
بۇ—ئۇنىڭ خىسلىتى، چىن باتۇرلۇغى.

* * *

مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان قەھرىمان—مەرتلەر،
ئوبرازى—مەن يازغان قەيسەر قارىغاي.
ناخشامدا مۇھەببەت، ئېھتىرامىنى
ئىزھارلاپ ئۈستىگە گۈل دەستە ياپاي.

قەھرىمان ئۆلمەيدۇ، ياشايدۇ ھايات،
سۇيۇنەر روھىدىن ۋەتەن خەلقى شات.
نەقىش بوپ دىللارغا شانۇ—شۈھرىتى،
ئۇنتۇلماس ئەبىدى، ياد ئېتەر ئەۋلات.

تىرىكلەر چامدايدۇ ئۇلۇغ غەلىبىگە،
يېتەكلەر، كۈچ بېرەر قەھرىمان روھى.
چېچەكلەپ، داۋامەت بېرىدۇ مۇھە،
ئەل ئۈچۈن ئاققۇزغان ئۇنىڭ قان—تېرى.

1977—يىل قەشقەر.

قارايمەن تىكىلىپ، زوقلىنىپ قانماي،
قەلبىمدە دولقۇنلاپ چەكسىز ئېپتىخار.

تەۋرەنمەي جۇت، قۇيۇن، دەھشەت، زەربىگە،
بوي سوزغان شاخاراپ ئاسمان قەرىگە.
ئوخشايدۇ ئۇ خۇددى باھار پەسلىگە،
يۈرەكلەر تەلپۈنەر گۈزەل ۋەسلىگە.

ئۆتكۈزگەن قانچىلاپ شۇئىرغان—قارنى،
ئۇزاتقان شۇنچىلىك كۆكلەم باھارنى.
بولغاچقا خىسلىتى—باتۇرلۇق—چىدام،
يەڭگەن ئۇ ھەرقانداق مۇشكۈل—خەتەرنى.

قۇشلارمۇ ھۆرمەتتە ئۆتەر ئەگىشىپ،
ئادەملەر ئاپىرىن، دەيدۇ قارشىپ.
قوزغايدۇ دىللاردا ھاياجان، ئىلھام،
چوققىغا گۈزەل تۇس بېرىپ، يارشىپ.

ياش دوستلار بويىغا ئۆلچەر بويىنى،
بالىلار ھەيرەتتە سوزار بويىنى.
بوۋايلار، مومايلار سۇنار قولنى،
قىسشار چىرايلىق، خۇشبۇي گۈلىنى.

ۋەتەن ھەققىدە رۇبائىلار

جاھاننى ئاختۇرۇپ كەزسەم ۋەتەندىن ئۆزگە يارىم يوق،
ۋەتەن چىن - ئىپتىخارمىدۇر، ئۇنىڭسىز ئېتىۋارىم يوق.
ھاياتىم ئۆتسە مەزمۇنلۇق - ۋەتەنگە جان پىدا ئەيلەپ،
خوشالمەن، ئەڭ بەختلىكمەن، يانا باشقا خۇمارىم يوق.

* * *

ۋەتەندۇر زەپ گۈزەل بىر گۈل، ئوڭا مەن خۇش ناۋا بۇلبۇل،
ۋەتەننىڭ بەختىچۇن جەڭدە بولۇرمەنكى ئۇچار دۇلدۇل.
ۋەتەنگە كۆز ئالايىتقاننىڭ ئۇرۇپ كوكسىگە تىغ - خەنجەر،
ۋەتەنگە ئەجرى قىلغاننى سۇيۇپ جاندىن تۇتاي مەن گۈل.

* * *

يۈرەگىمدە لاۋۇلدايدۇ ۋەتەننىڭ سۇيگۈسى - مېھرى،
كوڭۇل رىشتىمنى باغلايدۇ ۋەتەننىڭ گۈل - گىيا، چېھرى.
موتىۋەر بۇ گۈلشەنگە باغلىغان ئەقىدەمنى،
قىلچىمۇ بۇزالمىدۇ رەقىپىنىڭ جادۇسى - سېھرى.

1977 - يىل قەشقەر.

ئاتۇش ھەققىدە ناخشا

ناخشا ئۇ - يۈرەكنىڭ ناۋاسى،
ناخشا ئۇ - قەلبىنىڭ ئاۋازى.
ناخشا ئۇ - مۇھەببەت، ئەقىدە،
يالقۇنلۇق ھاياتنىڭ خۇش سارنى.
ناخشا ئۇ - غەزەپ ھەم نەپرەتنىڭ -
دىللاردىن ئۇرغىغان ساداسى.

* * *

ئېخ ئاتۇش! سۇيۇملۇك ئانامسەن،
ئېخ، ئاتۇش! مەن سېنىڭ ئوغلۇڭمەن.
قوينۇڭدا تەربىيەت، كۈچ تېپىپ،
پورەكلەپ ئېچىلغان گۈلۈڭمەن.
مۇھەببەت - ئىشقىدا پەۋانە -
بوپ، سېنى كۈيلەيمەن، بۇلبۇلمەن.

قەدىمدىن ۋەتەننى دەيمىز بىز،
سۇيۇنۇپ، ئېزىزلاپ: ئانىجان.

ياتقاندۇر مويسىپىت تاغلىرىڭ.
گوهرەردۇر ھەر پارچە تاشلىرىڭ،
ئوخشايدۇ تاشلىقتا ئاشلىرىڭ.

تارىختا شوهرەتلىك نامىڭ بار،
ناخشىۋاز، ئۇسسۇلچى شانىڭ بار.
شۇ توققۇز ھوجرىدەك قەدىمى —
يادىكار، مىراسىڭ، جايىڭ بار.
كوڭلۇڭ كەڭ، سۈلكەتلىك، مېھماندوست،
مېھنەتچان، تىرىشچان ھالىڭ بار.

گۈزەل سەن بۇ ئىقلىم رەناسى،
قۇچىغىڭ باتۇرلار سەيناسى.
شۇڭلاشقا قوينۇڭدا ھەر زامان،
ياڭرايدۇ زەپەرنىڭ ناۋاسى.
گۈللەنگەن بەختىڭنىڭ كېپىلى —
پارتىيەم — دەۋرىمىز داناسى.

پارلاق ھەم گۈزەلدۇر كېلىچەك،
كۈكلەردە بۇركۈتتەك ئۈچ ئاتۇش.
ۋەتەندە باشلاندى زور ئىشلار،
غۇلاچلاپ قاينامغا چۈش ئاتۇش.

شۇ ئۇلۇغ نام بىلەن مەن سېنى —
ئاتىدىم، قەلبىمدە ھاياجان.
يۈرىگىم تېپىدۇ سەن ئۈچۈن،
تومۇردا ئۇرغۇيدۇ قىزىل قان.

بىر يېقىڭ كۆك سۈيگەن "ئۇستۇن تاغ"،
بىر يېقىڭ قاتمۇ — قات "قۇمالتاغ".
قاپ بېلىڭ چىمەنزار، گۈل — ئاتۇش،
شەرۋىتى ئەنجۈرلۈك گۈزەل باغ.
قوينۇڭدا ھاياتتىن مەمنۇن بىز،
راۋابىڭ شوخ سايراپ ئوتەر چاغ.

تېغىڭدىن، جىلغىدىن، بۇلاقتىن،
يىغىلىپ زۇمرەت سۇ — كەۋسىرى.
تاش يالاپ، گۈل سۇيۇپ توختىماي،
ئاقىدۇ دولقۇنلاپ يىل بويى.
سېڭىدۇ ھاياتقا قان بولۇپ،
ياڭرايدۇ ھاياتنىڭ شات كۈيى.

قارايمەن ھوسنۇڭگە زوقلىنىپ،
پايانسىز مۇنبەتتۇر پەرلىرىڭ.
قىممەتلىك بايلىققا پۈركۈنۈپ،

قوينۇڭغا ئەڭ يېڭى سۈرەت سىز،
تېخىمۇ شان-زەپەر قۇچ ئاتۇش!

1977 - يىل ئاتۇش.

ئالدىدا

يوق توسالغۇ، يوق قىيىن ئىش جىيىڭجۇنىڭ ئالدىدا،
جىيىڭجۇن غالىپ قوشۇن قايناق كۈرەشنىڭ ئالدىدا،
توھپىسى پارلاق، مۇقەددەس خەلقىمىزنىڭ ئالدىدا،
ئۇ كېيىن راھەت-بەخت، مۈشكۈل-خەتەرنىڭ ئالدىدا،
ئومۇرۋايەت ئۆلگىمىز ئۇ ھەممە ئىشنىڭ ئالدىدا.

جانىجان كومپارتىيە قۇرغان ئۇلۇغ، باتۇر قوشۇن،
ئوزى تەربىيىلەپ، ئوزى جەڭ، ئىشتا ئۆگەتكەن يوسۇن،
قۇدرىتىدىن تىز پۈكۈپ "ۋاي دات" دىگەن دۈشمەن يۈچۈن،
گۈل ئۇنۇپ باسقان ئىزىدىن، ھور بەخت ئاچقان قوبۇن،
يوق توسالغۇ، يوق قىيىن ئىش جىيىڭجۇنىڭ ئالدىدا.

ئەگىشىپ كومپارتىيىگە قوغدىدى ھەق يولىنى،
بەردى ئۇ ئەلگە-ۋەتەنگە جانۇ-تەن، ئەس-ھۇشىنى،
قىلدى جەڭ، قانلىق كۈرەشلەر، ئاتتى نەپرەت ئوقىنى،
بولدى بەربات كونا دۇنيا، تۇغدى تاڭنىڭ چولپىنى،
جىيىڭجۇن غالىپ قوشۇن قايناق كۈرەشنىڭ ئالدىدا.

يامغۇردىن كېيىن...

يامغۇردا يۇيۇندى زىمىن پاكىزە،
گويا قاش تېشىدەك گۈزەلدۇر ئاسمان.
ھەسەن-ھۈسەن نۇرىدا تاۋلىنار تاغلار،
ئۇپۇقتا قالغاچلار شۇڭغىشار راۋان.
بى پايان، زۈمرەتتەك دېڭىزلار كەبى،
دولقۇنلار زىرائەت، دەل-دەرەخ ئورمان.
چاچىدۇ ئەتراپقا خۇش پۇراق ئەتىر،
گۈلزارۇ، چىمەنۇ، ئاۋات باغ-ۋاران.
ئۆتمەكتە شوخ سالقىن، ھاۋا خوي ياخشى،
كۈلمەكتە كائىنات، ناباتات، جاھان.
تۈرمىەن كوز تىكىپ چەكسىز شاد-خورام،
قەلبىمدە جۇشقۇنلاپ ئوتلۇق ھاياجان.
يامغۇردىن كېيىنكى كۈركەم بۇ ھالدىن،
ۋەتەننىڭ جامالى ئالدىدا ئايان.

1977 - يىل قەشقەر.

ئالدىمىزدا ياخشى كۈنلەر — بەختىمىز چاقنايدىغان
بۇ شەرەپلىك زور ۋەزىپە — جېيىڭجۇننىڭ ئالدىدا.

1977 - يىل قەشقەر.

مۇبارەك قەدەم

— جۇدې ۋېييۈەنجاڭنىڭ سەمەن "بەش يۇلتۇز" دادۇيىنى
كوزدىن كەچۈرگەنلىكىگە بېغىشلايمەن.

ياغرايدۇ داپ، سۇناي، راۋاپ ئاۋازى،
بوستاندا كاككۇكنىڭ پەيزى - ناۋاسى.
"بەش يۇلتۇز" قويندا بايرام - تەنتەنە،
خوشاللىق، ھاياجان، تەبرىك ساداسى.

بولغۇسى — بۇ يۇرتنىڭ تارىخى ئۈچۈن،
ئەڭ چەكسىز ئىپتىخار، ئۇلۇغۋار بىر ئىش.
بۇ ئىشكى، قۇياشتەك زاماندىن - زامان -
دىللارغا پارلاق نۇر ئېتىدۇ بەخش.

* * *

شىر سۈپەت ۋە تەننىڭ شىر سۈپەت ئوغلى،
تاشلىدى بۇ يۇرتقا مۇبارەك قەدەم.

قەھرىمانلار يىلسېرى تاپتى ئۇتۇق، قۇدرەت، كامال،
جان تىكىپ قوغداپ ۋەتەننى، ياۋنى ئۇ قىلدى پاخال،
كەلسۇمۇ خۇددى پەرىزاتتەك بولۇپ تەتۈر شامال،
بولدى ھۇشيار، شۇ زامان خەندەك قېزىپ قىلدى قامال،
توھپىسى پارلاق، مۇقەددەس خەلقىمىزنىڭ ئالدىدا.

جەڭگە كىرسە بولدى جەڭچى، جەڭ قىلىپ قۇدرەت بىلەن،
گۇڭشېدا، زاۋۇتتا، كاندا ئىشلىدى جۇرئەت بىلەن،
بەردى بىزگە ئۇ ساۋاق ئىلىم - پەن، ھىكمەت بىلەن،
ھەممە ئىشتا قىلدى جەۋلان يەڭگۈچى خىسلەت بىلەن،
ئۇ كېيىن راھەتتە، ھەم تۇردى خەتەرنىڭ ئالدىدا.

"توت نىجىس" كە ئاتتى ئۇ قەھرۇ - غەزەپ ۋۇلقانىنى،
خەلقىمىزنىڭ ئىشىدا ساقلاپ ۋەتەن بوستانىنى،
كورسىتىپ ئىقبال ئۈچۈن سادىق يۈرەك ۋىجدانىنى،
ئاپىرىن، تاپشۇردى ئۇ ئەلاچى بوپ ئىمتانىنى،
ئومۇرۋايەت ئۆلگىمىز ئۇ ھەممە ئىشنىڭ ئالدىدا.

بار تېخى چىلبورلەر — شۇم پەيلىدىن يانمايدىغان،
ئاغزىدا خوش - خوش قىلىپ، دىلىدا غۇم ساقلايدىغان،
بار يەنە مىڭلاپ داۋان - تاغ بىز بېسىپ ئاتلايدىغان،

تارىختا كۆپ يىللار توھپىلەر قوشقان،
بۇ گىگانىت — بىز ئۈچۈن ئېزىز، مۇھىتەرەم.

ئۇ كەلدى تاغ، دەريا، شەھەرلەر ئاتلاپ،
پارتىيە سالامى، مېھرىنى ئېلىپ.
دىللاردا خوشاللىق ئاقتى سەل بولۇپ،
چىقتۇق بىز ئالدىغا پايانداز سېلىپ.

كۆز يەتمەس ئالتۇن چاچ قوناقلق ئۆزى،
باقار ئۇ باھاردەك تەبەسسۇم بىلەن.
ئالغاندا ئىككى باش يادىگار ئۈچۈن،
پەخىرلەر ئىلكىدە كۈلدۈق جان بىلەن.

ئاق بۇلۇت ئۈستىدە لەيلىگەن قۇشتەك،
ئۆزىمەكتە پاختىزار ئارا روھلىنىپ.
مۇبارەك قولىدا بىر تۇتام غوزا،
”بەك ياخشى ئوخشاپتۇ“ — دەيتتى زوقلىنىپ.

باراخسان يول بىلەن كېلەر چاقماقتەك،
سۇۋادان تىرەكتەك قامىتى ئۇنىڭ.
سۇيۇنۇش ئەۋجىدە كېلەر يانمۇ — يان،
يۈيگۈڭچە مەرتىلىرى قەھرىمان يۇرتنىڭ.

ئۇ توختاپ بوستانلىق يېڭى مەلىدە،
قەلبىدىن ھايات بەخش سۆزلەر ئۇرغىدى.
”كۆپ ئالغا بېسىپتۇ گۈللىنىپ بۇ جاي،
كەمتەر بوپ تېخىمۇ ئورلەڭلار“ — دىدى.

شەرۋەتلەر بۇلىغى — دادۇينىڭ بېغى،
قەدىمىي نەققاشلىق ئازادە شىپاك.
قەدىمىي شەرقنىڭ باتۇر ئوغلانى —
ئولتۇرار، ئۈستىدە ئۈزۈمزار باراڭ.

شەنىگە سېلىنغان نىمەت داستىخان،
ئېزىزلاپ كىيدۈرەر بادام دوپپىنى.
ئۇ كۈلەر، چۈنكى بۇ ئاددى دوپپىدا،
”بەش يۇلتۇز“ ئۇنىڭغا تۇتتى مېھرىنى.

ئەجەپ خۇش دەققە ئۆتەر شۇنچە تېز،
ئۇ كەتتى خۇش پېىل، قول پۇلاڭلىتىپ.
”سەپداشلىرىڭىزغا سالام دەڭ!“ — دىدۇق،
ئۇسۇللار ئوينىدۇق، ناخشا ياڭرىتىپ.

”بەش يۇلتۇز“ ئۈستىگە بىزەكلەر تاقىتى،
جۇدېنىڭ مۇشەرىپ ئىزى — قەدىمى.

بۇ ئورمان كۆك سۇيۇپ تۇرىدۇ مانا،
جەڭچىلەر سەپ بولۇپ كۆتكەندەك پەرمان.

شاخمەتكە ئوخشايدۇ سالا ئېتىزلار،
قىرلىرى جىگدىدىن بەلۋاغ باغلايتۇ.
ياپ-يېشىل مەخمەلدەك بولۇق مايسىلار،
دېڭىزدەك دولقۇنلاپ، كۈلۈپ ياشنايتۇ.

ئاقماقتا مەۋج ئۇرۇپ كۈمۈش رەڭ سۇلار،
قاش يالاپ، گۈل سۇيۇپ، قوشاقلار قېتىپ.
بۇ قاشلار بويىغا بېرىپتۇ زىننەت،
مامكاپۇ-پىچانلار گۈل-چىچەك ئېچىپ.

پايانسىز ئىككىدە ھايات قىمرايدۇ،
جاراڭلار يېقىملىق مېھنەت قوشىغى.
تومۇر ئات كىشىنەيدۇ، مۇھىت تىترەيدۇ،
كاككۇك ناۋاسىغا تولغان ئۇيغى.

ئوتلاقىلار قوينىدا گۈرەلەپ ماللار،
يايرىشار چوپىلەرگە چومۇلۇپ ئوتلاپ.
نەي چالار زوق بىلەن پادىچى يىگىت،
بۇ گۈزەل دىيارنىڭ بەختىنى قۇتلاپ.

ئەسلەيمىز ئۇ ھايات مەڭگۈ بىز بىلەن،
قۇياشتەك نۇر چاچار، ئۈچمەس ئەبىدى.

1977 - يىل قەشقەر.

ئۇچتۇرپان ئىلھاملرى (سېكىل)

يول ئۈستىدە

ماشىنا غۇبۇلداپ ئۇچار توختىماي،
تاغ كېسىپ، دوڭ ئېشىپ، سايلىرىنى ئاتلاپ.
قەلبىم ئىتتىزارىنى سەزگەندەك گويا،
ئۇچار ئۇ يوللارنى ئارقىغا تاشلاپ.

ئالدىمدا يۈز ئاچتى "ئاقىار" گۈڭشېسى،
كىردىمەن ئۇچتۇرپان بوسۇغىسىدىن.
يۈرىگىم سۇيۇنۇپ، چاقىندى كوزۇم،
بۇ يۇرتنىڭ "جەننەت" تەك گۈزەل ھوسنىدىن.

ئىلىپتەك تارتىلغان ئۇزۇلمەس تاشيول،
يانلىرى رەتمۇ-رەت تېرەكلىك ئورمان.

“يار كووړوك” گونځېسې كوروندى مانا،
بارىمەن ئېيتىخار، ھىسقا چومۇلۇپ.
ئىزغىرىن سالقىنى سۈيەر مەڭزىمنى،
قايماقىتەك ھاۋاسىنى ئالدىم سۇمۇرۇپ.

ئۇچقۇر ماشىنامدەك ئۇچۇپ ئۇچتۇرپان،
ۋاھ، بۈگۈن ئاجايىپ گۈللەپ ياشناپتۇ.
زەپەرنىڭ گۈللىرى قاپلاپ ھەر ياننى،
قۇياشتەك نۇرانە بەخت چاقناپتۇ.

ئوتقاش شەھەر

ئومرۇمدە كوردۇمىمەن نۇرغۇن شەھەرنى،
كورگەندە قەلبىمنى سۈيگۈ چۇلغىدى.
كورگەندە ھەم سېنى ئەي ئوتقاش شەھەر،
سۈيگىمۇ چۇلغىدى، كوزۇم تويىمدى.

ھورمىتىم شۇ بولدى: ئەسسالام! دىدىم،
سەنمۇ ھەم خۇشاۋاز — مەرھابا، دىدىڭ.
چۈنكى سەن ئەزەلدىن مېھمىنىڭ ئۇچۇن،
ھاتەمدەك سېخىمىڭ، مېھرىۋان ئىدىڭ.

ئاسپالت يولۇڭغا چۈشەر سۈرىتىم،
يېشىل سۇۋادانلارغا ياغار ھورمىتىم.
ھەم رەتلىك، ھەم كوركەم ئىمارەتلەرگە،
ھاڭزۇقۇپ قاپتىمەن قارىغان يېتىم.

لەھەلدەك سۇلىرىڭ ئاقار شىقىراپ،
ئوتقاشتەك قۇچىڭ تۇرار گۈل پۇراپ.
يول بويى كوزۇمگە تاشلىنار باغلار،
“جەننەت” مۇ بۇ يەر دەپ تويمايمەن قاراپ.

بازىرىڭ ئاۋاتكى — ئاقىدۇ شەرۋەت،
ئەترەكنىڭ تەمى بار قىزىل ئالماڭدا.
كورگەزمە ئاچتىڭمۇ ئەي گۈزەل شەھەر؟
سۈت — قايماق ئاقماقتا ئەنە بىر ياندا.

ئادەملەر شات — خورام بارار يانمۇ — يان،
رەستىدە، دۇكاندا بەخت كۈلكىسى.
يازدىم شېئىر، قەلبىمدە لاۋۇلداپ يانچاق
سەن ئوتتەك شەھەرنىڭ ئوتتەك سۈيگۈسى.

كۈل ئىچىدە بىر ھەشەمەتلىك راۋاق،
خۇددى يۇلتۇزدەك پارىلدار سىم چىراق.
شات بولۇپ دولقۇنلىنار ئوتلۇق يۈرەك،
گەر قىيىققا ئولتۇرۇپ ئۇرساڭ پالاق.

توت يېقى گۈلزار، چىمەنلىك، قارىغاي،
بۇندا كاككۇك ناخشا ئېيتىپ سايىرغاي.
قەھرىمان خەلقىم بۇ گۈلشەن قوينىدا،
بەختىدىن مەمنۇن بولۇپ شوخ يايىرغاي.

نەزمە يازدىم — ساڭا دەپ "توققۇز بۇلاق"،
كەۋسرىڭنى قانغىچە ئىچتىم ئۇزاق.
سەن بۇ گۈلشەندە تەبىئى باغچىسەن،
ۋاي تاڭىي!... بارمۇ يەنە سەندەك بۇلاق؟!

1977 - يىل قەشقەر.

ئوقۇتقۇچىمەن

قانداقمۇ شاتلانماي ئۇلۇغ ۋەتەندە،
شەرەپلىك ئوقۇتقۇچى بولۇپ تۇرۇقلۇق؟

توققۇز بۇلاق

تاغ دىسەم تاغدەك ئەمەس، ئۇ تاغچە يوق،
دوڭ دىسەم دوڭدىن ئىگىز، سەپسىنلا تاش.
شۇڭا خەلق قويغان مۇناسىپ بىر ئىسىم —
"چوققا تاغ" دەيدۇ بۇ يەرنى قېرى-ياش.

داڭقى بار "توققۇز بۇلاق" — گۈل ۋادىغا،
خۇددى بۈركۈتتەك قونۇپ قويغان ئۇ باش.
ئەۋۋەلا ئوز نۇرىنى بەخش ئېتىدۇ،
"چوققا تاغ" قاتاڭدا چىققان شۇل قۇياش.

مۇشۇ تاغنىڭ ئاستىدىن پونتان بولۇپ،
چىقىدۇ توققۇز بۇلاق — توققۇز ئېقىن.
مۇشۇ كەۋسەردىن تومۇرغا قان ئېلىپ،
گۈللىنەر — بوستان — دالا، يىراق — يېقىن.

ھەر بۇلاقنىڭ كوزىدە بىر تاش بولۇپ،
سۇ چىقار شۇ تاش ئارا جۇشقۇنلۇنۇپ.
قۇيۇلار — جەم بوپ ساياھەت كولىگە،
ھەم ئاقار ئۈستەڭ — ئېرىققا لىق تولۇپ.

نېمىشقا ئېيتمايتتىم ئوتلۇق ناخشامنى،
ئالەمچە ئىشلارنى كورۇپ تۇرۇقلۇق؟

”ئىنسانلار روھىنىڭ ئېتىزلىرى“ مەن،
بۇ ماڭا خەلقىمىز بەرگەن زور ئۇنۋان.
رازىمەن بىر ئومۇر مەكتەپ — باغچىدا،
تەربىيىچى — باغۋەن بوپ ئاققۇزسام تەر — قان.

ئىلىم — پەن بېغىدا ”بۇلبۇل گويا“ بوپ،
سۆزلەيمەن زوق بىلەن بۇيۇك داستانلار.
ئالدىم ئىلىم — پەن، ھېكمەتتىن بىلىم،
قەلبىنى يورۇتۇپ سىڭلاپ ياش بالالار.

مەن قويغان كۈچەتلەر ۋەتەن قوينىدا
بەرق ئۇرۇپ ھەر سەپتە قىلىدۇ جەۋلان.
ئۇلارغا خەلق ئەلا، ۋەتىنىم ئەلا،
تەيياردۇر نىمىنى كۈتەرگەن دەۋران.

بىرىدۇر خەلققە قەلبىداش باشچى،
كۈرەشتە، مېھنەتتە، جەسۇر قەھرىمان.
بىرىدۇر جەڭگىۋار، ئاۋانگارت ئىشچى،
مۈشكۈللەر، زەپەرلەر ئالدىدا ھامان.

بىرىدۇر گۇڭشىمىز گۈلزارلىغىدا
قاناتلار قاققۇچى سۇيۇملۇك دىخان.
بىرىدۇر تەڭداشسىز، يېڭىلىمەس جەڭچى،
ئۇ بىلەن ۋەتەن، خەلق تۇرار تېچ — ئامان.

بىرىكى ئالىم ۋە ئېتىزلىرى، تېخنىكا،
ئوي — پىكىرى ھەمىشە تەتقىقات بىلەن.
نى سىرلىق تىلىمىلار سىرنى چۈۈۈپ،
يىللارغا ئىز سالار كەشپىيات بىلەن.

بىرلىرى شائىردۇر، ياكى سەنئەتچى،
دەۋرىمگە كۈيلىرى دولقۇنلاپ ئاقار.
بىرلىرى سىنىپتا ئىز باسار ماڭا،
ئىلىمدىن دىللارغا پارلاق نۇر چاچار.

يېزا، تاغ، چول، جەزىرە ھەم شەھەرلەردە،
شاگىرتلار توھپىسى تۇرىدۇ چاقناپ.
ئەجرىمنىڭ مۇئەسسەسەسى — ۋەتىنىم ئۇچۇن،
بەرمەكتە ھارارەت قۇياشتەك پارلاپ.

قانچە يىل ”توت ئاپەت“ سېسىق دەپ غاجاپ،
قىلىسمۇ يۈرەكنى لەختە — لەختە قان.

ۋەتەننى سۇيۇملۇك ئانام دەر كىشى،
ئانىنى ئېزىلاپ سۇيەر ھەر كىشى.
شۇ پەخرى نام بىلەن ئاتاپتۇ مېنى،
بولدۇممۇ ئاندىك ئۇنىڭ دىلىكىشى؟!

ھاياجان ئىلكىدە سۇرىمەن خىيال،
شاگىرتىم ئۆتمەكتە كۈلۈپ ئالدىمدىن.
ئوتتەكلا بالا ئىدى، لېكىن بەك تەمكىن،
چىقمايدۇ خىسلىتى ئەسلا يادىمدىن.

ئون بەش يىل مۇقەددەم سىنىپتا مانا،
سوزلەيتتى سۇلايمان ئېچىپ قەلبىنى:
”ئوقۇيمەن خەلق ئۇچۇن، ۋەتىنىم ئۇچۇن،
ئورلەيمەن كامالەت تېپىپ ھەر كۈنى“.

ئۇ ئارتىپ ئۈستىگە دەۋر يۈكىنى،
جاپالىق ئىشلاردىن قورقمىغان پەقەت.
ئەجرىدىن گۈل قىسىپ، تولۇپ خىسلەتكە،
ئالغىشقا سازاۋەر بولغان قانچە رەت.

زېرىكمەس، تىرىشچان، ئەزىمەت بولۇپ،
زېھنىنى ئىلىمگە قىلغان كەڭ لىتاپ.

ئۇستۇر كۆز بىلەن باقتىم مەن ئۇزاق،
پارتىيە مېھرىدىن ھوزۇرلاندى جان.

ئىپتىخار ھىسسىنى قىلاي مەن بايان،
مەن ئۇچۇن شەرەپلىك، بەخت بۇ كەسپ.
ئىرادەم—مەڭگۈگە بار كۈچۈم بىلەن،
ئىلىم—پەن بېغىدا ئوتۇش نۇر چېچىپ.

1978—يىل قەشقەر.

ئوقۇتقۇچىم—سۇيۇملۇك ئانام

سۇلايمان كۆپ قېتىم يازدى ماڭا خەت،
”سۇيۇملۇك ئانام“ دەپ ئاتاپ ھەر نوۋەت.
بۇ ئىدى مەن ئۇچۇن بىلدۈرگەن ئىشەنچ،
ئەقىدە—ئېتىقات، مۇھەببەت، ھورمەت.

ھەر خەتنى تاپشۇرۇپ ئېلىپ قانچە كۈن،
شاتلىقتىن ئۈزەمنى تۇتالماي قالدۇم.
بېغىشلاپ مۇشۇ خەت يېڭى كۈچ—مادار،
يۈرىكىم ئوت بولۇپ لاۋۇلداپ ياندۇم.

قەدىرلەپ ياشلىقنى، گۈل باھارنى،
كۈنۈ-تۈن زوق بىلەن ئوقىغان كىتاپ.

چىنىققان ۋە تەنچۈن تاڭ سەھەر تۇرۇپ،
ئەمگەككە ئۆزىنى ئاتقان ئوت بولۇپ.
ئۇستاز ھەم دوستلارغا ئىللىق، مېھرئۇان،
ئېچىلغان ئۇ شۇنداق خۇشبۇي گۈل بولۇپ.

ۋاھ! مانا ئۇ بۈگۈن پويىز ئۈستىدە،
ۋاگۇنغا سىغمايدۇ پەخرى-شاتلىقى.
باغۋەننىڭ قولىدا تېپىپ ئۇ پەرۋىش،
دەۋرىمدە يېتىشكەن پويىز باشلىقى.

بارماقتا ئۇچقاندەك تاقىلداپ پويىز،
سۇلايمان بەستىمگە سۈيۈنەر قاراپ.
بارىمەن ئىلغار بوپ ئۇلۇغ بېيجىڭغا،
بۇ ئىدى شاگىرتىم خېتىگە جاۋاپ.

1978-يىل قەشقەر.

مەكتەپ تەسىراتلىرى (سېكىل)

نۇرانە دەۋرىمىز بىلەن

ئەجەپ كۆركەم، ھايات قايناق، ئىلىم-پەن باغىنى كوردۇم،
كۆرەش بىلەن بىنا بولغان زەپەرنىڭ تاغىنى كوردۇم.

تەپەككۈر قۇشلىرىم كۆكتە قانات قاقنى ئۇچۇپ شۇئان،
"توت ئاپەت" نىڭ بۇ باغ ئىچىرە قاراسى-داغىنى كوردۇم.

دىگەن: "بۇ سەپ قارا جاڭگال، قارا يىپ قىلدى ھاكىملىق"،
بۇ تۆھمەتتىن رەقپىلەرنىڭ تېگى-ئەسرارنى كوردۇم.

ئېسىلغان بىر ۋېبۇسكا بوپ "سېسىق توققۇز" دىگەن بەدىئىي،
تۆمەنلەپ گۈل ھەم باغۋەننىڭ كوڭۇل ئازارنى كوردۇم.

"نادان ئەمگەكچى لازىم" دەپ كۈتەرگەن بىر مەھەل غەۋغا،
بۇ غەۋغادىن كېلىپ چىققان جاراھەت-يارىنى كوردۇم.

ئەدەبىياتۇ - سەنئەتتىن بىرى سۆزلەيدۇ بۇلبۇلدەك:
"ئېچىلدى بارچە گۈل تەكشى پۈرەكلەپ قىپ - قىزىل گۈلدەك
پىغان چەكتى رەزىل دۈشمەن، خوشالدۇر خەلقىمىز بىردەك،
يېزىلدى ناخشا - داستانلار ناۋا ئەيلەپ زەپەرلەرگە".

خەزىتە كۆرسىتىپ بىرسى ۋەتەن گۈلزارىدىن سۆزلەر:
"مۇقەددەس، باي، گۈزەل يۇرتنىڭ تۇغۇلدۇق قوينىدا بىزلەر:
چىقىلسا تەلۋە دۈشمەنلەر، تىكىلسە گەر يامان كۆزلەر،
بولۇپ گۇمران، چۈشەر شۇئان تومۇر قاپقان، قەپەزلىرىگە".

ھىساپ دەرسى ئوتتۇرىسى، قىلار ئۇ سۆزنى بىر لىدىن،
بىرى سۆزلەر راسا يايىراپ، ئاتومدىن ھەمدە ۋودروتتىن:
"بۇ پەنلەرگە كۆڭۈل قويغىن، تىرىشچان بول، ئوقى دىلىدىن،
شۇنىڭدا تېز يېتەلەيسەن قىيىن پارلاق سەپەرلەرگە".

سىنىپ گويا گۈلىستاندۇر، كى ئۇستاز ئىشقى بۇلبۇلدۇر،
گۈلىستاندا تۈمەن ئوسمۇر ئېچىلغان خۇشپۇراق گۈلدۇر،
گۈلىستاننى ئاۋات ئەتكەن قۇياشلىق ھور شۇ دەۋراندۇر،
ئوتۇلگەن دەرس ئەجەپ ياخشى، قۇلاق سال خۇش - خەۋەر
لەرگە

مانا ئەمدى كۆڭۈل يايىراپ، بېقىپ ھەر يانغا كۆز تاشلاپ،
ئوقۇش، مېھنەت، بەخت، كۈلكە - خوشاللىق سازىنى كوردۇم.

نۇرانە دەۋرىدىن قۇۋۋەت، ئەجەپ ئىززەت - ئورۇن تاپقان
ھەقىقى بىر مائارىپنىڭ گۈلىستان يازىنى كوردۇم.

كۆڭۈل ئازادە، غەيرەت زور، قەدەملەر تەكشى، ئىمكان كەڭ،
تۈمەن گۈلىنىڭ ئۆزىگە خاس ئېچىلغان چاغىنى كوردۇم.

كۈلۈپ قەلبىم ھوزۇرلاندى، ئېتىپ ئىلھاملىرىم ئۆركەش،
گۈزەل، پارلاق كېلىچەكنىڭ تەبەسسۇم نازىنى كوردۇم.

ئىلىم مەشئىلى پارلار دىللاردا

جاراڭلاپ زىل، مۇئەللىملەر چىقىشتى تەڭلا مۇنبەرگە،
يېزىلدى ئىلىم - ھىكمەتتىن ساۋاقلار دوسكا - دەپتەرگە،
يېقىلدى نۇر چىراغ ئوخشاش ئىلىم مەشئىلى دىللەرگە،
تۈزۈلدى چىن زەپەرنامە كۈرەش - جەڭدىن بۇ كۈنلەرگە.

بىرى سۆزلەر سىياسەتتىن ھاياجان ئىلكىدە يايىراپ:
"يوقالدى 'توت قارا ئاپەت'، ياشاردى ئومرىمىز پارلاپ،
ۋەتەن پۈركەندى گۈللەرگە يېڭى بەيگى قىزىپ، قايناپ،
ھەقىقەتنىڭ نۇرى چۈشكەچكە ئەمدى تەكشى ھەر يەرگە".

غەزەپلىك پىيەن

لىقمۇ - لىق تولغان يوغان زال - خۇددى ئادەم دېڭىزى،
لەرزىگە سالغان بۇ زالىنى جەڭگىۋار پىيەن سوزى،
"توت قارا ئاپەت" چىقارغان "ئىككى مولچەر" ئەندىزى،
ئوققا مەھكۇم بوپ مانا ئەمدى تىتىلىپ چىقتى مېزى،
راست ئايان بولدى پۈتۈن ئىش ئايرىلىپ ئودەك - غېزى.

قانچىلەر بەس - بەستە سوزلەر دەرغەزەپتە ئوق ئېتىپ،
"ئىككى مولچەر" نى چىقاردى "توت ئاپەت" ھىلە ئىشلىتىپ،
ئىلىمۇ - پەن ئەھلىنى خورلاپ، شۇم رەقىپلەرگە چېتىپ،
شۇ بىلەن خەلققە، ۋەتەنگە، پارتىيىگە مۇش ئېتىپ،
چاپتى ھەر يانغا تىپىرلاپ خاھى كەچ - خاھ كۈندۈزى.

"ئىككى مولچەر" گە غەزەپلىك چىقتى زور پەرمان بۈگۈن،
بىر نىيەتتە جەڭگە چۈشۈنۈك بىز تېپىپ دەرمان بۈگۈن،
پەن - مائارىپ غەلىبىسىدىن روھلىنىپ ھەر جان بۈگۈن،
شاتلىنىپ كۈلدۈك يۈرەكتىن ھەل بولۇپ ئارمان بۈگۈن،
كەلدى كۆپتىن دىل سېغىنغان بەختىمىز باھار - يېزى.

تەجرىبىخانىدا

كوزۇڭنى چاقىنتار بۇ جاي تىزىلغان رەتمۇ - رەت سايمان،
ئىلىم - پەن ئۈستىدە تەتقىق قىلار بۇ جايدا زور كارۋان،
تەبەسسۇم قىپ كۈلۈپ ئۇستاز بۇ كارۋانغا بېرەر دەرمان،
"ئىلىم - پەنگە يۇرۇش قىل!" دەپ دەۋردىن كەلدى چوڭ پەرمان،
قىلايلى تەجرىبە - تەتقىق، سالايلى كەڭ نەزەر ھەريان،
ئەمەسمۇ توتلىشىش بىزدە ئەزەلدىن دىلدىكى ئارمان،
كۈتەر بىزدىن نەتىجە - شان، كۈرەشچان بۇ يېڭى دەۋران.

كىتاپخانىدىكى كەچلىك مەنزىرە

ئىلىم - پەن بوستىنى بۇ جاي، كىتاپلار دەستە ھەم دەستە،
ئوقۇش ياش ئوغۇل - قىزلار ئېلىپكىتىر نۇرىدا كەچتە،
ئالار نەپ بەت ئارا شۇڭغۇپ قويۇپ زېھنىنى ھەۋەستە،
قىيىن - مۇشكۈل سوئاللارنى قىلىپ مۇلاھىزە بەس - بەستە،
بىلىم بوستانىدىن تاللاپ تىكەر دىللارغا گۈل - كەشتە،
ۋەتەن ئارزۇسىنى ھەر چاغ پۈكۈپ چىڭ - ساقلىشىپ ئەستە،
1978 - يىل قەشقەر.

سائادەت قوشاقلرى شوخ جاراڭلاپ،
ھەر قەلبىنى ئىپتىخارلىق چۇلغۇۋالدى.

ئىلىم-پەن گۈلبىغدا بۇلبۇللارنىڭ
ناۋاسى كوتىرىلدى زەپ ئەۋجىگە.
ئۇتۇقتىن پۈتۈپ چىقتى مىڭلاپ قامۇس،
دەۋرىمىز يەتكەچ پەننىڭ چىن قەدرىگە.

سۇمرۇغدەك قانات قېقىپ ئارمىيىمۇ
ئەل ئۇچۇن كۆرسەتتى چىن ساداقەتنى.
ۋۇجۇدى پۇتتى گاڭدىن جاسارەتتىن،
ئۈگىنىپ زور تېخنىكا-ماھارەتنى.

* * *

قارايمەن يېڭى يىلغا ئۇمىت بىلەن،
ياشنامىمەن مۇشۇ يۈكسەك ئۇمىتلەردىن.
قەلبىمدە يالقۇنلايدۇ چەكسىز ئىشەنچ،
بۇ يىلىمۇ تاغ ياسايمىز ئۇتۇقلاردىن.

ساۋاق بار بۇندا ئۆتكەن ھەر بىر يىلدىن،
ئەمدى بىز قۇرۇق سۆزلەپ ئولتۇرمايمىز.
ھەر يىلنى بەلكى ھەر بىر دەقىقىنى
ئالتۇندىن قىممەت بىلىپ ئۇلۇغلايمىز.

يېڭى يىل تەسىراتى

يىرتىلىپ كالىنداردىن ئاخىرقى بەت،
كونا يىل غەلبە بىلەن ئۇزاپ كەتتى.
ئېچىلىپ كالىنداردىن بىرىنچى بەت،
يېڭى يىل تەنتەنسى كۆككە يەتتى.

* * *

مەمنۇنمەن خاسىيەتلىك كونا يىلنىڭ—
ھەر سېكۇنت، ھەر بىر مىنۇت، ھەر كۈندىن.
بۇ يىلنىڭ شىللىسىگە مىنىۋېلىپ،
گۈل قىستى ئانا ۋەتەن زەپەر-شاندىن.

ئۆرلەپ تېز قىلدى پەرۋاز كۆك قەرىدە،
بەسلىشىپ سانائەتنىڭ تۇلپارلىرى.
يېزىلىپ "زەپەرنامە" ئەقىل-كۈچتىن،
ياشىندى تەرەققىيات گۈلزارلىرى.

پايانسىز باغۇ-بوستان، كەڭ يېزىلار
يۈكسەلدى، مول ھوسۇلدىن تاغ ياسالدى.

تۇرۇپتۇ قولىمىزدا يىل ئاچقۇچى،
 بى سوراق يول باسالماستىن ئەمدى يىللار.
 يىللارنى دۇلدۇل قىلىپ مېنىۋېلىپ،
 تارىخقا قالدۇرىمىز توھپە - ئىزلار.

ۋەتەننىڭ بەختى ئۈچۈن جان تەسەددۇق،
 ئۇرغىتىمىز تېخىمۇ زور جاسارەتنى.
 كۆرۈشنى ئىستەن كۆڭۈل بۇ يىلدىمۇ
 گۈللەنگەن يېڭىچە بىر قىياپەتنى.

ئالغا باس، ئەي يېڭى يىل كارۋانلىرى!
 ئالغا باس، پارلاق، گۈزەل مەنزىل تامان!
 ھالال تەر - ئەجرىمىزدىن ياغسۇن نۇسرەت،
 ئىمكانىيەت شۇنچە تولۇق، كەڭرى زامان.

1979 - يىل قەشقەر.

سۇ

تامچە - تامچەڭ ئىشقىنى كۈيەپ قىلاي ئىزھار، سۇ،
 سەن ھاياتلىقنىڭ قېنى، سەن سىز ھايات بىمار، سۇ.

بولمىسا ياشىناتقۇچى گەر سەن كەبى ئابى ھايات.
 سارغىيىپ بولغاي خازان جىمىكى جان، گۈلزار، سۇ.
 بىپايان ئالەمدىكى جانلىق ۋە جانسىز ھەممىگە -
 جانۇ - راھەت، كۈچ - قۇۋۋەت ھەمدە گۈزەل رۇخسار سۇ.

سۇ... دېسەم ئۆتمۈش قارا تۈنگە غەزەپ قايناپ تاشار،
 سەن ئۈچۈن ھەسرەت چېكىپ بولغان يۈرەك سەدىار، سۇ.
 ئاھ!... قۇدۇق قازغان ساڭا تەشنا بولۇپ چاڭ ئەيلىسە،
 شەرۋىتىڭنى تېتىغان تەييار تاماق ئەجدىھار، سۇ.
 بەزىدە يىرتقۇچ بولۇپ ھەيۋە قىلىپ قىرغاق تېشىپ،
 يامرىغان ئاپەتسىمان، دىلغا سېلىپ دىشۋار، سۇ.
 توختىماس خەۋپلىك توغاندا قانچە - قانچە توختىنى
 سەن يۇتۇپ قىلغان ئولۇمگە بىمەھەل دۇچار، سۇ.

قەھرىمان دەۋران كېلىپ، كۈلگەندە بىز نوۋەت ئېلىپ،
 بىز ئۈچۈن ئاقتىڭ مانا دولقۇنلۇنۇپ دىلدار سۇ.
 شوخ سۈرەن - شاۋقۇن بىلەن ئوخچۇپ ئېرىق - ئۈستەڭلىدە،
 ھەممىگە بەردىڭ نىجاتلىق، كۈلدى يەر، جاندار، سۇ.
 شاقىراپ ھەيۋەت بىلەن يايغىن جاھانغا كەڭ قانات،
 قان بولۇپ بوستان - دالا، چول قوينغا سەن بار، سۇ.
 قىپ - قىزىل زەپەرگۈلى قاپلاپ ۋەتەننىڭ باغرىنى،
 مول ھوسۇل خامانلىرى سۈيسە بۇلۇت، سەن يار، سۇ.
 1979 - يىل قەشقەر.

باغدا ئۈستۈرسەم ئانار، ھەقدار ئىدى باي-خان
بىر يىلى قىشتا بالامنىڭ ھەلقۇمغا جان يېتىپ،
زارلىنىپ بىر تال ئانارنىڭ خەقىشىن قىلغان ئۆزى.
باي-غوجامنىڭ ئالدىغا مەن يالۋۇرۇپ كىرسەم شۇ چاغ،
بەرمىگەن، دەپ: 'ھەر ئانار ئون تەڭگىگە تۇرغان ئۆزى'.
ئەمدى دادۇيىنىڭ ئانارلىق بېغىغا ھەقدار ئۈزۈم،
مەنلا ئەمەس، ھەقدار بۈگۈن ئون مىڭلىغان دىخان ئۆزى.
مەن دىدىم: "شۇنداق بوۋا، بۇ دەۋرىمىزنىڭ خىسلىتى،
تەر توكۇپ ئۆز مۈسكە ئۆزى خان بولغان ئۆزى".
مانا ئالدىمدا ئانارلىق... زەپمۇ ئوخشايتۇ بۇ يىل،
بەختىيار باغۋەن بوۋاي توككەچ ئاڭا تەر-قان ئۆزى.

تال بارىڭدا

تال بارىڭى ئاستىدا بىز، چەت-چېتى نەدە بۇنىڭ،
بىر ئۇچى ئاسماندا بولسا، بىر ئۇچى يەردە بۇنىڭ.
ئۈستىمىزدە مەرۋايىتتەك يالتىرار مىڭلاپ ساپاق،
ھىكمىتى—باغۋەندىن ئاققان ئۇنچىدەك تەردە بۇنىڭ.
بىر شىڭگىلىنى ئېپ شۇ ئان ئاغزىمغا سالدۇم زوق بىلەن،
شەرۋىتىدىن ئېرىدى جان، تەمى شۇ يەردە بۇنىڭ.
كوڭلى كەڭ باغۋەن يىگىت ھورمەت بىلەن دەيتتى ماڭا:
"بۇ مۇناقى، بۇ ھۈسەينى، ئەركانىسى مەيەردە بۇنىڭ".

بەشكىرەم ھەققىدە ئىككى شېئىر

ئانارنىڭ دانىسى

كوڭلى-كوڭسى زەپمۇ كەڭرى مويسىپىت دىخان ئۆزى،
سۇيۇنەر مېھمان دىسە، مېھمان ئۇچۇن قۇربان ئۆزى.
كورگىلى بولماس يۈزىنى داسقىنى مەمۇرچىلىق،
ئۇ بوۋايىنىڭ ھىممىتىنى بىلدۈرەر داسقان ئۆزى.
قىپ-قىزىل تاتلىق ئانارنى ئاجرىتىپ تۇتتى ماڭا،
قىپ-قىزىل ياقۇتقا ئوخشاش يالتىرار ھەر دان ئۆزى.
ئىشتىھا بىلەن پىسەم ئۇ خۇش تەبەسسۇم ئەيلىدى،
"بۇندا بار بىر دانىسى دىلغا شىپا-دەزىمان ئۆزى".
مەن دىدىم: "بىر دانىسىنىڭ نىمىدۇر ھىكمەت-سىرى،
پىششا بىر شاختا ۋە ياكى تۇرسا ئۇ ھەمىيان ئۆزى".
ئۇ دىدى: "بۇ سوز ئانارنىڭ قىممىتىگە زور باھا،
مىۋىلەر ئىچرە ئانار، ئەنجۈر، ئۈزۈم سۇلتان ئۆزى.
لەنتى ئۆتمۈش زاماندا بۇ ئانار يۇرتى ئارا
ئۈستۈرۈپ سۇلتان ئانارنى دىل ئازار بولغان ئۆزى.
مەن ئۇ چاغدا يەرۈ-ئوينىز نانتۇان بىر قۇل ئىدىم،

زەپ گۈزەل تۇس ئالدى بۇ باغ قۇدرىتىدىن ئاممىنىڭ،
قوينىدا ياڭرايدۇ كۈي ھەر چاغدا، سەھەردە بۇنىڭ.
ئەل ئارا بۇ تال باراڭدىن ئاقتى شەرۋەتلەر ئەجەپ،
شۈھرىتى بېيجىڭ، ئۇرۇمچى ھەمدە قەشقەردە بۇنىڭ.

1979 - يىل بەشكىرەم.

ئىستانبۇل ئالدىدا

تولۇن ئاي پارلايدۇ، تەبىئەت كۆركەم،
ئەل - جاھان ئۇيقۇغا چۆككەنلىكىنى.
ئىستانبۇل سايرايدۇ راۋاپ تارىدەك،
سائەتمۇ چېكىلداپ ئوتەر دەمىمۇ - دەم.

غوپۇر جان بۇركۇتتەك جاسارەت بىلەن،
ۋەتەنچۇن ئەڭ قايناق چېلىش ئۈستىدە..
ئۇ زادى چارچىماس... يۇلتۇزلار موڭغۇل،
تەبەسسۇم ئوينىدى قۇياش چېھرىدە...

1979 - يىل ئۇرۇمچى.

رۇبائىلار

بىر قىزىلگۈلدۈر ۋەتەن، ئىشقىدا سايرايدۇ تىلىم،
بىر ئانىكى باغرى كەڭ، مېھرىدە يايىرايدۇ دىلىم.
ئىقلىمى ياغ، سۈيى شەرۋەت، تۇپرىغى زەر، تۇتيا،
مىڭ قامۇسلۇق تارىخى بار شانۇ - شەۋكەتلىك ئېلىم.

* * *

كىمكى ئاشىق بولسا ئەلگە جان ئاتا قىلماق كېرەك،
بىر ئومۇر سادىق بولۇپ ئىخلاسلار - ۋاپا قىلماق كېرەك،
شۇ ساداقەت يالقۇنىدا كۆيسە ئۇ راھەت بىلىپ،
قانۇ - تەردىن توھپە داستانى جاكا قىلماق كېرەك.

* * *

كىندىك قېنىم توكۇلگەن ماكان،
سەن ماڭا گۈزەل، سۇيۇملۇك جانان.
قەلبىمدە يانار ئاتەشتەك ئۇلۇغ -
سېنى گۈللەتسەم، دىگەن بىر ئارمان.

1980 - يىل ئۇرۇمچى.

ئوت ھارۋىلار ئىز قوغلىشىپ ئۇچار قاتنىشىپ،
بۇ مەنزىرە — گۈللىنىشنىڭ ئۇنۇمى قەشقەر.

سۇۋادانلار، قارىغايلىرى ئوراپ ئۈستىڭنى،
گۈل — چىمەندىن كىيگەن لىباس تۈزۈپ بەستىڭنى،
سۇيۇندۇ ھەر بىر كىشى كورۇپ ۋەسلىڭنى،
گۈل دىيارىدىن، رەنالىرىنىڭ ھەممىسى قەشقەر.

ئاۋات كوچا — رەستىلەردە يانار سىم چىراق،
جىلۋىلىنەر نۇر ئىچىدە يېقىن ھەم يىراق،
چىن مەنالىق ھايات بىلەن ئوتۇشەر خۇشۋاق
بانۇر، ئىشچان كىشىلەرنىڭ تۈركۈمى قەشقەر.

زاۋۇتلارنىڭ تۇرغۇنلىرى سۈيىدۇ كۈنى،
يۈكسىلىشتىن گۈللەر قىسىپ بىزەلگەن ھوسنى،
تارىخ يولى ئېچىپ بەردى پارلاق بۇ بەتنى،
بۇ نەتىجە مەرت يىللارنىڭ دەرىمى، قەشقەر.

كۈتۈپخانا، كىتاپخانا — ئاجايىپ كۆركەم،
بۇ بوستاندا مىغىلدايدۇ كۈر مىڭلاپ ئادەم،
ئىلمۇ — پەندىدىن دەرس ئالىدۇ تىرىشىپ ھەردەم،
مەرىپەتنىڭ پۇتمەس بۇلاق — ئېقىمى قەشقەر.

قەشقەر

”ئەزىزانە“ نامىڭ مەشھۇر، قەدىمىي قەشقەر،
گۈزەللىكىڭ خۇددى باھار مەۋسۈمى قەشقەر،
يېرىڭ مۇنبەت، سۈيىڭ كەۋسەر — خۇش دەپمى قەشقەر،
ناخشا — ئۇسسۇل، كەشتە يۇرتى — سەنىمى قەشقەر.

قۇچىڭدا گۈلشەن باھار تويى — بەزمىسى،
قىزىل — تۈمەن دەريايىڭنىڭ كۈي — نەغمىسى،
زەپ يېقىملىق كاككۇكلارنىڭ ئۇنى — نەزمىسى،
رۇخسارىڭدا مىڭ گۈزەللىك كۆرىمى قەشقەر.

گۈل چېكەندە ھېيتكارىڭ بار — گۈزەل ئاستانە،
بۇنى قۇتلۇق بىلەر خەلقىم، بۇغا پەرۋانە،
يول باشلىنۇر مۇشۇ يەردىن ساڭا ھەر يانە،
سەن ئۈزەڭكى — ھېيتكا كوزى، كۆركىمى قەشقەر.

پارىلدايدۇ ئاسپالنى يول كۆزنى چاقىتىپ،
گۈل — گۈلستان يېزىلارغا رىشتىڭنى چېتىپ،

خويمۇ ياخشى روناق تاپقان ئونلىغان مەكتەپ،
ياش بۇغۇنلار ئۈگەنمەكتە بىلىم ۋە ئەدەپ،
بۇ ئەمەسمۇ ئەل-يۇرت ئۈچۈن ئىپتىخار، شەرەپ،
ساڭا كۆپتۇر خەلقنىڭ ئالقىش-تەزىمى، قەشقەر.

قەشقەر قىزى

ئەجەپ گۈزەل ئەتىگەن،
ئاسمان سۈزۈك لالبرەڭ،
ئالتۇن ۋادا شامىلى
سۈيۈپ ئوتەر مەڭزىمنى.
كۆز ئالدىمدا تاناپتەك—
تۈپ-تۈز، ئۇزۇن مەر-مەر يول،
گۈل-چىمەنزار ئىككى يان
تارتار ئىدىم مەيلىمنى.

شوخ ئويانچى كەپتەردەك،
پەرۋاز قىلىپ بارا تىم؛
جۇغلانماقتى ئىتراپمۇ،
ئوتقاش گىلەم يايغاندەك.
پاقىرايتتى شۇ ئەزىم
تۈمەن دەريا سۇلىرى؛
دولقۇنغا كۈمۈش ھەم
زەردىن ئۈنچە چاچقانداك.

خەلق باغچىسى خۇددى "جەننەت" سەيلىغاندۇر،
دىلنى مەپتۇن ئەيلەيدىغان گۈل ماكاندۇر،
ئېزىز خەلقىم بۇ گۈلباغنىڭ ئاشىق يارىدۇر،
دىلغا شىپا بۇ دىيارنىڭ ئىقلىمى، قەشقەر.

خەلقنىڭ ئىشچان، بۇلار ئۈچۈن ئەزىملىك ئۇيات،
ھەر تاماندا مېھنەت، كۈرەش دولقۇنلار ھايات،
يۈكسەك ئارزۇ، چىن ئۈمۈتتىن كوڭۇللىرى شات،
شۇ خەلقنىڭ "چارى باغۇ-ئېرەمى" قەشقەر.

ئەي، ئانا يەر!... سەن قەلبىمنىڭ سۈيگۈ-دىلبىرى،
بۇ تەرىپىم—جامالىڭنىڭ ئون مىڭدىن بىرى،
تېخىمۇ زور بەختىڭ سېنىڭ، ئەمەس بۇ نېرى،
سېنى گۈللەش—ھەر يۈرەكنىڭ قەسمى، قەشقەر.

1980-يىل قەشقەر.

قارىغانچە زوقلىنىپ،
ھوزۇرلىنىپ، روھلىنىپ،
دولقۇنلايدۇ دەريادەك
يۈرگىمدە ھايان.

تاۋلىنىدۇ ئوتقاشىكە
سېرىق ئەتلەس كوينىكى؛
چىمەنلىككە ئوخشايدۇ
كىيىگەن چىمەن دوپپىسى.
بىلىگىدە بىلەيزۇك،
بارمىغىدا ئۇزىكى؛
قۇلىغىدا چاقنايدۇ
چېچەك نۇسخا ھالقىسى.

ۋىجدانىغا سۈيگىندۈر
چىن ھەقىقەت، ئادالەت؛
مېھنىتىدىن، ئەجرىدىن
تاپسام دەيدۇ سائادەت.
دۈشمەنلەرگە يۈرىكى
زىمىستان قىش داۋامەت،
ئۆز خەلقىگە قەلبىدە
بار مۇھەببەت، شاپاھەت.

يولداش ئىدى يېنىمدا
قەشقەر قىزى ئانارخان؛
نە قىزكى ئۇ، ھور-پەرى،
ئون بەش كۈنلۈك تولۇن ئاي.
ۋاھ، قانچىلىك خىسلەتلىك،
بۇ گۈزەلنى ئۈستۈرگەن؛
مۇشۇ ھاۋا، مۇشۇ سۇ،
مۇشۇ دىيار—ئېزىز جاي؟!

ئوڭ مەڭزىدە ياراشقان
بۇغدايچىلىك مېڭى بار؛
قەلەم قاشلىق، گىلاس لەۋ،
ئوقيا كىرىپك، بۇلاق كوز.
تامىغىدىن پاقىراپ

ئىچكەن سۈيى كورۇنەر؛
خۇش تەبەسسۇم، نۇر چىراي،
ئاق پۇسىلاق، ئانار يۈز.

قارا سۈمبۇل چاچلىرى
تاپىنغا چۈشىدۇ؛
ساناپ باقسام قىرىق ئورۇش،
ھەر ئورۇشى بىر بوستان.

ۋۇجۇددىن، بەستىدىن
ئۇرغۇپ تۇرار جاسارەت؛
قارىشىدىن ئاياندۇر
بىر دانالىق، پاراسەت.
تەبەتلىك، سۈلكەتلىك،
خىسلىتىدۇر نازاكەت؛
سۈيگۈ، ۋاپا ئالدىدا،
ئۇ سەممى، ساداقەت.

بارار ئىدىم يانمۇ-يان،
دىدىم: قاراڭ ئانارخان!
بىر گېپىم بار ئاڭلىڭىز،
ئەمدى بايان ئەيلىبان:
بۇ جاھاندا بارمىدۇ،
پار كەلگۈدەك خىلىڭىز؟
سىزنى سۈيەر قەلبىمىز،
سىزگە قايىل يەر-جاھان.

”توت زىيانداش“ ۋاقتىدا،
بوغۇلغان پۇت-قولڭىز؛
تۇۋاقلنىپ تىلىڭىز،
غازاڭ بولغان گۈلىڭىز.

گۇنا بولغان مىللىچە
كىيىم كىيىپ يۈرسىڭىز،
ئەمدى مانا قايتىدىن
كەڭ ئېچىلدى يولىڭىز.

دىدى: قەشقەر قىزلىرى—
دېڭىز بولسا، مەن تامچە؛
ئۇلار بولسا گۈلباغچە،
مەن پەقەتلا بىر غۇنچە.
بىراق، ئوخشاش مېھرىمىز،
ۋىجدانىمىز، پىكرىمىز،
ۋەتەن ئىشقى دىللاردا
ئاسمان پەلەك گۈلخانچە.

بارار ئىدۇق بىز راۋان،
دىلدا چوڭقۇر ھاياجان.
ھېيتىكاغا بىز كەلگەندە،
ئايرىلىشتۇق شادىمان.
ئۇ، ئىشىغا—دۇككانغا
كەتتى مەغرۇر شۇ زامان.
مەن زاۋۇتقا سالدۇم يول،
بولۇپ گويا قەھرىمان.

دەيتتىم: قەشقەر قىزى مەرت،
مەردانلىق ئەندىزى.
بارچە گۈزەل گۈللەرنىڭ
گۈزەللىكى، پەدىزى.
ئېخ، ئەجەپمۇ نۇرانە
قۇياش قىزى، ئاي قىزى،
نوزۇگۇمنىڭ ئەۋلادى،
قامۇس بولار بىر ئوزى.

1980 - يىل قەشقەر.

战 斗 的 凯 歌

(维吾尔文)

吾守尔·伊布拉音著
阿布力米提·阿吉

责任编辑：亚森·阿瓦孜

责任校对：努尔毕娅

民族出版社出版 新华书店发行

民族印刷厂印刷

开本：787×1092毫米1/32 印张：6 3/8

1981年6月第1版

1981年6月北京第1次印刷

印数：0001—5,500册 定价：0.37元

书号：M10049(4)101